

საერთო მანქანა

№48 (177) • 30.XI-2.XII, 2011 წელი • გამოდის ოთხშაბათს და შაბათს • www.saertogazeti.net; E-mail: saertogazeti@yahoo.com • ფასი 1 ლარი

IPM-ის მიერ გამოქვეყნებული 53% მხარს უჭერს ბიზინსის დემოკრატების და რესპუბლიკების ერთიანი გუნდი პირველ ნაბიჯებს

ბიზინსის დემოკრატების და რესპუბლიკების ერთიანი გუნდი პირველ ნაბიჯებს

...და ხვალით იყო ომი ...
ომი, რომელიც ომის დაწყებამდე დიდი ხნით ადრე დაიწყო.

მიმართვა

საზოგადოებას, ხელისუფლებას, დიპლომატიურ კორპუსს და ყველა დაინტერესებულ პირს!

ჩვენ, ქართული მედიის წარმომადგენლები, მივიჩნევთ, რომ თბილისის მერიის პროექტს სათაურით „მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობა“, სინამდვილეში არაფერი აქვს საერთო მცირე და საშუალო ბიზნესის განვითარებასა და სამუშაო ადგილების შექმნასთან, ის მიმართულია ბუკდური მედიის გაფრთხილების არსებული სისტემის ნგრევისაკენ და რეალურ საფრთხეს უქმნის თავისუფალ სიტყვას. გვინდა ხაზგასმით აღვნიშნოთ, რომ ბოლო წლებში ხელისუფლება არაერთხელ შეეცადა თავისუფალი პრესის კონტროლქვეშ მოქცევას.

აუქციონების გამართვის საბაბით, ამ დღეებში იძულებით შეაწყვეტიან საქმიანობა არსებული საგაზეთო ჯიხურების ნაწილს. თბილისის მერიის ბოლო ნაბიჯები უკვე დაეტყო ქართული ბუკდური მედიის ტირაჟებს. ყოველივე ეს სერიოზულ ფინანსურ პრობლემებს უქმნის ჟურნალებს და გაზეთებს და აფერხებს თავისუფალი სიტყვის მიღწევას საზოგადოებაში.

ჩვენ ამ ნაბიჯებს განვიხილავთ ქვეყნის განვითარების, საზოგადოების ინტერესების, მედიისა და დემოკრატიის წინააღმდეგ მიმართულ გადაწყვეტილებებად.

ჩვენ, ქვემოთ ხელმოწერნი, მოვუწოდებთ და მოვითხოვთ თბილისის მერიისგან ბუკდვითი მედიის წინააღმდეგ გადადგმული ნაბიჯების შეჩერებას. მოვითხოვთ რომ ეს ე.წ. „ჯანსაღი კონკურენციის“ საფარქვეშ მოქმედი აუქციონი არ შეეხოს იმ ჯიხურებს, სადაც უკვე წლების განმავლობაში ტრადიციულად იყიდება პრესა და შესაბამისად თბილისში დარჩეს თავისუფლების კუნძულები, სადაც მოქალაქეს შეეძლება ინფორმაციის მიღება და საკუთარი აზრის გამოტანა ჩვენს ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებზე.

ხელისმომწერნი:

რეზონანსი	მსოფლიო სპორტი
ახალი თაობა	რეიტინგი
სარკე	ყველა სიახლე
გუმბათი	კვირის პალიტრა
გზა	Georgian Journal
ალია	სიტყვა და საქმე
ასაგალ-დასავალი	ლელო
მესინჯერი	ბომონდი
ახალი ვერსია	მკურნალი
საქართველოს რესპუბლიკა	საბავშვო კარუსელი
ოლიმპი	და ქალი
À è Ò თბილისი	ისტორიანი
ტვ. ინფოზაფერი	ლიტერატურული პალიტრა
საქართველო და მსოფლიო	კარუსელი
საერთო გაზეთი	არსენალი
ერუდიტი	

ბიძინა ივანიშვილის პრესსამდივო

სოლიდარობას უცხადებს თავისუფალ ქართულ მედიას და უერთდება პროტესტს თბილისის მერიის მიმართ.

„მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობის“ პროექტის საფარქვეშ ხელისუფლებამ შეტევა მიიტანა თავისუფალ ქართულ პრესაზე. მივიჩნევთ, რომ მერიის გადაწყვეტილება-შეუწყვეტოს საქმიანობა პრესის გამავრცელებელ ჯიხურებს, მიმართულია არა „ჯანსაღი კონკურენციის“ წახალისებისკენ, არამედ საქართველოში თავისუფალი პრესის, სიტყვის თავისუფლების და დემოკრატიის წინააღმდეგ.

აქვე გვინდა განაცხადოთ, რომ ბიძინა ივანიშვილს გააჩნია მოსაზრებები აღნიშნული პრობლემის გადაჭრასთან დაკავშირებით და პარასკევს 12 საათზე ეპატიჟება საქართველოს პრესის ასოციაციაში შემავალ გამომცემლებსა და პრესის გამავრცელებლებს შეხვედრაზე.

ბიზინა ივანიშვილის pressamdi vnos gancxadeba

ბიძინა ივანიშვილის პრესამდივრო კატეგორიულად უარყოფს დედაქალაქის მერიის მიერ გავრცელებულ განცხადებას, თითქოს ზაზა ხუხუა ქართუ ჯგუფიდან მას შემდეგ გაათავისუფლეს, რაც მასთან სტუმრად დედაქალაქის მერი მივიდა. ბიძინა ივანიშვილის პრესამდივრო ადასტურებს, რომ ზაზა ხუხუა ქართუ ჯგუფში შემავალ ასოციაცია „ატუს“ თანამშრომელი იყო და მონაწილეობას იღებდა ოპერის თეატრის მშენებლობის პროცესში. ზაზა ხუხუა დაქირავებულ მუშად „ატუსში“ 2011 წლის 5 მაისიდან ირიცხება და მას ოქტომბრის თვეში თვითური ანაზღაურება და ნოემბრის თვეში ავანსის სახით 140 ლარი აქვს აღებული. ზაზა ხუხუა სამსახურში თითქმის ერთი თვეა აღარ გამოჩენილა, თუმცა ოფიციალურად კონტრაქტი ქართუ ჯგუფს მასთან არ შეუწყვეტია და ის დღემდე „ატუს“ თანამშრომლად ითვლება. ასე რომ, დედაქალაქის მერიის წუხილი, თითქოს „ქართუ ჯგუფში“ ადამიანების დასაქმება და მათი სამსახურიდან გათავისუფლება პოლიტიკური ნიშნით ხდება, სიმართლეს არ შეესაბამება და დედაქალაქის მერიისგან აპელირება თემით, რომ ადამიანებს პოლიტიკური ნიშნით არჩევა ხდება, ცინიზმის გამოხატულებაა.

პრესამდივროს მიერ გაკეთებული განცხადების გავრცელებიდან ერთი საათის შემდეგ საჯარო რეესტრის ეროვნულმა სააგენტომ საზოგადოებრივი მოძრაობა „ქართული ოცნება“ დაარეგისტრირა. ინფორმაცია ამის შესახებ საჯარო რეესტრის ვებ-გვერდზე დღეს, 15:04 საათზე დაიდო. კიდევ ერთხელ შეგახსენებთ, რომ რეესტრაციის თანხმობის შესახებ პასუხს საჯარო რეესტრისგან ჯერ კიდევ 24 ნოემბერს ველოდით.

**ბიძინა ივანიშვილის
პრესამდივრო**

გვრცელდება ხმები ბიძინა ივანიშვილის გუნდიდან ადოკატ ეკა ბესელიას წასვლის შესახებ, რაც არის სიცრუე და ემსახურება საზოგადოებაში დეზინფორმაციის შეტანას.

ამას გარდა, ჩვენთვის ცნობილი გახდა, რომ საზოგადოებრივ ტრანსპორტში გაურკვეველი პირობები აქტიურად საუბრობენ ბიძინა ივანიშვილის წინასახალწლო საჩუქარზე- თითქოს ბიძინა ივანიშვილი საქართველოს ყველა მოქალაქეს საახალწლოდ 400 ლარს დაურიგებს.

გვაქვს ინფორმაცია ბიძინა ივანიშვილისა და მისი მეუღლის- ეკა ხვედელიძისთვის მოქალაქეობის აღდგენის მოთხოვნით ხელმოწერების შეგროვების დროს დაფიქსირებულ პროვოკაციებზე, რაც გამოიხატება ბიძინა ივანიშვილის სახელით ფულის შეთავაზებასა და სხვადასხვა სახის დაპირებებში.

ზემოთაღწერილი ფაქტები არ შეესაბამება სინამდვილეს და წარმოადგენს დეზინფორმაციას. გთხოვთ, ნებისმიერი გაურკვეველი ინფორმაცია გადაამოწმოთ ბიძინა ივანიშვილის პრესამდივროში შემდეგი ტელეფონის ნომრებზე: 2 920993; 2 920973

**ბიძინა ივანიშვილის
პრესამდივრო**

IPM-ის მიერ გამოქვეყნებული ბიზინა ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლის სურვილის პოზიტიური აფასება

გამოკითხულთა 41% ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლის სურვილს პოზიტიურად აფასებს. კვლევა კომპანია IPM-მა ჩატარა. კვლევის შედეგები ორგანიზაციის ვებგვერდზე განთავსდა.

ამომრჩეველია, რომელსაც ცვლილებების იმედი აქვს. სხვა, თუნდაც „ნაციონალური მოძრაობის“ პოზიციის მოწინააღმდეგე ამომრჩეველები არც ბიძინა ივანიშვილის მხარდამჭერები არიან, რადგან მხარდაჭერა ამ კონტექსტში არჩევნებზე მისვლას და ხმის მიცემას ნიშნავს და არა ზოგადი პოლიტიკური ორიენტაციის არსებობას.

მიმდინარე თვეში ჩატარებული კვლევის შედეგების მიხედვით, ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლის სურვილს გამოკითხულთა 26% ნეიტრალურად აფასებს, 16% - ნეგატიურად, ხოლო დანარჩენს უჭირს თქმა, მოვლენა პოზიტიურია თუ არა.

გამოდის, რომ გამოკითხულთა ნახევარზე მეტი (53%) ბიძინა ივანიშვილის დღევანდელი რესურსია“, - ნათქვამია კვლევაში.

რეპონდენტთა 43% მიიჩნევს, რომ ბიძინა ივანიშვილი თავის მიზნებს მიაღწევს, 20%-ის აზრით, ბიზნესმენი ვერ შესძლებს დეკლარირებული მიზნის მიღწევას, დანარჩენი რესპოდენტები მომავლის შეფასებებისგან თავს იკავებენ და მიიჩნევენ, რომ წინასწარმეტყველების უნარი არ აქვს.

კვლევის ავტორების თქმით, სტატისტიკური ანალიზი აჩვენებს, რომ ბიძინა ივანიშვილის პოზიტიური რესურსის ფორმირებაში 50%-იანი წილით მონაწილეობს რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზების, ურთიერთობების აღდგენის სურვილის ცვლადა.

ამასთან, გამოკითხულთა 30% მიიჩნევს, რომ ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში მოსვლა ძირეულად შეცვლის პოლიტიკურ ვითარებას ქვეყანაში, 23%-ის აზრით კი ვითარება მეტნაკლებად შეიცვლება. გამოკითხულთა 17% არანაირ ცვლილებებს არ ელოდება მხოლოდ იმის გამო, რომ ბიძინა ივანიშვილს ცვლილებების სურვილი გაუჩნდა. დაახლოებით 30% ისევ თავს იკავებს დაკავდეს წინასწარმეტყველებით.

„ახალი პოლიტიკური ძალის გამარჯვება არ არის შესაძლებელი მარტივი, ერთ სეგმენტზე ორიენტირებული სტრატეგიით (რევოლუციური სტრატეგიით), რადგან ასეთი ერთი სეგმენტი, სადაც საკმარისი ხმებია ლოკალიზებული, არ არსებობს. შესაბამისად, მომგებიანი სტრატეგია სხვადასხვა სეგმენტზე, სხვადასხვა პოლიტიკური აქტივობებს უნდა გულისხმობდეს. ამ ვითარებაში „ნაციონალური მოძრაობას“ საქმე უკეთ აქვს, რადგან მისი რეიტინგების განმაპირობებელი ფაქტორი უალტერნატივობაა. მის რეიტინგებს განაპირობებს მიმდინარე წარმატებების დინამიკა და ქვეყნის უკეთესი მომავლის ხედვის პრაქტიკა. შესაბამისად, სიღნაღისაკენის ფაქტორია, რაც მუშაობს, და სავარაუდოდ მომავალშიც იმუშავებს“, - წერენ IPM-ის კვლევის ავტორები.

გამოკითხულთა 53%-ის აზრით, საქართველოში ვითარება მეტნაკლებად მაინც შეიცვლება, უმცირესობაში კი სკეპტიკოსები აღმოჩნდნენ.

IPM-მა 2 500 რესპონდენტი გამოკითხა. „გასაგებია, რომ პირდაპირი (ფიზიკური) რესურსი ბიძინა ივანიშვილისთვის სწორედ ის

„საერთო გაზეთი“
მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილაძე
გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიჭყვა“
მის: თბილისი, ალფაშენაშვილის 164;
ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97
რეგისტრაციის №202375349

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. შესაძლოა, ავტორის პოზიციას არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს. ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება შესაძლებელია მასალის გამოკვეთიდან ერთი წვირის ვალში. შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.

თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულების კლასიკურ მაგალითად შეიძლება ჩაითვალოს ის, რასაც თბილისის მერია აკეთებს პრესის გამავრცელებელი სააგენტოების წინააღმდეგ – ახალი სამუშაო ადგილების შექმნის მიზნით თქვენი ჯიხურების ნაწილი უნდა ავიღო და გამოთავისუფლებულ ადგილას საზოგადოების ჯიხურები უნდა ჩავდგაო.

– რაღა მაინცდამაინც ჩვენი ჯიხურების ხარჯზე აკეთებთ ამას? ადგილების მეტი რა არის? სხვაგან დადგითო – „აპროტესტებენ პრესის გამავრცელებლები, მაგრამ ამოდ.“

– ღია, გამჭვირვალე აუქციონი უნდა მოვაწყოთ, თქვენც მიიღეთ მონაწილეობა, რა პრობლემაა? – თავისას მიერეკებიან მერიის მესვეურები და კვლავ ახალი სამუშაოების შექმნის წმიდათაწმიდა იდეით სპეკულირებენ.

– კი, მაგრამ ვინც ამ ჯიხურებში მუშაობს, იმათ სამუშაოს აკარგვინებთ და ახალი სამუშაო ადგილები როგორ გამოდის? თხა გავეიდე, თხა ვივიდე, სარგებელი ვერა ვნახეო, არ გაგივიათ? – უკვირთ პრესის გამავრცელებლების მუშაობას, მაგრამ მერია მაინც ჯიხურად ისულებებს თავს.

რაც შეეხება სარგებელს, მერია ღიდ, თანაც ორმაგ სარგებელს ნახავს ამ ახალი ინიციატივიდან – მუდამ უკმაყოფილო და კრიტიკულად განწყობილ პრესას შეავიწროებს და ნელ-ნელა გააკოტრებს და იმავე დროს სწრაფი კვების ობიექტებიდან ღიდ შემოსავალსაც მიიღებს.

გათვლა მარტივია – ხელისუფლების წინააღმდეგ ოპოზიციურად განწყობილი რომელიმე გაზეთის გაყიდვას, რა თქმა უნდა, უწყინარი ხაჭაპურის ან პოთლოვის გაყიდვა სჯობს.

Tu deni s gadasaxad Tan dasufTavebi safasuris mi bma SeiZI eba, ratom ar SeiZI eba xaWapurs gazeTi `mi vabaT~?

გაუეჟილს გატეხილი სჯობიაო, ნათქვამია და, მოდით, ჩვენც პირდაპირ ვთქვათ – თბილისის მერიას ახალი სამუშაო ადგილების შექმნაც და დამშეული ხალხის დაპურებაც სულ ცალფეხზე ჰკიდია, მისი მთავარი მიზანი პრესის მოგუდვა და მოხრჩობაა.

არადა, თბილისის მერს რომ ჰკითხო, ღიდი დემოკრატია და დემოკრატიული ღირებულებების დამკვიდრებისთვის თავგამოდებული იბრძვის,

თუმცა ეს სულ არ უშლის ხელს ჩუმად და ფარულად ქართულ პრესას ებრძოლოს.

ბატონ მერს უნდა შევხსენოთ, რომ დემოკრატიის მშენებლობას სახაჭაპურების, საშაურმეების, სასოსისეების, სახაშეების მომრავლება სულაც არ უწყობს ხელს.

დემოკრატიის მშენებლობისთვის აუცილებელი პირობაა თავისუფალი სიტყვის, თავისუფალი პრესის არსე-

ბობა, მის არსებობას კი აზრი ეკარგება თუ მას ადამიანებამდე მისვლის საშუალებას მოეუწყობთ.

ასე რომ პატივცემულო უგულავა, რაც არ უნდა ლამაზად შეფუთოთ თქვენი განზრახვა, ფაქტი ფაქტად რჩება – თქვენ პრესის გამავრცელებლების შევიწროებით ქართულ პრესას ავიწროებთ და, აქედან გამომდინარე, ავიწროებთ და სამოქმედო სივრცეს უზმობთ ისედაც შევიწროებულ და სულთმობრძაც ქართულ დემოკრატიას.

– აი, დარდი! – იტყვით თქვენ ალბათ, როცა ამ სიტყვებს წაიკითხავთ და საზოგადოების ჯიხურების ახალი ქსელების გამლა-გაფართოებაზე ფიქრს გააგრძელებთ.

ერთი იდეა მაქვს და უნდა მოვაწოდოთ, რა იცი, იქნებ მოგეწონოთ.

მოდით, საზოგადოების ჯიხურებს პრესის გამავრცელების ფუნქციაც მივაბათ!

თუ ღენის გადასახადისთვის დასუფთავების საფასურის მიბმა შეიძლება, რატომ არ შეიძლება ხაჭაპურთან გაზეთის „მიბმა“ – ან გაზეთში ჩავლოთ ხაჭაპური, ან – პირიქით, ხაჭაპურში ჩავლოთ გაზეთი...

იფიქრეთ თქვენ ამაზე, ბატონო უგულავა და კიდევ იმაზე იფიქრეთ, თუ ასე გააგრძელებთ, რამდენი თბილისელი დაგიჭერთ მხარს მომავალ არჩევნებზე.

gansakuT rebul i kvi ra

გასული კვირა განსაკუთრებული კვირა იყო! ძალიან ბევრი ღირსშესანიშნავი ამბავი მოხდა ამ კვირას.

სწორედ ამ კვირას ითქვა ისტორიული ფრაზა: – ვიღაცებმა რუსების ნახმარი ტრუსიკის ლოკვა დაიწყესო.

ეს ფრაზა საქართველოს პრეზიდენტს ეკუთვნის, პრეზიდენტ კაცს კი ყველაფერი დაეჯერება – რადგან თქვა, ვიღაცებმა რუსების ნახმარი ტრუსიკის ლოკვა დაიწყესო, ესე იგი მართლაც დაიწყეს.

ჩაბლუჯავენ ამ ჭუჭყიან ტრუსი-

კებს ეს უარგისი და ლაჩარი ქართველები და ლოკვენ და ლოკვენ.

რა უბედურება გვჭირს – ზოგი ტრუსიკებს ლოკავს, ზოგი ჰალსტუხებს დეჭავს.

კიდევ ერთი ისტორიული ფრაზა ბრძანა ჩვენმა პრეზიდენტმა გასულ კვირას.

– ოლონდ ტერიტორიები დაგვობრუნონ ამ ოხერმა რუსებმა და ჩემი სხეულის ნაწილებს, რომლებზეც ასე არიან დახარბებულნი, კი, ბატონო, გაუგზავნი, ასე მეტრიც რომ იყოს, ასივეს გაუგზავნიო.

ვერ გეტყვით, რას გულისხმობდა ამ ასმეტრიანში, ან როგორ აპირებს ამ ასმეტრიანის ბარტერულ გაცვლას რუსებთან, თუმცა რადგან თქვა, გაცვლის პროექტიც ალბათ

მოფიქრებული აქვს – ერთ მეტრში ერთი სოფელი – ორ მეტრში – ერთი დაბა ან ქალაქი.

თუმცა იმდენი სოფელი, დაბა და ქალაქი გვაქვს დაკარგული, ერთი ასმეტრიანი რას ეყოფა.

არა უშავს, ალბათ პარტიული ამხანაგები წაეშველებიან მიხედლ თავგანწირულს და ტერიტორიულ მთლიანობასაც ბოლოსდაბოლოს აღვიდგენთ.

თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი. თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

თავმოსულება ულნი.

Temur Ukuaselidze: დროა დასრულდეს ავტორიტარული მართვა...

მე, ადამიანი, რომელსაც მასთან ურთიერთობა არაერთხელ მქონია, შემიძლია ვთქვა, რომ მისი პიროვნებით მოხიბლული ვარ, მასთან ურთიერთობამ ჩემს ფსიქიკაში ბევრი რამ შეცვალა. შემიძლია ვთქვა, რომ ბიძინა ივანიშვილთან დაახლოების მერე რამდენადმე სხვანაირად გავხდი – უფრო მშვიდი, გაწონასწორებული. ისეთი გიჟი და გადარეული გურული აღარ ვარ, როგორც ადრე ვიყავი, თუმცა თვითონ მაინც მეუბნება ხოლმე ხუმრობით: ფიცხი და იმპულსური კაცი ხარო...

ჩვენ ხელოვანი ხალხი ვართ, სრულიად აპოლიტიკური, მაგრამ ეს, ცხადია, არ ნიშნავს იმას, რომ არჩევნებში სასურველი კანდიდატი არასდროს გვყოლია. რა თქმა უნდა, ჩვენ გვაქვს არჩევანის უფლება, მაგრამ არასდროს გავიკეთებთ პოლიტიკური განცხადება და არ გვსურს პოლიტიკის მორევში, ასე ვთქვათ, „გასვრა“, ახლა კი გვაიძულებენ, რაც ცხოვრებაში არ გავიკეთებთ, იმის კეთება დაგვიწევს. როცა ჩვედით ჩვენს საყვარელ ქალაქებში და კარი ცხვირწინ მოგვიხუთავს, ისე გარიყულად ვიგრძენით თავი, ხუმრობდნენ ბიჭები – მილთი, ანსამბლს სახელი შევუცვალეთ და „ქართული ხმები“ ნაცვლად „გარიყული ხმები“ ვუწოდოთ.

ნუთუ ერთი წინადადება, რომელიც ბიძინა ივანიშვილმა თქვა: „ქართული ხმები“ ჩემი მეგობრები არიანო, საკმარისია იმისთვის, რომ ჩვენ სიმღერა აგვიკრძალოს?! ვაჰა, ასეთ მიდგომას ხელოვნებისადმი.

– სანამ ბიძინა ივანიშვილი თქვენთან მეგობრობის შესახებ საჯაროდ განაცხადებდა, მანამდე არ გქონიათ არავითარი დაბრკოლება კონცერტების ჩატარებისას? ანუ ბიზნესმენის და ახლა უკვე პოლიტიკოსის მიერ მეგობრობის საჯარო აღიარება თქვენთვის ერთგვარი კომპრომატი აღმოჩნდა?

– რა დაბრკოლება უნდა გქონოდა, არ გადამრიოთ... მაგრამ კარგია, რომ ეს კითხვა დამისვით. ივლისის ამბები გამახსენდა, როცა კორსიკიდან იყვნენ ჩვენი კოლეგები და მეგობრები ჩამოსულნი, ჩავატარეთ ერთობლივი კონცერტი. ძალიან დაგვეხმარა მაშინ კულტურის სამინისტრო, მერიის კულტურის სამსახური. ამას იმიტომ ვამბობ, რომ ივლისის თვეში ყველა ხელს

ბა, გამოხატავ ამ პროტესტს, ე.ი. ძალიან პოლიტიზებული ხდები.

– ბატონო თემურ, ხელოვანი ხალხი რადიკალიზაციისკენ მიდრეკილია, თქვენს შორის თითქოს ბარიერი ჩადგა, არიან ადამიანები, რომლებიც უმღერიან „მეფეს“, „ჩემი გმირი ვიწოდებ“, რითაც პრივილეგიებს იხვეჭენ და არიან სხვა „ნაპირზე“ მყოფნი. ვიცი, რომ „ქართული ხმები“ ძალიან, სარგებელისთვის არ უმღერებს ბიძინა ივანიშვილს, რადგან, მგონი, თვითონ ბატონი ბიძინა არ მოითხოვს ამას...

„საერთო გაზეთის“ სტუმარი ანსამბლი „ქართული ხმების“ სოლისტი, ურუნალისტი თემურ უკუსელი.

– ბატონო თემურ, ამ ცოტახნის წინათ გამოქვეყნდა სია იმ ადამიანებისა, რომლებსაც ბატონი ბიძინა წლების განმავლობაში ეხმარებოდა. არ ფიქრობთ, რომ ის ხალხი მხარში უნდა ამოუდგინებოდა ბიძინას, მან ხომ ბევრი მათგანი შიმშილით სიკვდილს გადაარჩინა?

– სწორედ ამაში არის განსხვავება ივანიშვილსა და იმ ადამიანებს შორის. ერთხელ მოვეყვი და კიდევ გავიმეორებ: ერთ ცნობილ ხელოვანზე უთხრეს ხელი-სუფლების წარმომადგენლებმა ბიძინა ივანიშვილს – ხომ ეხმარები მატერიალურად, პოდა, სთხოვე „ნაციონალურ მოძრაობას“ და უჭიროს მხარში. ბატონმა ბიძინამ მიუგო: იმ ადამიანს იმიტომ ვეხმარები, რომ შეძლოს იყოს დამოუკიდებელი, თავისუფალი და თავის არჩევანში საკუთარი ნებით იმოქმედოს.

იგივე ბუბა კიკაბიძეს, ან სხვა ვინმეს იმიტომ არ დახმარებია ივანიშვილი, რომ ოდესმე მისი მხარე დაეჭირათ. ბატონი ბიძინა მიიჩნევდა, რომ ზოგიერთს საქართველოსთვის იმდენი დამსახურება ჰქონდა, ეკუთვნოდა გარკვეული თანხა ბიზნესმენისგან ჯილდოდ. სხვა კუთხით ის გამოჩენილი ადამიანი, ანდა მატერიალურად გაჭირვებული აბსოლუტურად თავისუფალია თავის პოლიტიკურ არჩევანსა და გემოვნებაში. ახლა კი ლაპარაკობენ ხელისუფლებაში, ივანიშვილი ნელ-ნელა ცდილობდა ხალხის მოსყიდვასო, მაგრამ მოისყიდა კიკაბიძე? ის იქცევა ისე, როგორც თავად სურს. ასეთები ბევრია. იგივე ოთარ კობერიძე, გიორგი ასანიძე, სხვები. მასსოვს, როდესაც გიორგი ასანიძე ოლიმპიური ჩემპიონი გახდა, პირდაპირ ფიცარნაგიდან გამოსვლისთანავე გადასცეს ბიძინა ივანიშვილისგან უზარმაზარი თანხა. ბატონმა ბიძინამ გაიზიარა ქართველი ხალხის სიხარული და პატივი სცა ამ გამარჯვებას. მერეც შეუთვალა: თუ სურვილი არ გაქვს, რომ პარლამენტში იყო, თუ იქ მატერიალური კეთილდღეობის გაუმჯობესებისთვის მიდიხარ, ნუ წახვალ, მე დაგეხმარები. ის კაცი მაინც წავიდა პარლამენტში, ეტყობა, ასე არჩია, მაგრამ ამით იმის თქმა მინდა, რომ ბიძინა ივანიშვილი სრულიად განსხვავებული და არაორდინარული ადამიანი არის იმ კუთხით, რომ ის დახმარების სანაცვლოდ არაფერს ითხოვს.

ქიკაში ბევრი რამ შეცვალა. შემიძლია ვთქვა, რომ ბიძინა ივანიშვილთან დაახლოების მერე რამდენადმე სხვანაირად გავხდი – უფრო მშვიდი, გაწონასწორებული. ისეთი გიჟი და გადარეული გურული აღარ ვარ, როგორც ადრე ვიყავი, თუმცა თვითონ მაინც მეუბნება ხოლმე ხუმრობით: ფიცხი და იმპულსური კაცი ხარო...

მაგრამ მე დღეს თქვენს გაზეთს ერთ არასახარბიელო ფაქტზე მინდა ვესაუბრო.

უკვე 25 წელი შესრულდა, რაც „ქართული ხმები“ არსებობს. ყველა პოლიტიკური მოვლენის მომსწრე და თვითმხილველი ვართ, რაც საქართველოში მოხდა ბოლო წლების განმავლობაში, მაგრამ ჩვენ ვაკეთებდით ჩვენს საქმეს ყოველგვარი დროშის ფრიალის გარეშე და კიდევ ვიმეორებ, სამშობლოს სიყვარული ჩუმადაც შეიძლება, იმ საქმით, რასაც აკეთებ.

ოქტომბრის შუა რიცხვებში ანსამბლის რამდენიმე წევრმა გადაწყვიტეთ დასაუბლო საქართველოში ერთგვარი ტურნე მოგვეწყო. ვიყავით ლანჩხუთში, ოზურგეთში, ქუთაისში, ზესტაფონში, ბათუმში ანსამბლის გარდაცვლილი ოთხი წევრის – გოგი დოლიძის, დიო გოგიაშვილის, გურამ თამაზაშვილის, ზაურ ბოლქვაძის ხსოვნის საღამოები გვინდოდა ჩავეტარებინა. ასეთი საღამოები თბილისში უკვე ჩატარებული გვქონდა, მაგრამ უნ-

და გითხრათ, რომ მოხდა არაჩვეულებრივი რამ: ყველა ქალაქში საღამოების ჩატარებაზე სასტიკი უარი გვითხრეს. მიზეზი კი გახლდათ ბიძინა ივანიშვილის განცხადება – „ქართული ხმები“ ჩემი მეგობრები არიანო. როგორც ჩანს, შეეშინდათ, ჩვენი კონცერტები საავტორიტარო სახის არ ფიცილიყო, არადა, დაღუპული მეგობრების ხსოვნის საღამოები გვინდოდა გავეცინათ.

გვეწყო, მაგრამ როგორც კი ბიძინა ივანიშვილმა პოლიტიკაში მოსვლის შესახებ განაცხადა, მას შემდეგ არასასურველი და საშიში ადამიანები გავხდით. სასაცილოდ ყოველივე ეს, ჩემო კარგებო!...

როცა ქვეყანაში წარმოუდგენლად უსამართლო ვითარება და ამის კიდევ ერთი დადასტურებაა ის, რაც ჩვენ გავიკეთეს, აი, მაშინ გიჩნდება პროტესტის გრძნობა, გამოხატავ ამ პროტესტს, ე.ი. ძალიან პოლიტიზებული ხდები.

გან თვითონ არის ისეთი ადამიანი, რომელიც ამის უფლებას არ მისცემს არც საკუთარ თავს და არც ჩვენ.

– ჩემი გმირი ვიწოდებ“ ახსენეთ თქვენ და მინდა გითხრათ: ის მომღერალი კი არ არის დამნაშავე, რომელმაც სააკაშვილს უმღერა, არამედ ის არის დამნაშავე, ვინც ამას ითხოვს. რატომ აქვს ნატო მეტონიძეს და სხვებს კონცერტებზე გამოსვლა აკრძალული. იმიტომ, რომ მათ რაღაც ისე არ გააკეთეს?

წარმოუდგენლად მიმაჩნია, როგორ უყურებს ეს ხელისუფლება ადამიანების მორალს – გარდაცვლილი მეგობრების სხონის საღამოზე ჩვენ პოლიტიკურ სიმპათია-ანტიპათიაზე ვილაპარაკებდით? როგორ ჯდება ეს მორალის საზღვრებში, ამისნაშა ვინმე.

– თანდათან უკვე პოლიტიკოსი-ხელოვანივით საუბრობთ. მე ვხუმრობ, მაგრამ საქართველოში არსებობს საზოგადოების ასეთი ფენა ხელოვანი-პოლიტიკოსი, მაგალითად, პარლამენტში არიან მსახიობები, მომღერლები...

– მე შემომთავაზეს ვყოფილიყავი ჩოხატაურის რაიონის მაჟორიტარი დეპუტატი. მაშინ უარი განვაცხადე და ვთქვი, რომ ეს საქმე არ მაინტერესებდა. მე მაინტერესებს სიმღერა, მინდა ვიმღერო, ვწერო წიგნები, გადავიღო ფილმები, ვაკეთო ჩემი საქმე.

თუ ქვეყანა გიყვარს, უნდა აკეთებდე შენს გასაკეთებელ საქმეს საუკეთესოდ, უნდა აკეთებდე გულთ და ადამიანების სიყვარულით.

გუშინ ერთ პატარა სუფრასთან მოვხვდი. იქ ერთმა ქალბატონმა ასეთი რამე მომიყვა: საჩხერეში ბიძინა ივანიშვილი დილაობით ეზოში უბრალოდ ჩაცმული სეირნობდა თურმე. ღობის იქით გლეხი შეუნიშნავს და მისალმების შემდეგ უკითხავს – როგორ ხართ, საქმეები როგორ მივლით, რა გიჭირთ, რა გილხინთო?! გლეხსაც მოუყოლია თავისი გასაჭირის შესახებ და უთქვამს, მაგ ეზოში ბიძინა ივანიშვილი ცხოვრობს და რომ გაივებდეს ჩემს ამბავს, კარგი იქნებოდა, ყველას ეხმარება და მეც დამეხმარებოდა, მაგრამ როგორ გინდა გააკვირდეთ ბიძინა ივანიშვილს, რად-

გორე დღეს ამ კაცისთვის სახლში მიუკითხავთ – ივანიშვილს უნდა შენი ნახვა და წამოგვეყვიო. რომ მისულან ბატონ ბიძინასთან, გლეხს უცნია ის კაცი, წინა დღეს რომ ელაპარაკა და შეწუხებულს უთქვამს – გამეხმარდა, რომ დაეინახეთ, ბატონმა ბიძინამ დამიხარა, ეტყობა, ნაწყენია და მოწმედ ხომ დამიდგები, რომ ცუდი არაფერი მილაპარაკაო?!

მომდევნო დღეს ამ კაცისთვის სახლში ახალთახალი „ნივა“ მიუყვანიათ.

მართლა მოხდა თუ არა ეს, მტკიცება არ შემიძლია, მაგრამ ფაქტია, რომ ხალხში ბატონ ბიძინაზე ასეთი ლეგენდები დადის.

ესაა, ჩემო კარგო, ქვეყნის სიყვარული, ადამიანის სიყვარული, საქმის სიყვარული.

– ე.ი. სახელმწიფოს მეთაურად გამოდგება?

– მინდა გითხრათ, რომ დარწმუნებული ვარ, ბიძინა ივანიშვილს არანორმალურად უყვარს თავისი ქვეყანა – საქართველო და მას არ სჭირდება ქონება, სიმდიდრე და ფუფუნება სამშობლოს ხარჯზე. არც იმის ამბიცია ჰქონია ოდესმე, პრეზიდენტი ყოფილიყო.

თვითონ თქვა კიდევაც – რად მინდა ფული, ქონება და აუღადიდება, თუკი სამშობლო არ მექნებაო. მგონი, თანდათან ყველა დარწმუნდა, რომ იგი გულწრფელია თავის განცხადებებში. ზოგჯერ იმდენად გულწრფელი, რომ საკუთარი თავის საზიანოდ კი სიმართლეს ამბობს. ეს ერთ-ერთი უდიდესი თვისებაა ადამიანში.

ბიძინა ივანიშვილი არის კაცი, რომელსაც აქვს ადამიანებთან ურთიერთობის არაჩვეულებრივი უნარი.

სამწუხაროდ, უნდა ვთქვა, რომ ჩვენი ქვეყნის ტრაგედია შეიძლება სწორედ იქედან იწყება, როცა სახელმწიფოს მეთაურებს საკუთარი ფეხების შეგრძნება არა აქვთ. არადა, ადამიანი, ვისაც ეს გრძნობა არ ადევლებს, ღირებულს ვერაფერს ვერ შექმნის.

ირანდა კალანდაძე

„საერთო გაზეთის“ სტუმარია დიპლომატი ზურაბ აბაშიძე

ბატონო ზურაბ, რას გვეტყვი ამ ბოლო დროს გავრცელებულ ფრაზაზე, რომ „მედეველმა აღიარებითი ჩვენება“ მისცა რუსეთ-საქართველოს აგვისტოს ომის შესახებ და ეს ხდება ომიდან სამი წლის შემდეგ.

ჟურნალისტების საქმეა, როგორ გააფორმებენ ნებისმიერ განცხადებას. ფაქტია, რომ ფრიად საყურადღებო განცხადება გააკეთა რუსეთის პრეზიდენტმა. აქამდე რუსეთის ხელისუფლება არწმუნებდა მსოფლიოს და საკუთარ ხალხს, რომ რუსეთის სახელმწიფომ საქართველოს წინააღმდეგ ძალა მხოლოდ მაშინ გამოიყენა, რაც ქართულმა ჯარმა ცხინვალს ცეცხლი გაუხსნა. ასეთი იყო სამი წლის განმავლობაში მათი მთავარი არგუმენტი. როდესაც მე და ჩემი კოლეგები ვხვდებოდით რუს ექსპერტებს და ვამბობდით, რომ საქმე გაცილებით რთულად არის, რომ საომარი მოქმედების ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი რუსეთის მხრიდან არის საქართველოს სწრაფვა დასავლეთისკენ და, კერძოდ, ნატოსკენ, ისინი ამას კატეგორიულად უარყოფდნენ. ახლა რუსეთის პრეზიდენტი თავად აცხადებს, რომ ეს ომი რომ არ მომხდარიყო, სულ სხვა გეოპოლიტიკური რეალობა გვექნებოდა და ნატოს წევრებად მოგვეკვლინებოდა საქართველო და, შესაძლოა, უკრაინაცო. საერთაშორისო სამართლის თვალსაზრისით ეს აბსოლუტური ნონსენსია. ნატო უკანონო ბანდოვრირება არ არის. ეს მსოფლიოში აღიარებული, ავტორიტეტული საერთაშორისო ორგანიზაციაა და არავის აქვს უფლება ომი დაეიწოს იმის გამო, რომ მასში გაერთიანება გადაწყვიტე. რუსეთის პრეზიდენტი დიმიტრი მედვედევი, პროფესიით იურისტი, თავის საინაუგურაციო სიტყვაში მსოფლიოს გასაგონად ფიცს დებდა, რომ იხელმძღვანელებდა საერთაშორისო სამართლის ნორმებით. ამ შემთხვევაში იგი აშკარად უგულვებელყოფს ამ პრინციპებს და არ მივიჩნევს, რომ ეს გაკვირვებას და შემოშოთებას იწვევს. ამიტომაც დაარქვეს ალბათ მედეველების გამოხვლას „აღიარებითი ჩვენება“.

თქვენ ახლახან დაბრუნდით მოსკოვიდან, სადაც საპატრიარქოს დელეგაციასთან ერთად ესწრებით რუსეთის პატრიარქის კირილეს ოუბილეს. მსოფლიო მართლმადიდებლური ეკლესიის წარმომადგენლები თუ ესწრებოდნენ ამ ოუბილეს?

ამ ოუბილეს ასევე ესწრებოდნენ პოლონეთის, რუმინეთის, ბულგარეთის, ჩეხეთისა და სლოვაკეთის მართლმადიდებლური ეკლესიების მეთაურები.

ამ ვიზიტმა არაერთგვაროვანი რეაქცია გამოიწვია საზოგადოებაში.

მართალი ვითხრათ, მიკვირს, რატომ გააღიზიანა ზოგიერთი ამ ფაქტმა. ყველასთვის ცნობილია, რომ ორი მართლმადიდებლური ეკლესია ინარჩუნებს ურთიერთობებს და მათ აქვთ უფლება აწარმოონ საეთაშორისო საეკლესიო კონტაქტები. პატრიარქ ალექსის გარდაცვალების

ქართველოში. პატრიარქის სანახავედ სასტუმროსა და წმინდა გიორგის სახელობის ქართულ ეკლესიაში უამრავი ხალხი მოდიოდა, პატრიარქი შეძლებისდაგვარად, ყველას უსმენდა და ანუგეშებდა. ეს თბილისშიც ასეა, ეკლესიის კარი ყველასათვის ღიაა. მრევლის დაყოფა პოლიტი-

მოსკოვში სტუმრობის შედარება არ შეიძლება. მოსკოვში ასიათასობით ჩვენი თანამემამულე ცხოვრობს, ესეც ჩვენი ხალხია და ჩვენი ეკლესიის მრევლი. იქაური ქართველობა ჩვენი ქვეყნის ნაწილია. გიორგობის ბრწყინვალე დღესასწაულზე ჩვენი პატრიარქი თავის ხალხთან ერთად იყო, მოსკოვის წმინდა გიორგის ეკლესიაში ქართულ ენაზე სწირავდა. ზღვა ხალხი მოვიდა, ყინვაში თითო ბავშვებთან ერთად იდგნენ ქართველები და ზეიმობდნენ. ბედნიერად გრძნობდნენ თავს, რომ პატრიარქმა დაამშვიდა, დააწყნარა, დაიმიჯნა ისინი. „ მოსკოვში ვიზიტისას პატრიარქი ასევე საგანგებოდ შეხვდა აფხაზეთიდან დევნილებს. ესეც ძალიან ამაღლებელი და ემოციურად დატვირთული შეხვედრა იყო.

რამდენადაც ვიცი, პატრიარქის მოსკოვში ვიზიტი ხელისუფლებასთან წინასწარ განხილული

უნდა მოგვარდეს რუსულ-ქართული ურთიერთობები, მაგრამ კონკრეტულად თუ როგორ უნდა მოხდეს ეს, მიჭირს ამის თქმა. რუსეთის მიერ აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარებამ შექმნა მოჯადოებული წრე, საიდანაც გამოსავალი ჯერ არ ჩანს.

არანაირად არ მომწონს, როცა ქართველი პოლიტიკოსები რუსი „კოლეგების“ მისამართით კორექტულობის ზღვარს გადაიძინ, ჩემთვის ეს მიუღებელია. მაგრამ, ამასთანავე, ჩვენს ხელისუფლებას რუსოფობიას ვერ დავაბრალებ. რეალობა ასეთია: რუსეთის მოქალაქე საზღვარს უპრობლემოდ გადმოიდა, საქართველოს მოქალაქეს კი უაღრესად უჭირს ვიზის აღება რუსეთის ფედერაციაში გასამგზავრებლად. ჩვენში რუსებს არასდროს ავიწროებდნენ და არც ახლა ავიწროებენ. საქართველოში ტარდება რუსული კინოს, თეატრის ფესტივალები,

მართალი გითხრათ, მიკვირს, რატომ იყა მიტოვებული და დასავლეთში მოსკოვის პატრიარქის ვიზიტი?!

შემდეგ ეს ჩვენი კათოლიკოს პატრიარქის პირველი ვიზიტია მოსკოვში. ამ დიპლომატიის ხელს უწყობს მოსკოვის საპატრიარქოს პოზიცია, რომელიც განსხვავდება კრემლის მიდგომებისგან. კერძოდ, მოსკოვის საპატრიარქო აღიარებს ჩვენი ეკლესიის კანონიკურ ერთიანობას, უფლებებს საქართველოს ბუნებრივი საზღვრების ფარგლებში აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთის ჩათვლით.

დელეგაციის გამგზავრების წინ გაცხადდა, რომ უწმინდესი არ გვემადგა პოლიტიკურ ფიგურებთან შეხვედრებს, მაგრამ ეს შეხვედრები მაინც შედგა რუსეთის პრეზიდენტთან კარასინთან, სობიანინთან და იმ ქართველ ბიზნესმენებთან, რომელთაც პოლიტიკური ამბიციები აქვთ. მხედველობაში მყავს სუბუტია, გულუა და მასოხოვი.

იყო მხოლოდ ერთი ასეთი შეხვედრა. კერძოდ, ჩვენი დელეგაცია სხვა სტუმრებთან ერთად შეხვდა რუსეთის პრეზიდენტს. საუბრის დროს ჩვენი პატრიარქი შეეხო ორ საკითხს: ლტოლვილთა დაბრუნებას აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთში და ქართველი მეფეების ვახტანგ მეექვსისა და თეიმურაზის ნეშტების გადმოსვენებას ასტრახანიდან სა-

კური ნიშნით ეკლესიას არ შეუძლია. მაგრამ, ჩვენ არ უნდა დავასკვნათ, რომ საუბარია რაღაც სპეციალურ შეხვედრებზე პოლიტიკურად ანგაჟირებულ პიროვნებებთან.

ბატონო ზურაბ, საზოგადოების ნაწილი პარალელს ავლებდა მოსკოვში ნინო ბურჯანაძის, კახა კუკავას, ზურაბ ნოღაიძის ვიზიტებსა და პატრიარქის ვიზიტს შორის. უუფრო მეტიც, ფიქრობდნენ, რომ საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესია აბირებს ქვეყანა რუსულ ორბიტაზე დააბრუნოს.

პარალელს ნებისმიერ ორ წერტილს შორის ვაავლებ, თუკი მონიღომებ. პოლიტიკოსების ვიზიტებს წმინდა სახის პოლიტიკური განზრახვები ჰქონდა, მე არ ვამბობ, კარგი თუ ცუდი. მაგრამ ამ ვიზიტებისა და პატრიარქის

იყო. ჩვენს გვერდით იყვნენ შვეიცარიის საელჩოში საქართველოს ინტერესების სექციის ხელმძღვანელი ბატონი ვივი შულარი და საქართველოს საკონსულოს წარმომადგენლები.

თქვენი აზრით, რა პერსპექტივა აქვს რუსულ-ქართულ ურთიერთობებს?

როცა ამ კითხვას მისვამენ, ხუმრობით ვამბობ: რუსეთთან პრობლემები ორ დღეში შეიძლება მოგავაროთ-მეთქი. თუ უარს ვიტყვით აფხაზეთზე, სამახალოზე, შევეუერთდებით ევრაზიის გაერთიანებას, ანდა გავერთიანდებით კოლექტიური უსაფრთხოების ხელშეკრულებაში, მართლაც ყველაფერი „სწრაფად მოგვარდება“. მაგრამ გვაქვს ამის უფლება? დათმობთ ყველაფერი? მერე რა პასუხი გავცეთ მომავალ თაობებს? გეთანხმებით, აუცილებლად

შეზღუდულად, მაგრამ მაინც ჩამოვიდნენ რუსეთიდან მოღვაწეები. რაც შეეხება რუსულ კულტურასთან, რუსულ ენასთან ჩემს დამოკიდებულებას, ინგლისური ენა საერთაშორისო ენაა, რუსული კი რეგიონალური. ეს რეალური მოცემულობაა. რუსული ენა არ უნდა დავივიწყოთ, ის მომავალშიც გამოგვადგება.

დღეს ჩვენმა მართლმადიდებელმა ეკლესიამ იტვირთა კრიტიკულ ვითარებაში რუსეთის ეკლესიასთან საერთო ენის შენარჩუნება. ვიმედოვნებ, რომ ერთ მშვენიერ დღეს პოლიტიკოსებიც ამ გზას დაადგებიან და ორივე მხარისათვის მისაღებ შედეგებსაც მიაღწევენ. მაშინ უფრო ნათელი და დასაფასებელი გახდება ჩვენი პატრიარქისა და ეკლესიის ძალისხმევა.

ნათია გოგიტიანი

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე საერთო გაზეთი

ვინ დაიწყო 2008 წლის აგვისტოს ომი – რუსეთმა თუ საქართველომ?

კარგი, ბატონო, არ დაუწყია ომი „ამათ“, „იმათ“ დაიწყო, მაგრამ ომი ერთ წაშში და ერთ დღეში ხომ არ იწყება, 8 აგვისტომდე ხომ იყო 7, 6, 5 და ა. შ დღეები, 2008 წლამდე კი 2007, 2006, 2005 და ა.შ წლები, რა ხდებოდა მანამდე?

საერთოდ, რა მნიშვნელობა აქვს, ვინ დაიწყო ისედაც დაწყებული ომი, ვინ განახლა, მთავარი შედეგია და კიდევ ის, შეგებლოთ თუ არა შენ, ხელისუფლების უმაღლესო პირო საფრთხის აცილება და აიცილე თუ არა; თუ ომი მოხდა, – არ აიცილე, თუ ეცადე და ვერაფრით აიცილე...

...da xval i yo omi ... omi, romel ic omis dawyebamde didi xniT andre daiwyo

ყურნალისტური ვერსიები რუსეთ-საქართველოს 2008 წლის ომის შესახებ

რუსი სამხედროები გაიწვიდნენ და ქართულ ჯარს ცხინვალში უომრად შეუშვებდნენ.

მე მაშინ შეგებელი ბოკერია და მერწმუნებინა, რომ არ შეიძლება და ამ ნაბიჯის გადადგმა.

საკაშვილთან ერთად შენც ესწრებოდი ამ შეხვედრას და მე მასხოვს შენი აღფრთოვანება, რომელსაც შენ გამოხატავდი ჩემი მისამართით. ორმოც წუთში ბოკერიას დავუშტკიცე, რომ ის, რის გაკეთებასაც ის გეგმადა, წმინდაწყლის პროვოკაცია იყო. ბოკერიამ უკან დაიხია და დასახულ გეგმაზე უარი თქვა, მაგრამ უცებ სააკაშვილმა თქვა: – ხომ შეიძლება, თვითონ რუსებმა შემოგვთავაზონ ამის გაკეთება, მაშინ რა ვქნათო?

ბიძინა ივანიშვილმა რა უბასუხა, მნიშვნელობა აღარ აქვს, რადგან, მაინც ის გაკეთდა, რაც ითქვა, მე მხოლოდ მახსოვებითი თარიღის გამოთვლა მინდა, როდის შედგა ეს შეხვედრა, –

გამოდის, 2006 წელს.

ახლა სხვა რამ მაინტერესებს, რატომ იყო დარწმუნებული ბატონი ბოკერია, რომ რუსი სამხედროები, ანუ მშვიდობის მყოფელ-დამცველები გაიწვიდნენ და ცხინვალში უომრად შეუშვებდნენ საქართველოს შეიარაღებულ ძალებს? – არადა, მართლა ასე მოხდა 2008 წელს, იმ „აგვისტოს ომის“ პრელუდია, – რუს „მშვიდობის გუმაგებს“ თითი არ გაჰქცევიათ ჩახმახზე გამოსაკრავად. (კვლავ სხვათაშორის, 2001 წელს, როდესაც კოლონის მისადგომებთან ჩეჩენი საველე მეთაურის რუსულან გელაივის 300 კაციან შემდგარი ჯგუფი გამოჩნდა, რუსეთის სამშვიდობო ძალების 104-ე საგუშაგომ დაუბრკოლებლად გაატარა საქართველოს შს-ის სანომრენიშნაინი სატვირთო ავტომობილები მასში მოკალათებული ამერიკული სამხედროფორმირანი პირებით).

კიდევ ერთი რამ მაინტერესებს, რა იგულისხმა მიხეილ სააკაშვილმა, როცა კითხვა დასვა, რუსებმა რომ შემოგვთავაზონ ამის გაკეთება, მაშინ რა ვქნათო? – რა უნდა შემოეთავაზებინა რუსს, შენ შემოჩინებ, მე გავბრაზდები, დაგცხებ, ძალას გადავამტებ, ერთ-ორ ქართველს წავაკლავ ერთმანეთზე, შენც ერთ-ორი რუსი გააკორე. მერე მე ცოტა ტერიტორიასაც ავაფცქენი, აფხაზეთის და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობას ვაღიარებ და შენ ოკუპანტი მიძახეო? კაი, მაგ-

რამ რის საფასურად? – ეჰ, ამაზეც, ალბათ, ისტორია გასცემს პასუხს.

ჩვენ ჭორებს ნუ აყვებით, მხოლოდ ცოცხალ მოწმებს მოეუხმინოთ, იქნებ მეც, თქვენც და სხვაც რაიმეს მივხვდეთ, იმას მაინც, რომ არც ბნელა და არც ქვეყანა ჩალით გადახურული... ყველამ ყველაფერი იცის, ყველა ყველაფერს ხედავს, ყველას ყველაფერი ესმის, ერთი ესაა, რომ ჩასვრილ ბავშვებს, ყველას, ერთნაირად ეშინიათ და კუთხეში მიმხდრები ღუმულს ამჯობინებენ...

აბა, ენახოთ, რა ხდება ამ კუთხეში!

ბიძინა ივანიშვილმა რაო, რა თქვა, როდის შედგა ჩვენი შეხვედრა? – 2008 წლის ამბებამდე წელიწადნახევრით ადრეო, ანუ ჩემი გამოთვლით 2006 წელს.

ჯერ კიდევ 2006 წელს არსებობდა გეგმა, კოდირებული სახელით „ვეფხვის ნახტომი“, რომლის მიხედვითაც, 1 მაისამდე აშშ-ისა-

თველოს თავდაცვის ყოფილმა მინისტრმა ირაკლი ოქრუაშვილმა: – „ჩვენი სტრატეგიული პრიორიტეტი აფხაზეთი იყო, მაგრამ 2005 წელს ჩვენ შევიმუშავეთ როგორც აფხაზეთის, ასევე სამხრეთ ოსეთის ხელში ჩაგდებას გეგმა. თავდაპირველად, გეგმა ითვალისწინებდა ორმაგ ოპერაციას, შეჭრას სამხრეთ ოსეთში და როკის გვირაბსა და ჯავაზე კონტროლის დამყარებას... როდესაც 2005 წლის მაისში შეხვედით ჯორჯ ბუშს, ჩვენ პირდაპირ გამოგვიცხადეს: არ ეცადოთ საომარ კონფრონტაციაში შესვლა. ჩვენ ვერ შევძლებთ სამხედრო დახმარების აღმოჩენას.“

რუსებს მტკიცებულების სახით ხელთ აქვთ ხელმოწერილი და პირადობის მოწმობის ნიშნულებით გამყარებული დოკუმენტაცია იმისა, თუ რომელმა კონკრეტულმა პირებმა ჩაიბარეს 2005 წლის გაზაფხულზე, ქართველების მიერ კონტროლირებად სოფლებში დარიგებული ცეცხლსასროლი იარაღი, მი-

ნახაობა ჩატარდა, უცნაური სახის სამხედრო აგრესია სამაჩაბლოში, როცა ქართული ჯარი ჯერ რატომ შევიდა და მერე რატომ გამობრუნდა დიდად მონდობული, სამხედრო საქმის „ძალიან მცოდნეებმა“ რომ ვერ გაარკვიეს.

მშვიდობიანად ჩაიარა 2005-მა წელმა. დაღა 2006 წელი.

პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ასპარეზზე დიდად გამოდიან დიმიტრი და ვლადიმერ სანაკოევი. დიმიტრი, სამხრეთ ოსეთის ძალიან სტრუქტურის ყოფილი მაღალჩინოსანი, ქართველების წინააღმდეგ ყოფილი მებრძოლი, აზარტული თამაშების ტრფიალში შემჩნეული და შესაბამისად, ვალბაკი-დებული (ამბობენ, ვალბის გადაუხდელობის გამო მიეკვლია საქართველოს) და ვლადიმერ-ბატონი „კოკოთი-ფანდარასტის“ პროექტის ავტორი. როგორც მოგვიანებით ვლადიმერ სანაკოევი აღიარა, რუსეთის, კონკრეტულად, სოჭის „კგ-ის“ აგენტი თუ თანამშრომელი იყო. მას კარგად ახსოვს, რომ სოჭში დაბრუნების შემდეგ „ამხანაგ რომანს“ ანალიზი წარუდგინა, რომელშიც მითითებული იყო, რომ 2006 წლის ბოლოსთვის საქართველოს ხელისუფლება სამხრეთ ოსეთში ომის წამოწყებას აპირებდა.

ვლადიმერ-ბატონს საქართველოს ფართო საზოგადოება არ იცნობდა, თორემ, კაცი, თურმე, საქართველოს ხელისუფლების ხან რომელ მაღალჩინოსანთან ერთად მასლათობდა რესტორანში, გამოლილ სოფრასთან და ხან რომელთან. (ამ ბატონთან დაკავშირებითაც დიდი უცნაურობა ტრიალებდა, კაცი იძახდა, რუსეთის აგენტი ვარო, როგორც შეეძლო, ასაბუთებდა და ესენი ამტკიცებდნენ იტყუება, ძლიერი ზეწოლის ქვეშ არის, აშანტაყებენ და სხვა გზა არ აქვს, ასე ამბობსო).

2006 წლის 12 ნოემბერს: სამხრეთ ოსეთის არაღიარებულ რესპუბლიკაში, ცხინვალის მთავრობის მიერ და საქართველოს მთავრობის მიერ კონტროლირებად ტერიტორიებზეც, ორივეგან, ერთდროულად ჩატარდა საპრეზიდენტო არჩევნებიც და რეფერენდუმიც.

პლემსციტის ერთი შედეგით, სამხრეთ ოსეთს საქართველოსგან

8 gv. ➡

და ევროკავშირის მხარდაჭერით უნდა აეხლებინათ რუსეთი, რომ გეგვანა მშვიდობისმყოფელები. ამის კვლადკვლად დაგეგმილი იყო რამდენიმე რეზონანსული პროვოკაცია ქართველებით დასახლებულ სოფლებში, რაც დესტაბილიზაციას შექმნიდა მიულ რეგიონში. ამავდროულად, კონფლიქტის ლოკალიზების და ქართული მოსახლეობის უსაფრთხოების მიზნით, სამაჩაბლოს საზღვართან ნავარაუდევო იყო ქართული ჯარის მცირე ჯგუფების გადაადგილება. 6 მაისს სამხედრო ნაწილები და სხვა ძალოვანი სტრუქტურები გაიშლებოდნენ და ერთდროულად დაიკავედნენ როგორც მჭიდროდ დასახლებულ რაიონებს, ასევე მოახდენდნენ რუსეთის ფედერაციის საზღვრის სრულ ბლოკირებას. შემდეგ დააკავედნენ სამხრეთ ოსეთის ფაქტობრივ მეთაურს და გადასცემდნენ სასამართლოს. გამოცხადდებოდა საომარი მდგომარეობა, დაინიშნებოდა დროებითი მთავრობა და გამოცხადდებოდა კომენდანტის საათიც. გათვლილი იყო, რომ ამ ოპერაციის შესრულებას მხოლოდ 7 დღე სჭირდებოდა, მაგრამ მაშინ ეს არ მოხდა.

რითადად, ავტომატები და ტყვიამფრქვევები, ათასამდე ერთეული, რომლებიც თავის დროს ელოდნენ. გამოდის, რომ ქართული სოფლების მამობითი სქესის მოსახლეობა შეიარაღებული იყო, ყოველ შემთხვევაში, პირველად თავდაცვისთვის მაინც...

კარგი, ბატონო, აგვისტოს ომი „ამათ“ არ დაუწყიათ, „იმათ“ დაიწყეს, მაგრამ „ამათ“ მანამდე რა დაიწყეს, ვცდებით, იქნებ გავისხენოთ, ან „ისინი“ რას ამბობდნენ, ან „მეგობრები“ და საერთოდ, რა ხდებოდა ზოგადად.

2005 წლამდე 2004 წელია, როდესაც დღემდე შეუფასებელი „სამხედრო თეატრალიზებული“ სა-

სააგენტო „როიტერისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში მსგავსი გეგმის არსებობა დადასტურა საქირ-

ინილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთეთ FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

7 gv.

დამოუკიდებლად ყოფნა უნდა და პრეზიდენტად ელვარდ კოკოითი ესახებოდა, თბილისის კონტროლირებად ტერიტორიაზე კი საწინააღმდეგო სურათი იყო: მოსახლეობამ დიმიტრი სანაკოევი არჩია კოკოითის და საქართველოში ცხოვრების სურვილი გამოთქვა. დიმიტრი სანაკოევის ე-წ რეზიდენცია ცხინვლიდან ოთხ კილომეტრში, სოფელ ქურთაში მდებარეობდა. გააკვირვებდათ, არჩევნების ერთდროულად ჩატარების იდეა ვლადიმერ სანაკოევს ჩამოუწოდებია საქართველოს ხელისუფლებისთვის.

კარგად დაიხსოვით, ვინ ჩააწოდა საქართველოს ხელისუფლებას სამხრეთ ოსეთში პარალელური არჩევნების ჩატარების იდეა, ვინ შესთავაზა ალტერნატიული პრეზი-

დენტი! – დიას, კაცმა, რომელმაც რუსეთის აგენტობა თავისი პირით აღიარა.

ჯანდაბას, იდეა მიაწოდეს, მაგრამ საქართველოს მთავრობაში, ნუთუ თავი ყველას მხოლოდ ბალიშზე დასადავად აქვს? ნუთუ არავე მოსვლია აზრად, რომ ამ სვლით ლეგიტიმობას აძლევდნენ სამხრეთ ოსეთის არაღიარებული რესპუბლიკის არჩევნებს?

წელან ოქრუაშვილი გამოძებლანდა მოგონებებში და დაღის ხეობა გამახსენდა, ე-წ კოლორის ხეობა (კოლორი იმ მდინარის სახელწოდებაა, რომელიც დაღის ხეობაში მიედინება), რომელსაც ადგილობრივი მოსახლეობისგან შექმნილი, გასამხედროებული, 400-მდე კაცისგან შემდგარი ჯგუფი „მონადირე“ იცავდა და 2002 წლიდან საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს დაქვემდებარებაში იყო.

ვილაცას, შეიძლება, 400 კაცი სასაცილოდ არ ეყოს, მაგრამ იმ ხეობისთვის და იმ დანიშნულებისთვის, რითვისაც „მონადირე“ შეიქმნა, ბევრად მეტი ძალა იყო, ვიდრე აგვისტოს ომის დროს წარმოჩენილი კუდამოძუებული ქართული გენერალიტეტი და მისი ქვეშევსი მთავრობა.

2005 წლის ივლისში, მას შემდეგ, რაც თავდაცვის სამინისტრომ „მონადირე“ გააუქმა, თავდაცვის იმდროინდელმა მინისტრმა ირაკლი ოქრუაშვილმა ჯგუფის წევრებს კრიმინალურ საქმიანობაში დასაბრალი და განაცხადა, ხეობაში ჩატარდება ანტიკრიმინალური ოპერაციები, რათა ამ ბანდიტებისგან გაიწმინდოს, რატიმ იყვნენ ბანდიტები საქართველოს ერთ-ერთი შემოსასვლელის დამცველები, დღემდე არავის დაუსაბუთებია.

ემზარ კვიციანი (ამონარიდი ანი მიროტაძის მიერ გამოქვეყნებული ექსკლუზიური ინტერვიუდან. 2009 წ. მარტი): – ალასანიას წვლილი კოლორის ჩაბარებაში არ ჩამოუვარდება სააკაშვილის წვლილს! რა

...da xval i yo omi ... omi, romel ic omis dawyebamde didi xniT adre daiwyo

ყო საჭირო იმისთვის, რომ კოლორი ჩაბარებულიყო? – პირველ რიგში, კვიციანის მოშორება ხეობიდან. ამიტომაც პირველი, რაც ალასანიამ გააკეთა, როგორც კი მოვიდა ავტონომიური რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარედ, გუბერნიის გაუქმება იყო; მეორე აუცილებლობას რაზმ „მონადირის“ გაუქმება და განიარაღება

2004 წელს ალასანიამ შეხვედრა მთხოვა. მე მას რესტორან „ძველ სახლთან“ შევეხდი და ვუთხარი, რომ ხელისუფლებას აშშ-ის ადმინისტრაციისგან ხეობის ჩაბარება ჰქონდა დავალებული. ის, რა თქმა უნდა, არ დამეთანხმა. მე ვკითხე, ვინ იქნება პასუხისმგებელი, რომ კოლორი არ ჩაბარდებოქო? ამაზე სიტყვა-სიტყვით მიპასუხა, „მე, ირაკლი ალასანია ვიქნები პასუხისმგებელი.“

აი, დადგა დრო და ვკითხე ირაკლი ალასანიას: ბატონო ირაკლი, რატომ ჩაბარეთ ხეობა შენ და შენმა მამიდაშვილმა?

კოლორის დაკარგვა არანაირი შეცდომა არ იყო, ეს იყო გამიზნული ლაღატი ჩვენი ქვეყნისა და ვინც ოდნავ მაინც არის გარეული ამ საქმეში, ყველა უნდა დაისაჯოს! ესენი არიან: მიხეილ სააკაშვილი, ნინო ბურჯანაძე, ირაკლი ალასანია, ირაკლი ოქრუაშვილი, ერეკლე კოდუა, ზურაბ ნოღაიდელი, ნიკა გვარამია, გიგა ბოკერია, მძებნი რურუბი თავისი სამშობლიდან, ლევან გვაზავა, ვანო მერაბიშვილი, ანზორ მარგანი, ნუგზარ ფანგანი, ვასკა ავალიანი, ირაკლი ქურასხელიანი, ნოდარ წერეთლიანი, ლევან კიკნაძე, კახა და გივი თარგამაძეები და კიდევ, რა თქმა უნდა, მთავარი მოქმედი პირები, ამჟამად რუსეთში მცხოვრები ქართველები: იგორ გიორგაძე, ტარიელ ონიანი, ბონდო შალიკიანი, თემურ ალასანია და ვინმე მიშა სურგულაძე.

რაც შეეხება აფხაზეთში ჩემს ყოფნას, ამ ჭორის გავრცელება აუცილებელი და საჭირო იყო ხელისუფლებისთვის და სააკაშვილის დამხმარე ადამიანებისთვის, რომ მერე ხეობის ჩაბარება ჩემთვის დაგერალებინათ, ასე იყვნენ შეთანხმებული რუსულ-ქართულ-ამერიკული გეგმის ფარგლებში, მაგრამ კოვში ნაცარში ჩაუვარდათ.

ჟურნალისტი: – აგვისტოს მოვლენების შემდეგ კოლორის ხეობა დაიკარგა, როგორ ფიქრობთ, შევინარჩუნებდით თუ არა ჩვენ კოლორს, იქ „მონადირის“ არსებობის შემთხვევაში?

ემზარ კვიციანი: – ასეთ შემთხვევაში ხეობა შესანარჩუნებელი მართლაც არ გახდებოდა, რადგან კოლორელების წინააღმდეგ არავინ წამოვიდოდა. აფხაზები, სააკაშვილის ხელისუფლებისგან განსხვავებით, ბევრად უფრო პატიოსანი და სიტყვის პატრონები აღმოჩნდნენ. ჩვენ გვექონდა ჯენტლმენური შე-

თანხმება, რომელიც არცერთი მხრიდან აღარ ირღვეოდა და ურთიერთობაც მოგვარებული გვექონდა. მე და ჩემს მიერ შექმნილმა რაზმმა ხეობის შენარჩუნება 14 წლის მანძილზე შევეძელი, მაშინ, როცა საქართველო ყველაზე სუსტად იყო ეკონომიურად და ახლა, მთიურეთს შევეძელი, შევეძელით.

ალასანიას 2004 წელს გადავბარე ხეობა. ორი წელი დასჭირდა იმისთვის, რომ ხეობის მოსახლეობის გარკვეული ნაწილი „დაემუშავებინათ“, რათა მერე წინააღმდეგობის გამწვევი არავინ ჰყოლოდათ.

თანხმება, რომელიც არცერთი მხრიდან აღარ ირღვეოდა და ურთიერთობაც მოგვარებული გვექონდა. მე და ჩემს მიერ შექმნილმა რაზმმა ხეობის შენარჩუნება 14 წლის მანძილზე შევეძელი, მაშინ, როცა საქართველო ყველაზე სუსტად იყო ეკონომიურად და ახლა, მთიურეთს შევეძელი, შევეძელით.

დაღის ხეობის ჩაბარებიდან ძალიან მალე, ხეობაში სამხედრო ინფრასტრუქტურის გამაღებელი მშენებლობა დაიწყო, თუმცა აფხაზი არავინ ჩანდა, კოლორიდან ჭუბერისკენ გამავალ სამივე გზაზე მხოლოდ რუსები და კაზაკები იდგნენ.

იმ გზას, რომლითაც საქართველოს ხელისუფლებამ კოლორელები

მელიც უცხოეთის საელჩოებიდან იღებს რეკომენდაციებს, ქვეყნის სასიკეთოდ რამე შეცვალოს...

ვეფქრობ, თუ ხალხმა არ იაქტიურა და ნამდვილმა ოპოზიციამ არ აიღო სადავეები ხელში, დიდი საშიშროებაა იმისა, რომ მოხდეს ჩანაცვლება, ისე, როგორც 2003 წელს მოხდა. რუსეთი და ამერიკა ერთობლივად მოახდენენ ამ ჩანაცვლებას იმ ადამიანთ, რომელიც შედგომში სოხუმისა და ცხინვალის დამოუკიდებლობას აღიარებს. ეს უფრო ამერიკელების ინტერესებშია, ვიდრე რუსების, რადგან ეს ძალიან სჭირდებათ ამერიკელებს რუსეთის დასაშლელად.

რუსებმა აღიარეს აფხაზეთი, რატომ რუსეთის მოკავშირე ქვეყნე-

ბი არ აღიარებენ, იმიტომ ხომ არა, რომ რუსები თვითონ არ სთხოვენ ამის გაკეთებას?

ოპოზიციის შიშად გაიძახის, „კონსტიტუციის ფარგლებში ვიმოქმედებთ“, – ნორმალური ქვეყნისთვის ეს ნორმალურია, მაგრამ ჩვენს შემთხვევაში, როდესაც თვითონ ხელისუფლებაა კონსტიტუციის პირველი დამრღვევი, ამაზე ლაპარაკი, ჩემი აზრით, ზედმეტია.

მინტერესებს, კონსტიტუციის რომელი მუხლით ხელმძღვანელობდა სააკაშვილი და მისი ბანდა, როცა აფხაზეთისა და ცხინვალს აბარებდა მოწინააღმდეგეს?

ერთადერთი ადგილი, სადაც ნინო ბურჯანაძეს ეხედავ, ეს არის ჩემი დის, – ნორა კვიციანის საკანი. ბურჯანაძე ის პოლიტიკოსია, რომელმაც რიგაში, ნატოს სამიტზე განაცხადა „გრუზია ვოლთვა პოეტრტოვატ აბხაზეთი ი თუფნოი ოსეტეთი რადი ვსტუპლენია ნატო“.

ბურჯანაძე იყო იმ პარლამენტის სპიკერი, რომელმაც მისცა უფლება შეიარაღებული ძალების გადაადგილებას კოლორის ხეობის მიმართულებით, რომელიც ემსახურებოდა კოლორის ჩაბარებას.

ემზარ კვიციანის ადგილსამყოფელის გათქმისთვის 100 000 ლარი იყო ჯილდოდ დაწესებული და ლარის მსყიდველობითუნარიანობის დაქვეითებიდან გამოძინარე, ნეტავ, იგივე რაოდენობის ჯილდოდ არჩა თუ მიემატა, ან იქნებ, სულაც გაუქმდა?

მართალია, კვიციანის დაუმორჩილებლობისა და პატრიოტული

მართალია, ინტერვიუ ემზარ კვიციანთან თითქმის სამი წლის წინ არის ჩაწერილი, მაგრამ არ გახუნებულია.

ემზარ კვიციანი: – „არა მგონია, ოპოზიციის იმ ნაწილმა, რომელიც განზრახვით“ ხეობიდან გამოიყვანა, თვით კოლორელები მწარე სარკაზმით „აბრეშუმის გზას“ უწოდებდნენ, ეს გზა იმიტომ გააკეთა სააკაშვილმა ომამდე, ჩვენ რომ გამოვეყვანეთ აგვისტოს მერე და რუსები კარგად შევეყვანაო, არადა, გიორგი არველაძე იფიცებოდა, მთავრობა ხეობაში სოციალური რეაბილიტაციის პროგრამების განხორციელებას გეგმავს, მათ შორის სკოლების, საავადმყოფოების, გზებისა და აეროდრომისასო, – ამ ქვეყანაში ყველაფერი დასწრებაზეა, თავფეხიანად აკონტროლებდნენ მთელ ხეობას, მაგრამ არ დაცადეს მაინც, რააა...

მართალია, ინტერვიუ ემზარ კვიციანთან თითქმის სამი წლის წინ არის ჩაწერილი, მაგრამ არ გახუნებულია.

მართალია, კვიციანის დაუმორჩილებლობისა და პატრიოტული

განცხადების გამო არაერთი ოჯახი და ადამიანი გაამწარეს, მაგრამ ბოლოს მაინც ერთგვარ დავიწყებას მივცა, რაღა დროს ერთი რიგითი მოკვლევი კვიციანი იყო, წინ დიდი საკეთებელი საქმეები ელოდათ.

საქართველომ მკვეთრად გაზარდა სამხედრო ბიუჯეტი, რათა საქართველოს შეიარაღებული ძალები ნატო-ს სტანდარტების შესაბამისი ყოფილიყო. 2008 წელს სახელმწიფო ბიუჯეტის 25%-ზე მეტი თავდაცვის სამინისტროზე მოდიოდა. საქართველოსთვის იარაღის ძირითადი მომწოდებლები იყვნენ: აშშ, ინგლისი, საფრანგეთი, საბერძნეთი, თურქეთი, ისრაელი, ლიტვა, ესტონეთი, უკრაინა და სხვები. (სერბეთის ქარხანამ უარყო იარაღის მიწოდება და გამოთქვა ვარაუდი, რომ მათი დაზარალებული ავტომატები, შესაძლოა, ბოსნიისა და ხორვატიის გავლით მოხვედრილიყო საქართველოში) უკრაინამ დაადასტურა, საქართველო არ არის იმ ქვეყნების სიაში, რომელთათვისაც იარაღის მიყვლა არ შეიძლება და ყველა ოპერაცია საერთაშორისო სტანდარტებით ხდებოდა, თუმცა მოგვიანებით ისიც ითქვა, რომ მათ მიერ მოწოდებული იარაღი „მორალურად მოძველებული“ იყო: **ღმ** „1 ნი“ და „A6“, ვერტმფრენები I 8-8 და I 8-24, სასწავლო თვითმფრინავი **ბ**-39, ტანკები, **AI I** და ცვეცლასანოლი იარაღი. (საინტერესოა, „მორალურად მოძველებული“ იარაღი სულიერ არსებას თუ კლავს?)

ბრიტანული გამოცემა „ფაინენსშლ თაიმს“ აქვეყნებდა ინფორმაციას იმის შესახებ, რომ ამერიკელი ინსტრუქტორები ინტენსიურად ამზადებდნენ საქართველოს შეიარაღებულ ჯარებს და სპეცნაზს პენტაგონის მითითებით, რომ ქართული სამხედრო ქვედანაყოფები ემზადებინათ აშშ-ის იმ პროგრამით, რომელიც აპრობირებული იქნა 1995 წელს ხორვატიაში, რაიონ კრაინის ალების დროს, სადაც მშვიდობიანი მოსახლეობის უმრავლესობა ეთნიკური სერბები იყვნენ...

ასეა თუ ისე, მძივივით აესხა რუსულ ძაფზე კოდორიც, აფხაზეთიც და სამაჩაბლოც. თუნდაც გადავანაცვლოთ, შესაქრებთა გადაცვლებით ჯამი არ იცვლება, თუმცა, რატომ „კოდორი“ და არა „ზემო აფხაზეთი“, ჯერ ხომ სახელი გადაერქვა დალის (კოდორის) ხეობას და შემდეგ დაიკარგა, დაგვეკარგა თუ წავგვართვეს...

ომების მეტი რა გადაუტანია საქართველოს, არც ტერიტორიების დაკარგვა-ჩამოჭრა-გაწაფება უცხო, მაგრამ თუ დაწვებულა, ავად თუ კარგად, მაინც დამთავრებულა ყველა ომი. ახლა რა უსამშველო დაგვემართა, რით ვერ დავასრულეთ ეს დაუსრულებელი ომი ამ პატარა საქართველომ იმ დიდ რუსეთთან, ბოლო-ბოლო, რით ვერ მოგვერია და დაგვადულა ქალ-წულიანად, ახალხელანდიელი შამანიც ვერ გაიგებს.

არა, არ ჰგავს ეს ამბავი ომს, ვაჭრობის ახალ სახეობას უფრო წააგავს, რაღაცას ვერ იყოფენ თითქოს ვიღაცები...

აფხაზეთი და ე.წ. სამხრეთ ოსეთი, ასეა თუ ისე, „ფისტონიკში“ მაინც ელო რუსეთს; თუ რამე სტრატეგიული ობიექტი იყო საქართველოში, მარჯვენა ჯიბეში ელო; საქართველოს ხელისუფლების მაღალი თანამდებობის პირებზე საკუთარი მარცხენა ჯიბიდან დროებით ამოსმული თავისივე მოქალაქეები ესხდა და რაღა უნდოდა?

„ზოგიერთი იდიოტი ამბობს, რომ ომი ჩვენ დაიწყო, იმის გაუთვალისწინებლად, რომ შესაძლებელი იყო რუსეთის შემოჭრა. მე მხოლოდ ერთ რამეს ვნანობ, რომ უფრო ად-

რე არ დაიწყო,“ – მოჰყავდა საქართველოს პრეზიდენტის სიტყვების ციტირება რუსულ მხარეს. აი, საკუთარი პირით აღიარა მიხეილ სააკაშვილმა, რომ ომი საქართველომ დაიწყო! – ყიფინას სცემდნენ „ძალიან რუსები“.

სააკაშვილს ბოლომდე გაუფრენია, ეს რა თქვა, – ტუნებს ბრეცდენი „ძალიან ქართველები“.

„2008 წელს ჩვენ რომ შეგდერკალიყავით, ახლა სხვაგვარი იქნებოდა გეოპოლიტიკური განლაგება და მთელი რიგი ქვეყნები, რომლების ხელოვნურად შეთრევასაც ცდილობდნენ ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსში, დიდი ალბათობით უკვე იქ იქნებოდნენ. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ჩვენს სიახლოვეს ჩნდება არა მხოლოდ მეზობელი სახელმწიფოს შეიარაღებული ძალები, არამედ ჩნდება სამხედრო ბლოკი, ბლოკი, რომელიც სრულიად გასაგები მიზეზებით, გარკვეულ უხერხულობას გვიქმნის“, – მოყავს რუსეთის პრეზიდენტის სიტყვების ციტირება ქართულ მხარეს.

აი, საკუთარი პირით აღიარა დიმიტრი მედვედევმა, რომ ომი რუსეთმა დაიწყო! – ყიფინას სცემენ „ძალიან ქართველები“.

ეს რა თქვა მედვედევმა და რატომ? – ტუნები ერთნაირად დაბრცივს აქაც, იქაც და იმის იქითაც.

იმ დროს, როდესაც მედვედევის ეს განცხადება გავრცელდა, ბატონი სააკაშვილი კონკრეტულად სად ბრძანდებოდა, უცნობია, თუმცა 22 ნოემბერს ნამდვილად ქუთაისში ბრძანდებოდა, ახლადგახსნილ მთავრობის სახლში გამართულ სხლმას უძღვებოდა.

„უთავმოყვარეო, მონობას შეწყველი ზოგიერთი პოლიტიკოსის თვალსაზრისით, ერთადერთი ჩვენი მომავალი არის მოსკოვში, იმ მოსკოვში, რომელმაც აღიარა, რომ ომი, აგრესია ჩვენთან იმიტომ განახორციელა, რომ არ დაეშვა ნატო-ს გაფართოება ჩვენი საზღვრებისკენ და რუსეთის სამხრეთ საზღვრებთან“, – მედვედევის ნათქვამზე უშურველად ჩააგვირისტა მიხეილ სააკაშვილმა.

რუსეთის პრეზიდენტის სიტყვები სკანდალურ აღიარებად მიიღო 2008 წლის ქართულ-ოსურ-რუსუ-

ლი ომის წამოწყებაში ეჭვმიტანილმა თუ დადანაშაულებულმა ხელისუფლების ყველა წარმომადგენელმა და სასაბაძისად, თავი ვალდებულად ჩათვალეს, შეძლებისდაგვარად ყველას ხაზი გაესვა მისი სიტყვებისთვის.

ამას რა უშავს, მაგრამ ბიძინა ივანიშვილი რა შუაში იყო შუაგულ პარლამენტში, რატომ უგებდნენ ნიშნის მას, ვერაფრით მივხვდი, – მერე რა, რომ პოლიტიკურ სარბიელზე ძლიერი მეტოქე გამოჩნდა, პარლამენტიც საშუალო პრივატიზაციას ექვემდებარება მავანთათვის?

ამ არაფრის დამამტკიცებელ ჟრიაშულს იქნებ ჯობდა, სხვა რამეზე გამაზნებლებინათ ყურადღება და არა მედვედევის გადმოგდებული ყოფილი შემოეხვიათ კაშხისავეთ სამაგად ყელზე?

მედვედევმა პირველი ხმოვანი შეტყობინება იმ ნატო-ს გაუგზავნა, რომლის კარგებაც ამაოდ ვაკაკუნებთ კარგა ხანია, ვიდრე გადაწვევტილებას მიიღებდეს გაფართოების შესახებ, გეოპოლიტიკურ სტაბილურობაზე უნდა იფიქროს;

მეორე ხმოვანი შეტყობინება კი, ყველა საერთაშორისო ორგანიზაციას გაუგზავნა, ოღონდ ისევე ნატო-ს თამალობით, ხომ გავიცუქურაკეთ თქვენი „დემოკრატიის შუქურა“, როგორ შეათრევი ნატოში, ავერ გიყურებთ ახლაო.

საქმე იმაში გახლავთ, რომ მედვედევმა თქვა ის, რაც სიმართლე იყო, კრემლმა გადასარევედ გამოიყენა სიტუაცია და არ დაუშვა ნატო-ს გაფართოების პერსპექტივა მისი ყოფილი, სამხრეთის საზღვრის გუბერნიის ხარჯზე, – მოკლედ რომ ვთქვათ, კრემლმა საქართველოს ხელისუფლება თავის ნატოიანად წამოკიდა (თუ თვითონ წამოკიდა?) და მადაზე მოსულმა, ბარემ ცოტა საქართველოც გააყოლა ხელს...

ბიძინა სარიშვილის სიტყვები მახსენდება, რომელიც 2008 წლის აგვისტოში თქვა, – დემოტმა ქნას, რასაც ახლა ვამბობ, არაფერი სიმართლე არ იყოს, თუ აღმოჩნდება, რომ მე არ ვარ მართალი, ამ ხელისუფლებას ოფიციალურად მოუხუცი ბოდიშს, რომ ვცდებოდი, მაგრამ რა ვქნა, თუ ვფიქრობ, რომ სააკაშვილსა და რუსეთს შორის გარკვეულ გარიგებას ჰქონდა ადგილი და სააკაშვილი ბოლო მომენტში მოატყუა რუსეთმაო. („ასავალდასავალი“)

2008 წელს ბიძინა სარიშვილს არაფრით დაეხმობებოდა, რას იტყოდა სამი წლის შემდეგ, იმ დროს მრავალთათვის უცნობი ბიძინა ივანიშვილი თავის „ღია წერილში“. იმ შეკითხვას ვუვლისხმობ, სააკაშვილმა რომ ჰკითხა ივანიშვილს, რუსებმა რომ თვითონ შემოგვთავაზონ სამხრეთ ოსეთში შეჭრა, მერე რა ვქნათო?

მეხსიერებას მოვუხმობ და ცოტა დავაღაგოთ ეს არეული სიტუაცია.

საქართველოს პრეზიდენტის, – **მიხეილ სააკაშვილის** სიტყვები, რომელიც მან სამხრეთ ოსეთში შეჭრამდე ოთხი საათით ადრე წამოთქვა: –

„მე პიღვე პრემიულ მიღდა მოგმართოთ, ჩემო კვირვასებო, ჩემო თანამემამულეებო! მე კალიან მიყვარს ოსი ხალხი, როგორც პრეზიდენტს და როგორც მართ რიგით ად-

თანაბრად, მიუხედავად ჩვენი წარმომავლობისა და მოღიბ, ერთად გავუფრთხილდეთ ჩვენს ძველანას, მოღიბ მართად გავუფრთხილდეთ, ერთად ავავიღოთ მას კალიანო, მოღიბ მართად ვიფრთხილ უპატივის მოგვლისკენ, მოღიბ, გადავუსვამთ სახი ყოველგვარ უარყოფით წარსულში და ვიფიქროთ ჩვენს საერთო მომავალზე...“

– ამ დროს არანაირი რუსული სამხედრო შენაერთები სამხრეთ ოსეთში არ იმყოფებოდნენ.

უკვე მოვიანებით, 10 ნოემბერს გაზეთები: „BusinessWeek“, „The New York Times“ და „The Boston Globe“ ერთმანეთის მიყოლებით წერდნენ, რომ ვეროკავშირის დამკვირვებლები, რომლებიც სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე იმყოფებოდნენ 7-8 აგვისტოს,

ამოგობენ, რომ იბინი ნედავდენე, როგორც ჩრდილ ქართული არტილერია და სარაკეტო დანაგდარები სამხრეთ ოსეთის საზღვარს ჯდრ კიღმ 7 ავპისტონ ღლი 3 საათზე, გემრად აღრე მანამ, სანამ პირველი რუსული სამხედრო კოლონა შევიღოდა ანაპლიის ტერიტორიაზე. დამკვირვებლები აღნიშნავენ იბასაც, რომ არავიღიბ იმეო პროკოპივიჩი ცხინვალის დაგომგვა, რომ არავითარი ოთხი ქართული სოფელი არ დაგომგვიღა წინა დღეს. გავითმობ მითხმად აღნიშნავენ, რომ არავითარი მიზეზი არ მოგამგვამათ, რათა მჭვი შეიბტანონ მგროკავშირის დამკვირვებელთა კომანდანტურობას და პატიონსმგამში. რანინდ არაღამგავამგამგამღა ჩანდღმ, დასკმნა, როგორღმ ვერ გავმამგვით ასაითია – სააკაშვილმა დაიფრეო ეს ომი და ცერობღა მის შესახებ...“

„სეპარატისტების მიერ თამარაშენის და სხვა, ჩვენს კონტროლქვეშ მყოფი სოფლების დაბობავზე საპასუხოდ ჩვენ გავხსენით ცეცხლი და გადავედით შეტევაზე. მე მინდა ჩავბაროთ ანგარიში – გუშინდელი დამის განმგვლობაში საქართველოს ძალოვანმა სტრუქტურებმა გაათავისუფლეს წინაგორის რაიონი მთლიანად, ზნაურის რაიონი მთლიანად, სოფელი ღმინისი, რომელიც იყო ერთ-ერთი მთავარი ცენტრი და ყველაზე დიდი სოფელი ამ რეგიონში, სოფელი ღვანი, სოფელი ხეთაგუროვო და ალყა შემოარტყეს ქალაქ ცხინვალს. ასევე გაათავისუფლებულია ქალაქ ცხინვალის უმეტესი ნაწილი და ამჟამად ბრძოლები მიმდინარეობს ქალაქის ცენტრში. საქართველო არ ყოფილა ინიციატორი ამ კონფორტაციის, მაგრამ საქართველო თავის ტერიტორიას არ დათმობს, საქართველო თავის თავისუფლებაზე უარს არ იტყვის!“ – არადა, ასე ამბობდა საქართველოს პრეზიდენტი მაშინ და ვეროკავშირის დამკვირვებლებისგან აბსოლუტურად განსხვავებულ სურათს ხატავდა.

„სეპარატისტების მიერ თამარაშენის და სხვა, ჩვენს კონტროლქვეშ მყოფი სოფლების დაბობავზე საპასუხოდ ჩვენ გავხსენით ცეცხლი და გადავედით შეტევაზე. მე მინდა ჩავბაროთ ანგარიში – გუშინდელი დამის განმგვლობაში საქართველოს ძალოვანმა სტრუქტურებმა გაათავისუფლეს წინაგორის რაიონი მთლიანად, ზნაურის რაიონი მთლიანად, სოფელი ღმინისი, რომელიც იყო ერთ-ერთი მთავარი ცენტრი და ყველაზე დიდი სოფელი ამ რეგიონში, სოფელი ღვანი, სოფელი ხეთაგუროვო და ალყა შემოარტყეს ქალაქ ცხინვალს. ასევე გაათავისუფლებულია ქალაქ ცხინვალის უმეტესი ნაწილი და ამჟამად ბრძოლები მიმდინარეობს ქალაქის ცენტრში. საქართველო არ ყოფილა ინიციატორი ამ კონფორტაციის, მაგრამ საქართველო თავის ტერიტორიას არ დათმობს, საქართველო თავის თავისუფლებაზე უარს არ იტყვის!“ – არადა, ასე ამბობდა საქართველოს პრეზიდენტი მაშინ და ვეროკავშირის დამკვირვებლებისგან აბსოლუტურად განსხვავებულ სურათს ხატავდა.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში www.saertogazeti.net შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე **საერთო გაზეთი**

სულ ახლახან ჩემი ყურადღება ერთი სოლიდური გაზეთის საკმაოდ ძველმა ნომერმა მიიპყრო. დავაზუსტებ, მიიპყრო მასში ანონსად გამოტანილმა სათაურმა: „ნინო ბურჯანაძე: ომი დაიწყო არა 8-ში, არამედ 7 აგვისტოს, როცა სააკაშვილმა ცხინვალის დაბომვის ბრძანება გასცა“-ო.

გამოვიტყვებით, რომ ამა წლის 26 მაისის ტრაგედიის შემდეგ, ქალბატონი ნინოს პოლიტიკური ამბიციებისადმი გულგრილი არ ვარ და, ამიტომ, გაზეთი მითითებულ გვერდზე გადავსალე: „საკაშვილი პასუხისმგებელია იმაზე, რაც 2008 წლის აგვისტოში მოხდა, სააკაშვილი პასუხისმგებელია იმაზე, რომ ჩვენ დავკარგეთ ტერიტორიების ოცი პროცენტი, იგი პასუხისმგებელია იმ ადამიანების უბედურებაზე, რომლებიც დაიღუპნენ ამ ომში, დასახინდნენ, ფსიქოლოგიური ტრავმა მიიღეს და ქონება დაკარგეს, სააკაშვილმა პასუხი უნდა აგოს ამ ყველაფრის გამო!“ – ამბობს ქალბატონი ბურჯანაძე. ჩემდა გასაკვირად, მის სიტყვებს სრულიად ვეთანხმები და კვლავ ვუბრუნდები ინტერვიუს: „დაიხ, სააკაშვილმა დამირეკა 3 აგვისტოს, ზუსტად მახსოვს, კვირა დღე იყო, მიუხედავად იმისა, რომ ხელისუფლებიდან წამოსული ვიყავი და პარლამენტის თავმჯდომარე აღარ ვახლდით, სააკაშვილმა მთხოვა, მივსულიყავი მასთან შესახვედრად ავლაბრის რეზიდენციაში.

რა თქმა უნდა, მივედი და თითქმის ორი საათი ვისაუბრეთ, მე მას ძალიან დეტალურად აუხსენი, თუ რა მოჰყვებოდა მის მიერ ცხინვალში საომარი მოქმედებების დაწყებას. ერთმანეთს ისე დავცილდით, სააკაშვილმა პირობა მომცა, რომ არავითარ შემთხვევაში ომს არ დაიწყებდა, მაგრამ შემდეგ რაც მოხდა, ძალიან კარგად იცით“, – დაწმუნებულია ჩემს ინფორმირებულობაში ქალბატონი ბურჯანაძე.

მაგრამ, მაინც რა მოხდა ასეთი უსაშველო, რომ სააკაშვილმა, მიუხედავად სიტუაციის „დეტალური ახსნისა“ ბურჯანაძის მხრიდან, მიცემულ პირობას უღალატა? აი, როგორ პასუხს იძლევა პარლამენტის ყოფილი თავმჯდომარე: „გენიოსი და სამშობლოს მოყვარული მრჩეველები რომ ჰყავს, აი, ეს მოხდა! როცა მრჩეველები გეუბნებიან, რუსებს დაჟინებული ტანკები ჰყავს და ერთ დამეში მოუვებით ომსო, აი, ეს მოხდა! სააკაშვილს რომ განდიდების მანია აქვს და დავით აღმაშენებლობა მოუნდა, აი, ეს მოხდა!“ და იქვე, მკითხველო, განსაკუთრებული ყუ-

nino burjanadze: `rom ar yofil iyo agvi stos omi, dRes saakaSvi l i prezidenti i aRar i qneboda~

რადღება: „საკაშვილს პერივით სჭირდებოდა ომი, თუნდაც წარუმატებელი! დაიხ, დღეს სააკაშვილი ამ წაგებული ომის წყალობით არის ხელისუფლებაში და რომ არ ყოფილიყო აგვისტოს ომი, დღეს სააკაშვილი პრეზიდენტი აღარ იქნებოდა, ამას სრული პასუხისმგებლობით ვამბობ!“-ო.

რა ზნეობის პატრონია ქალბატონი ნინო? თავად მას მოუყვინოთ: „... იმ დღეებში თბილისი იყო აბსოლუტურად დაუცველი. მე და ჩემმა მეგობრებმა ტელეფონით მესიაჯები დაუვუზავენო ჩვენს სხვა მეგობრებს, ქალებო, გამოდით, თბილისის შემოსასვლელთან შევიკრიბოთ და თუ რუსების ტანკები წამოვლენ, წინ გადავუდგეთო!“

მეტსაც გეტყვით, მე დაუვურეე სააკაშვილს და ვუთხარი, ქალებს შეგკრებ, თბილისის შემოსასვლელში დავდგებით და თუ რუსების ტანკები წამოვლენ, გადავუდგებით, ოღონდ მითხარი, დროშა ავიღო ხელში თუ ავტომატი-მეთქი?“... პოლო, ეს უკვე კლინიკაა!... დააკვირდით, როგორაა ამ სიტყვების მთქმელი ქვეცნობიერად დამონებული სააკაშვილის მიერ, რომ სიკვდილზეც მიმავალი, მიმას – „პირობის გამტეხს“, „გადამტეხს“ რჩევას სთხოვს, როგორ მოკვდეს – დროშით თუ ავტომატით ხელში!...

ერთგული ქვეყნდროშის გამაგებით, ქალბატონი ბურჯანაძე მზადაა ქართული მდებრი გენოფონდი მთლიანად შესწიროს, ტანკებს გაასრესინოს, ოღონდ მიმოიკოს სიცოცხლე და „ტახტი“ გადაარჩინოს!!!

ნუ იტყვით, და ყოფილ სპიკერს დავევებებაც სცოდნია: „...ამ დროს სააკაშვილი ყველა მინისტრისგან მითრეველები მარტოღმარტო იჯდა ავლაბრის რეზიდენცია-

ში! დღეს რომ მაგარი ბიჭები არიან და გულზე მჯიღს იბრაგუნებენ, „ვიიბები“ საზღვართან ჰყავდათ დაყენებული, რომ ნაჭურდელი ქონება გაეტანათ და გაქცეულიყვნენ. ამ დროს ჩემი უმცროსი შვილი უცხოეთიდან შემოვიდა საქართვე-

სიცოცხლეს საფრთხე არ ემუქრებოდა, საიდან ვიცი ეს? უბრალოდ, დაწმუნებული ვარ, რომ ბადრი ბიწაძე არაა იოსებ ჯულაშვილი, რომ დიადი იდეისათვის თავისი შვილები ფრონტის წინა ხაზზე გაგზავნოს...

ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, აი, ამის შემდეგ ჩემთვის მოლაღატის ძახილს არ ვაპატიებ სააკაშვილს“-ო

ჩემი დრმა რწმენით კი, მიხეილ სააკაშვილს ასეთი სიმართლე, სულ ცოტა, რვა წლის განმავლობაში არ უთქვამს და აი, რატომ: 2007 წლის ნოემბერში, მას შემდეგ, რაც სააკაშვილი გადადგა პრეზიდენტის თანამდებობიდან, მას უფლება არ ჰქონდა მონაწილეობა მიეღო საპრეზიდენტო არჩევნებში. თუმცა, პროფესიონალმა იურისტმა ნინო ბურჯანაძემ, არამცთუ გამოიყენა ეს უნიკალური შემთხვევა, რათა სააკაშვილის კანდიდატურა მოეხსნა არჩევნებიდან, პირიქით, გადაწყვეტი როლი ითამაშა არჩევნების გაყალბებაში, სააკაშვილის სასარგებლოდ. ბურჯანაძე, იმ დროს პრეზიდენტის მოვალეობის შემსრულებელი, ფაქტობრივად, მიმას საარჩევნო შტაბის უფროსად მოგვევლინა!

მეორე – იმ ვითარებაში, რომელშიც ქვეყანა და ხალხი აღმოჩნდა 2008 წლის 8 აგვისტოს შემდეგ, ჰქმნებოდა ოპოზიციონერი მოუწოდებდა ხალხს გამოსულიყო დიაცი, მოლაღატე, ავანტიურისტი, თვიმარქვია პრეზიდენტის წინააღმდეგ, აღეკვეთა მისი ქვეყნიდან გაქცევა, დაეტუსვებინა და გაესამართლებინა, როგორც ომის გამწაღებელი, რომელმაც საკუთარ ხალხს გენოციდი მოუწყო და, სულ ცოტა? მილიარდი ლარით აზარალა სახელმწიფო! ამის მაგივრად, ქალბატონი ნინო, სხვა „გენიოსი“ და „სამშობლოს მოყვარული“ ოპოზიციონერებთან ერთად, მორატორიუმს აცხადებს, რაც იქვე მთელი ოპოზიციური სპექტრის განიარაღებას!

გიორგი კორძაძე

ლოში, ჩემი მეუღლე და უფროსი შვილი კი ცხინვალის რეგიონში იყვნენ“-ო. თუ არ ვცდები, ბადრი ბიწაძე მაგ დროს სასაზღვრო დეპარტამენტს განაგებდა და ცხინვალის რეგიონში ყოფნა მისი პირდაპირი მოვალეობა იყო. სახელმწიფო ამისთვის უხდოდა მას ხელფასს. რაც შეეხება ქალბატონი ნინოს უფროს შვილს, აქაც სატრახანო არაფერი აქვს, რადგან ანზორიკო ბრძოლის ველზე დროშით ხელში არავის უნახავს. ის მამასთან ერთად იყო, მამასადაძე, მის

ინტერვიუს ბოლოს ქალბატონი ბურჯანაძე მუქარაზე გადადის: „პირდაპირ გეუბნებით, სააკაშვილს არ ვაპატიებ იმ უსინდისობას, რაც მან პირადად ჩემს მიმართ, ჩემი თანამებრძოლების და უამრავი ადამიანის მიმართ ჩაიდინა.

როცა სააკაშვილი მე მოლაღატეს მემახის, არ შეიძლება, არ ახსოვდეს ჩემი ზარი, როცა დაუვრეე და ვუთხარი, ქალებს შეგკრებ და რუსეთის ტანკებს გადავუდგებო-მეთქი.

ბიძინა ივანიშვილი გამოცხადებას და პრესის გამავრცელებლებს შეხვედრავა ეპატიება

ბიძინა ივანიშვილის პრეს-სამდივნო სოლიდარობას უცხადებს თავისუფალ ქართულ მედიას და უერთდება პროტესტს თბილისის მერიის მიმართ.

„ცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობის“ პროექტის საფარქვეშ ხელისუფლებამ შეტევა მიიტანა თავისუფალ ქართულ პრესაზე. მივიჩნევთ, რომ მერიის გადაწყვეტილება-შეუწყვიტოს საქმიანობა პრესის გამავრცელებელ ჯიხურებს, მიმართულია არა „ჯანსაღი კონკურენციის“ წახალისებისკენ, არამედ საქართველოში თავისუფალი პრესის, სიტყვის თავისუფლების და დემოკრატიის წინააღმდეგ. – ნათქვამია პრეს-სამდივნოს მიერ გავრცელებულ განცხადებაში.

საია პრესის ასოციაციის ღია შეხვედრა

საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაცია (საია) მიიჩნევს, რომ ხელისუფლებას პოზიტიური ვალდებულება აქვს, მისი უფლებამოსილების ფარგლებში ხელი შეუწყოს მედიის თავისუფლებას, რაც, უპირველეს ყოვლისა, გამოიხატება იმ პირდაპირი თუ ირიბი ფაქტორების აღმოფხვრაში, რომელთა არსებობა ხელს უშლის თავისუფალი სიტყვის გავრცელებას. საია იზიარებს პრესის ასოციაციის შემოთქმულ იმასთან დაკავშირებით, რომ სავაჭრო ჯიხურების განთავსებაზე აუქციონის იმ ფორმით ჩატარება, როგორც ეს განაზოცი-

ელა ქალაქ თბილისის მერიამ თავისუფალი კონკურენციის ფარგლებში, სხვა არაფერია, თუ არა ჟურნალ-გაზეთების გავრცელების ირიბი ფორმით შეზღუდვა. დაუშვებელია, კვების პროდუქტებისა და ჟურნალ-გაზეთების გაყიდვის მიზნით, სავაჭრო ჯიხურებზე ნებართვის გაცემა ხდებოდეს სრულიად იდენტური პირობებით და ერთმანეთისაგან გაუმიჯნავად.

პრესის ასოციაციის მიერ გავრცელებული ინფორმაციით, მერიის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება უარყოფითად აისახა ჟურნალ-გაზეთების ტირაჟზე და მნიშვნელოვანი ზიანი მიაციუნა ისედაც მძიმე მდგომარეობაში არსებულ ბეჭდურ მედიას.

საია სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანდ მიიჩნევს, დამდგარი შედეგიდან გამომდინარე, პრესის გავრცელებისათვის მაქსიმალურად ხელსაყრელი პირობების უზრუნველსაყოფად, მერიის მხრიდან ადეკვატურ რეაგირებასა და ქმედითი ღონისძიებების გატარებას.

„მედიანიუსი“

„რა საფრთხეს უქმნის საქართველოს გიგანტური ჰესების-ნამოხვანისა და ხულონის მშენებლობა? რა მოვლის დედაქალაქის მოსახლეობას ტყე-პარკების არარსებობის პირობებში? ამ პრობლემების კვლავად „საერთო გაზეთს“ არასამთავრობო ორგანიზაცია „საქართველოს მწვანეთა მოძრაობა-დედაქალაქის მშენებლობა“ თანათავადაცხადებ ნინო ჩხეიძის ინტერვიუს შესახებ:

– ქალბატონო ნინო, რა კონდიციონია ჰესების მშენებლობის საკითხი და თუ ითვალისწინებს ხელისუფლება „მწვანეთის“ რეკომენდაციებს?

– გარემოს ზემოქმედების შეფასების ანგარიში ნამოხვანთან დაკავშირებით მიღებულია, ოღონდ ხელისუფლება მის დამტკიცებას არ ჩქარობს.

რაც შეეხება ხულონის გარემოზე ზემოქმედების ანგარიშს, ის, ჯერჯერობით არ დასრულებულია. ასე რომ, ნამოხვანთან დაკავშირებით ძალიან ბევრი კითხვა დაგროვდა და შესათავაზებელი წინადადებებიც არსებობს, კითხვები ჩამოვყალიბებთ და ჩვენი ორგანიზაციიდან გავაგზავნებთ, თუმცა პასუხი დღემდე არ მიგვიღია.

ნამოხვანთან დაკავშირებით უნდა მომხდარიყო ახალი ეკოლოგიური შეფასება და შესწავლა. უნდა გაკეთებულიყო შეფასება, რამდენად რენტაბელი იქნებოდა ეს პროექტი სამომავლოდ. უნდა მომხდარიყო რისკების შეფასება ქუთაისთან მიმართებაში, ანუ რა კატასტროფა მოსალოდნელია ქუთაისის ნაწილობრივ, ან მთლიანად გაყოფის შემთხვევაში, რაც ამ ჰესით ემუქრება. რა მოხდებოდა მდებარეობის მიმართებაში, ანუ რა ზემოქმედება მოხდებოდა მათზე და ა.შ. ძალიან ბევრი საკითხია. მათ შორის სერიოზული პრობლემაა ამ ტერიტორიაზე ბიომრავალფეროვნების დაცვა.

საქართველოსთვის მეტად მნიშვნელოვანი ტერიტორიაა. პრობლემას წარმოადგენს ასევე ამ რეგიონში სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარება.

– თუმცა ხელისუფლებას ეწ. არგუმენტი აქვს, რომ იქ ხალხი არ ცხოვრობს...

– ნურავინ იტყვის, რომ იქ ხალხი არ ცხოვრობს. იქ ჯერჯერობით ცხოვრობენ, მაგრამ ნამოხვანის აშენება გამოიწვევს სრულ ემიგრაციას. ისევე თავკომბალად გადაქცევა დაემუქრება ქალაქ ქუთაისს, ან თბილისს. რაც ქვეყნის ეკონომიკური განვითარებისათვის მაინც და მაინც კარგი არ უნდა იყოს. ამიტომ ყველაფერი უნდა შეფასდეს და გაკეთდეს, როგორც საჭიროა, ანუ, როგორც ნებისმიერ ნორმალურ, ცივილიზებულ ქვეყნებში ხდება. თუ, რა თქმა უნდა, ჩვენ ცივილიზაცია გვინდა.

იგივე პრობლემაა ხულონთან მიმართებაშიც, ანუ აქაც თავიდან არის გათვალისწინებული.

გამოსაკვლევი ასევე რამდენად ეყოფა წყალი ხულონს და ზოგადად, რამდენად მიზანშეწონილია მისი მშენებლობა.

კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, გეოლოგიური გათვლები თავიდან უნდა ჩატარდეს, რადგან ცვლილებები მომხდარი, ნამოხვანსაც ანალოგიური პრობლემა აქვს.

საზგასმით ვამბობ, ჩვენ სერიოზული ზონა ვართ. ბოლო პერიოდში კავკასიაში განვითარებულმა მიწისძვრებმა კიდევ ერთხელ ცხადყო, რომ ნამდვილად რისკის

am xel isufI ebis daudevrobi T SeiZI eba dasavl eT saqarTvel oc dai kargos?

ზონაში ვიმყოფებით და ამ პროექტმა შესაძლოა, საქართველოში ახალი მიწისძვრების პროვოცირება გამოიწვიოს, რაც, თავისთავად ცხადია, დამანგრეველი იქნება. მსგავს ზონებში გიგანტური ჰესების არსებობა იწვევს სერიოზულ სტიქიურ უბედურებებს. შესაძლოა, ამ ნათქვამში ვინმეს ეჭვი შეეპაროს, მაგრამ შეგახსენებთ, თავის დროზე ენგურმა გამოიწვია ზეგავების ჩამოსვლა სვანეთის რეგიონში, ანუ დაბო, მიკროკლიმატი შეიცვალა და, შესაბამისად, დიდი რაოდენობით ნალექმა-თოვლმა გამოიწვია გადმოსახლება, ანუ ეკომიგრანტების გაჩენა სვანეთში.

– მაშინ გაურკვეველია, რისთვის კეთდება შეფასებები, თუკი ხელისუფლება ამ რეკომენდაციებს მაინც არ ითვალისწინებს?

– გარემოს ზემოქმედების შეფასება იმისთვის კეთდება, რომ დაგვარწმუნონ, გიგანტური ჰესების მშენებლობა საქართველოს არ დააზიანებს.

ყოველ შემთხვევაში, უნდა შემოვთავაზონ სხვა ტიპის მშენებლობები, ან უნდა განიხილონ ელექტროენერჯის სხვა წყარო. გარემოს ზემოქმედების შეფასების პროცედურა ზუსტად ამას მოითხოვს.

აი, მაგალითად, ხულონთან მიმართებაში გეოლოგიური, მოკვლევა, თავიდან არის ჩასატარებელი, რადგან 20 წლის წინ ჩატარებულმა გეოლოგიამ შესაძლოა არანაირი მონაცემები არ მოგვცეს. ამ წლების განმავლობაში სერიო-

ზული მიწისძვრები განვითარდა კავკასიონზე. მხედველობაში მაქვს ასევე ბოლო პერიოდში თურქეთში განვითარებული მიწისძვრა. თურქეთი ხომ კავკასიური სისტემის ნაწილია. ესეც კი ცხადყოფს, რომ სერიოზული პრობლემა ნამოხვანთან დაკავშირებით. მოგეხსენებათ წელს იყო მიწისძვრა ცაგერში, როცა იქ ეპიცენტრი არასოდეს გვექონია.

კავკასიურ მთათა სისტემა არის ახალი სისტემა. შესაბამისად, ეს მიწისძვრები არის სერიოზული საფრთხის მატარებელი და ნებისმიერი მშენებლობა უნდა იყოს გათვლილი უფრო მეტზე, ვიდრე დღეს არის გათვალისწინებული.

ხულონი თავის დროზე იყო დაპროექტებული რვა ბალანი მიწისძვრის სისტემისთვის. იქ სპიტაკის და რაჭის მიწისძვრის შემდეგ მიწისძვრების ზონირება შეიცვალა, ანუ მხოლოდ ცხრა

შეიძლება სვანეთი და სამეგრელო დაგვარგინოს. ხომ წარმოვიდგენოთ რა კატასტროფა იქნება, თუ ამ კუთხეებს დაგვარგავთ? ამ ჰესების მშენებლობა ასევე სერიოზულ ზემოქმედებას იქონიებს მთლიანად შავი ზღვის სანაპიროზე. შესაბამისად, ვითხოვთ გათვლებს, რომ რისკები მინიმუმადე იქნას დაყვანილი.

დღევანდელი პროგნოზების მეთოდებით, რაც კი მსოფლიოში არსებობს, ეს სრულიად შესაძლებელია. ანუ უნდა გაკეთდეს როგორც მათემატიკური, ასევე ფიზიკური მოდელირება. ამას გარდა სპეციალისტებისათვის გასაგები უნდა იყოს, რატომ ვაშენებთ, რისთვის ვაშენებთ და რას მოგვცემს ეს.

– ამას გარდა გასათვალისწინებელი უნდა იყოს, რას მოგვცემს თვითნებურად ბუნების წიაღში შეჭრა, ალბათ, ამ მხრივაც გქონდათ გათვლა?

– თითოეული ლანდშაფტი არის ბიომრავალფეროვნების ნაწი-

ლად. შესაბამისად, რაც კონტრაქტში ჩაიწერება, უშუალოდ ახალ პატრონს წაადგება.

– კონკრეტულად ვინ იქნება მფლობელი?

– სხვადასხვა ღონიერები არსებობს.

პრობლემა იმაშია, რომ 30 წლის მერე აბსოლუტურად სხვა ვითარების მომსწრე გავხდებით. ყველა პროგნოზი ამბობს: ამ პერიოდის მერე კავკასიაში წყლის რაოდენობა შეიძლება სერიოზულად შემცირდეს. ანუ ჩვენ წყალი აღარ გვექონდეს.

– რატომ?

– გლობალური კლიმატური ცვლილების პირობებში მთელ მსოფლიოში მტკნარი წყლის პრობლემაა.

მტკნარი წყლის რაოდენობა წლების განმავლობაში მცირდება, ასევე მოხდება კავკასიაში. გაკეთდა ანალიზი სამი ქვეყნის კლიმატურ ცვლილებებთან მიმართებაში, იმ სცენარების შესაბამისად, რაც, რიგ შეტყობინებებში იყო მოცემუ-

ლი. შესაბამისად, ეს ფაქტორი ყოველთვის უნდა იყოს გათვალისწინებული. ნიადაგის ფენები უნდა იყოს შესწავლილი, ნიადაგის მდგომარეობა უნდა იყოს გათვლილი და ისიც კი უნდა იყოს გათვალისწინებული, რა ზემოქმედებას იქონიებს ხულონი ახლად აშენებულ რეკორაციულ ზონაზე მესტიაში. შეიძლება, სათხილამურო სპორტის განვითარებაზე უარყოფითი დამოკიდებულება იქონიოს.

– ანუ, რა შეიძლება მოხდეს?

ხალი, პრაქტიკულად, მიელი დასავლეთ საქართველო აღარ იარსებებს.

– ამას გარდა ქვეყნის უსაფრთხოებაც ხომ დაუცველი გვრჩება?

– დიახ, და ეს რისკების შეფასების ანგარიშის სხვა ნაწილია. ჩნდება საშიშროება, რაც შეიძლება გამოიწვიოს უსაფრთხოების გარანტიის მოხსნამ, შესაბამისად, არც ერთ პროექტს მსგავსი რისკები ჯერჯერობით არ დაუთვლია. ჩვენ კი მოვითხოვთ ამ გათვლების გაკეთება, მხოლოდ ტერაქტებზე არ გვექონია გათვლა, რადგან ტერაქტი შესაძლოა ენგურზე ჩატარდეს და ვერც ვერავინ გაიგოს. ჯერჯერობით ესაუბრობთ ბუნებრივ კატასტროფებზე, რამაც

ლი. ვგულისხმობ სამხრეთ კავკასიის ქვეყნებს: საქართველოს, აზერბაიჯანს და სომხეთს. ერთ-ერთი შეფასებით დადგინდა, რომ 30 წლის შემდეგ წყლის რაოდენობა 2-ჯერ და 3-ჯერ შემცირდება.

2050 წლისათვის, როცა ეს ჰესები საქართველოს უნდა გადმოეცეს. შეიძლება აშენებული ჰიდროელექტროსადგურები შეგვრჩეს მხოლოდ წყლის გარეშე. ანუ, ელექტროენერჯია ვერ გამოვიტოვებთ.

მე-20 საუკუნის ბოლოს გავრცელებული იყო ტენდენცია, რომ მტკნარი წყალი აღდგენადი რესურსია, 21-ე საუკუნეში ყველა საერთაშორისო მაჩვენებლით შეფასდა და გადაწყდა: მტკნარი წყალი არ არის აღდგენადი რესურსი და ის იკარგება. ესეც, რა თქმა უნდა, გასათვალისწინებელი ტენდენციაა.

– ქალბატონო ნინო, გამოდის, რომ ხელისუფლებას ეს პრობლემები ნაკლებად აწუხებს, მხოლოდ ინვესტიციების მოზიდვითა და ინტერესებული და საკუთარი ხალხის მდგომარეობას არაფერად ავლებს?

– ასე გამოდის და თავისუფალი სასამართლო რომ გვექონდეს, ძალიან ბევრი პროცესი იქნება სახელმწიფოს წინააღმდეგ საკუთარი მოსახლეობიდან. ამას გარდა, კონსტიტუციაც გვაკლავს: ყველა გადაწყვეტილება, რასაც დღეს მივიღებთ უნდა იყოს დღევანდელი და მომავალი თაობების უფლებების დაცვის გათვალისწინებით.

სანამ ცოცხალი ვიქნებით, შევცვლებთ ეს გარემო შეუუნარჩუნო აღამიანს და დავიცვა ის იგივე აღამიანისაგან. მოგეხსენებათ, ვიყავი „მწვანეთა პარტიის“ წარმომადგენელი, შემდეგ გარემოს დაცვის მინისტრი, ოღონდ გარემოს და არა რომელიმე პარტიის დამცველი.

ნათია ნოღია

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

tyibul is Savi qvis sabadoebze momxdari tragediebis ricxvi izrdeba

26 ნოემბერს ტყიბულში, მინდელის სახელობის შახტაში კიდევ ერთი შემთხვევა დაიღუპა. ოფიციალური ინფორმაციით სერგი აშოთია მალაროში კედლის ჩამონგრევას ემსხვერპლა. ფაქტია, რომ ბოლო ორი წლის განმავლობაში, ტყიბულში 12 შემთხვევა დაიღუპა. რამდენიმე დღის წინ კი 50 წლის სერგი აშოთია სასაკონტროლო პუნქტზე აიყვანა, შემახტეთა დაღუპვის შემდეგ კი მისი სიცოცხლე საფრთხეში აღარ ემუქრება. მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს პრეზიდენტმა დაახლოებით ერთი წლის წინ მალაროელთა უსაფრთხოება პირად კონტროლზე აიყვანა, შემახტეთა დაღუპვის ფაქტები ტყიბულში მაინც გრძელდება. მალაროელები ძირითადად მეთანის აფეთქების შედეგად იღუპებიან.

„საერთო გაზეთმა“ გადაწყვიტა სიტუაციის შესასწავლად ტყიბულში ავსტრალიაში და რეპორტაჟი „შემახტეთა სასაკონტროლო“ შემოგვთავაზებინა. თუმცა მდიასთან საუბარი რიგითი ტყიბულელების გარდა არავინ ისურვებდა. მინდელის სახელობის მალაროს ადმინისტრაციაში დაეკავა არათუ ხელმძღვანელებისთან სასაუბრო, არამედ ფოტოს გადასაღებადაც კი არ შეგვიშვა. აკრძალა შახტის ზღურბლთან დაიწყო:

- ნუ შემოდიხართ და ნურაფერს ნუ იღებთ, არ შეიძლება.
- არაფერს ვიღებ, უბრალოდ ხელმძღვანელობასთან გასაუბრება გვინდა.
- არავინ არ არის ადგილზე, გასულია გენერალური დირექტორი, არც მოადგილე.
- იქნებ თქვენ გვითხრა, რა მოხდა და რატომ დაიღუპა ერთ-ერთი შემახტე?
- მე არაფერი ვიცი. უბრალოდ დაცვის წევრი ვარ. გუპუნებით, გადით აქედან. ნურც ნურაფერს გადაიღებთ.

შახტაში მომხდარ ტრაგედიაზე საუბარი არც დაშინებულ შემახტეებს სურთ.

მინდელის მალაროში მომხდარ დაკავშირებით განსხვავებული ვერსიები აქვთ ტყიბულელებს. თუმცა მათი უმრავლესობა მომხდარს გულგრილად უყურებს. აშკარაა, რომ შემახტეთა გახშირებული გარდაცვალების ფაქტები ტყიბულში უკვე ჩვეულებრივ მოვლენად აღიქმება.

გულნაზი ბოჭორიშვილი: „გავიგე, რომ უფროსებს უთქვამთ არ შეხვიდეთ, აღარ არის იქ ნახშირი და შესვლა საშიფოაო, თუმცა მაინც შესულან, იმ მიზეზით, რომ სამ ვაგონს კიდევ გამოვიტანო. ესაა რაც ვიცი, ჩემი შვილიც იქ მუშაობს და ვიცი, რომ უსაფრთხოების წესები დაცულია“.

ელგუჯა კირკიტაძე: „შახტა ისეთი ადგილია, რომ ძალიან დიდი ყურადღება უნდა. ყველაფერი უსაფრთხოების წესებზეა დამოკიდებული. უბრალო მშენებლობებზე იღუპება ხალხი და რა გასაკვირია, რომ შახტაში დაიღუპოს ვინმე? რაც შეეხება ამ ბოლო შემთხვევას მგონი სამთო დარტყმა იყო“.

ამირან ფსაკაძე: „შახტა მოითხოვს მსხვერპლს. როცა იქ მუშაობს გამორიცხული არაფერია. ამ ადგილზე რთული გეოლოგიური პირობებია. ყოველდღიურად სამთო დარტყმებია. შეიძლება ბევრს ემინია ჩასვლა, მაგრამ ეკონომიკური პრობლემების გამო მაინც რისკავს ხალხი. მეორე პიროვნებას ვინც შემთხვევის დროს იქ იმყოფებოდა დაღუპულისთვის უთქვამს მანდ შესვლა უკვე საშიფოაო“.

საქართველოს მეტალურგიული, სამთო და ქიმიური მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის პრეზიდენტი კი მალაროელთა შრომის მძიმე პირობებზე საუბრობს და ამბობს, რომ მუშათა უსაფრთხოებაზე თავად დამსაქმებელი უნდა ზრუნავდეს.

თამაზ დოლაბერიძე, მემანქანთა პროფკავშირების წარმომადგენელი: „უკვე შეიქმნა სპეციალური კომისია, რომელშიც პროფკავშირის წევრი რამდენიმე მუშა შევიდა. იმედი მაქვს, რომ ამ კომისიის მუშაობის შედეგად სიმართლეს გავარკვევთ. ოფიციალური ვერსიით კი უბედური შემთხვევა კედლის ჩამონგრევამ გამოიწვია. ჩვენ ვეჭვობდით, რომ არ მოხდა არასწორი აფეთქება. მანდ მსგავსი აფეთქებები ხშირად იყო, რასაც მუშების სიცოცხლე ეწირებოდა. როცა ოფიციალურად ენახეთ ასაფეთქებელი მასალა დახარჯული არ არის. მალაროში ბოლო აფეთქება ამ ფაქტთან ერთად საათით ადრე არის. განხორციელებული, ანუ თუ კი ასაფეთქებელი მასალა დახარჯული არ არის არასწორი აფეთქების ვერსია უნდა გამოერიცხოთ. ვფიქრობ, რომ ყველაფერი ადმინისტრაციისგან დამოკიდებულია. ერთმა მუშამ დანა რომ ამოიღოს და მეორე მოკლას ამ შემთხვევაშიც კი პასუხისმგებლობა ადმინისტრაციას ეკისრება, რადგან ეს დისციპლინარული დარღვევაა. ჩვენ შევხვდით უსაფრთხოების კომიტეტებს და შრომის საერთაშორისო სტანდარტების გათვალისწინებით ყველა შემთხვევა ჩაუტარდება ტრენინგები. ანუ აქ მენტალური პრობლემებიც არის, რადგან ხშირ შემთხვევაში დასაქმებულები პასუხისმგებლობით არ ეკიდებიან საქმეს, მაგრამ ესეც ადმინისტრაციის ბრალია. აღსანიშნავია, რომ დაღუპული სერგი აშოთია და მისი ვაჟის ვეგერა აფეთქებაში 2010 წლის 27 აგვისტოსაც მოკვნიან, თუმცა სერგი აშოთია მაშინ სასწაულებრივად გადაურჩა სიკვდილს. წინასწარ იმაზე საუბარი, თუ რამ გამოიწვია კედლის ჩამონგრევა, ნაადრევია, ჩვენი პროფკავშირების შეუქმნილი პოზიციაა, რომ ერთხელ და სამუდამოდ დამნაშავე დაისაჯოს“.

კომენტარზე უარს ამბობენ „საქნახშირში“. კომპანიის გენერალურ დირექტორს, ზაზა სალდუნიშვილს ჩვენ ტელეფონით დაუკავშირდით, თუმცა ურთიერთობის ხსენებაზე სალდუნიშვილმა ტელეფონი გათიშა და ჩვენი ზარებისთვის აღარ უპასუხია.

„საქნახშირი“ საქართველოს ინდუსტრიული ვაჭურის შვილობილი კომპანიაა, რომლის დამფუძნებელიც მმართველი, ნაციონალური მოძრაობის წევრი დავით ბეჟუაშვილია.

ცნობილია, რომ შემახტეთა უსაფრთხოება პრეზიდენტს პირად კონტროლზე ჰყავს აყვანილი. ეს განცხადება მიხეილ სააკაშვილმა

2011 წლის 22 იანვარს მომხდარი უბედური შემთხვევის შემდეგ გააკეთა, როდესაც მინდელის მალაროში აფეთქების შედეგად ერთი შემახტე დაიღუპა, ოთხი კი დაშავდა. მაშინ პრეზიდენტმა კვლევითი კომისიის უნდობლობა გამოუცხადა. პრეზიდენტის თქმით, მსგავსი საგანძობი კომისიები ყოველთვის ყველაფერს დაღუპულებს აბრალებენ. მიხეილ სააკაშვილის ამ განცხადების შემდეგ კი, მინდელის მალაროს შესამე უბნის უფროსის მოადგილე გიორგი დევიდარანი და საენტილაციო უბნის უფროსის მოადგილე, ედემ სტურუა დააკავეს.

პრეზიდენტის განცხადებებისა და ხმაურთან დაკავშირებით მიუხედავად მინდელის შახტაში უსაფრთხოების პრობლემა არ მოხსნილა. აღსანიშნავია, რომ იმავე მალაროში, დაახლოებით ორი კვირის წინ სანგრიის ჭერის ჩამონგრევას ორი ადამიანის სიცოცხლე ემსხვერპლა. რა დასკვნას დადებს სპეციალური საგანძობი კომისია ამას დრო გვიჩვენებს, თუმცა ტრაგედების რიცხვი მაინც არ იკლებს და 13 გარდაცვლილი შემთხვევა, ეს უკვე სტატისტიკას მიმატებული ერთი რიცხვია.

ფხვიად სუჯაძე
ტყიბული.

რამდენიმე ხნის წინ მიმას ვიუტად ფეხების ბაკუნს, მემორიალი არ მომწონს ქუთაისში და მოაშორეთ აქედან, იმ მემორიალის აფეთქება მოჰყვა და აფეთქებას ანგელოზივით უცოდველი 10 წლის გოგონას სიცოცხლე შეეწირა.

ბათუმში სასწაულებს ჩადის – ხან ვერა ქობალიას სცემს, ხან – სოფო ნიყარაძეს არწივით უკორტნის თურმე გულმკერდს. რის გამოც, როგორც ერთმა ბათუმელმა მითხრა, მომღერალი საზღვარგარეთ წაუყვანიათ დატენილი მკერდის სამკურნალოდ...

ხელები მეწვის და გული მეთუთქება ამას რომ ვწერ, ჩემი მკითხველო, მაგრამ ვინაა ჩვენი მშველელი?...

ასე ძალიან რატომ შეგავარდა, ნეტა, გურია, ჩვენს პრეზიდენტსო, – უკვირს გურულებს.

გულუბრყვილო და ალალი ხალხია გურულები. ყოველ დილას მამლის ყვირთთან ერთად ახალი იმედით უყურებენ ცისკარს, იქნება დღეს უკეთესი დღე გავგიოთენდესო.

მტერს გაუთენდა ისეთი დღე, ისეთი უსამართლობა და უპატრონობა, რაც გუ-

ras erCis saakaSvi l i gurias da gurul ebs?

რაში სუფევს, უკაცრიელ კუნძულზე არ იქნება.

ამას წინათ ნაციონალმა ხელმძღვანელებმა ლანჩხუთის ცენტრში კომუნისტების პერიოდში აღმართული გურული მემკვიდრის ქანდაკება აიღეს თურმე.

ძეგლი, რომელსაც გურულები საალერსოდ „გადარეულ გურულს“ ეძახდნენ, გაქანებული სოციალიზმის დროს დაუდგამთ იქ და 1905 წლის რევოლუციონერი-მემკვიდრის სიმბოლო ყოფილა.

ამიტომაც გადარეულან ისედაც დაუოკებელი გურულები. რამდენიმე ლანჩხუთელი ახალგაზრდა ადესით შეზარზოშებულა და ადებული ძეგლის მიდამოებში აუტეხავთ ერთმანეთთან ბლარძუნი და ყოყლოჩინობა.

საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევის შემთხვევაში მათგანი იქვე, გამჭვირვალე პოლიციის შენობაში შეუყვანიათ, დანარჩენები კი გაუშვიათ და პოლიციელებს რომ ჰგონებიათ, ამით დამთავრდა ყველაფერი, მაშინ მოუკრავთ თვალი შენობის კართან „კამაზის“ საბარგულისთვის. დეპოზის ამტეხთაგან ერთ-ერთს წამოუყვანია თავისი ორხიდიანი „კამაზი“ და პოლიციის შენობის კარის შეღწევა დაუწყია: – ჩემი უდასამართლო მეგობრები გამოუშვითო.

ხომ ვთქვი წელან, ალალი და გულუბრყვილო ხალხია გურულები-მეთქი, გულუბრყვილოს გარდა ვინ წარმოიდგენს – მიმას და ვანოს პოლიციას ხელში თუ ჩაუვარდი, მერე იქედან იოლად აღარ გამოგიშვებენ. მოკლედ, ბევრი რომ აღარ გავაგრძელო, იმ „კამაზის“ პატრონი „უტვინიო ყაზილარისთვისაც“ ვირის აბანოში უღურთებიათ თავი.

როგორც შემატყობინეს, ძეგლი, რომლის გამოც ასეთი ამბავი ატყდა თურმე ლანჩხუთის პოლიციის შუშებიანი შენობის წინა ხედს ჩრდილავდა, ამიტომ დამის 2 საათზე, როცა ლანჩხუთის მშფოთვარე და

სევიანი ძილით ეძინა, ძეგლი აიღეს და ქალაქგარეთ სანაგვეზე დააგდეს. ძეგლისთვის ფეხებშუა ბრეზენტი მოუფარებიათ, სასირცხვო ადგილები არ გამოუჩნდესო.

იმ ქანდაკებას სასირცხვილო არაფერი სჭირდა, ნაცებო, თქვენს სიფათებს მიხედეთ ვობს.

ვერ ამჩნევთ, ვე თქვენი ბატონი წინ, სიბერისკენ, ანუ სიბრძნისკენ კი არ მიდის, უკან, ბავშვობას უბრუნდება – 200-სართულიანი სახლის აშენება ამას წინათ ჩემმა მეზობელმა 5 წლის ნოდარიკომ ინატრა და ერთი კვირის მერე იგივე აზრი „პრეზიდენტს“ მოუვიდა „გენიალურ“ თავში.

რა, ერთნაირი სურვილები აქვთ, ხედავთ?

გულში ერთმა ნაცნობმა ემიგრანტმა და-მირეკა ამერიკიდან და მე რომ მგონია, საქ-

მეს ვაკეთებ, იმან მილად გადამიწურა წყალი – ხომ ხედავ არაფერი იცვლება, აზრი არ აქვს, წერე და იკითხო.

ხელისუფლებაში მყოფები გაზეთს კი არა, წიგნს რომ არ კითხულობენ, საქციელზე და სიტყვა-პასუხზე ეტყობათ. „განათლებული“ თითო-ორილა ჰყავთ. ერთი ბოცო წიკლაურია და იმასაც თავკისერი რაღაც საეჭვოდ აქვს გასიებული.

წიგნის და გაზეთის გასხენებაზე ერთი ანკლოტი მომაგონდა:

გურული ცხენით მიდის. გაჯიქდა ცხენი, დაიღალა ეტყობა და ნაბიჯს არ დგამს ადგილიდან. ჩამოხტა გურული, იქვე ქვაზე ჩამოჯდა. ამოიღო გაზეთი და კითხვა დაიწყო თუ არა, ამოვარდა ძლიერი ქარი, გასტაცა გურულს ხელიდან გაზეთი და უგზო-უკვლოდ გააქანა. მისდევს გურული, მიფრიალებს გაზეთი. ბოლოს ისევ მოუბერა ქარმა გაზეთი ცხენს დაფარა თვალებზე. პოლა, იმავე წამს გაქუქსლა, მაგრამ რა გაქუქსლა გურულის „ბედაურმა“, მირბის ცხენი, მისდევს გურული: რა წიკითხე, ბიჯო, მაგ გაზეთში ასეთი, ის მაინც მითხარიო, მისმახოდა გურული და მისდევდა ცხენს, მაგრამ ისე ჩაირბინა თურმე სამტრედილიდან ნიგითში, უკან აღარ მოუხედავს...

ხომ ხედავთ, გურულის ცხენი „ხვდება“, რაც გვჭირს: რომ ახლანდელ ხელისუფლებას მართო ზანზაროს ტყე, ნაბეღალის წყალი, ურეკის ზღვა და ქვიშა აინტერესებს, თორემ დანარჩენი ნიაღვარსაც წაუღია. გურულს ისე გვიყურებენ, როგორც ამერიკელები ცხვირპირმოსატული ინდიელებით გადამწებულ ტომის ნარჩენებს.

ასე თუ არ არის, გადახედეთ გურულის და დარწმუნდებით, ამ მშვენიერი მხარის გავერანება და გაპარტახება სხვას რას უნდა ნიშნავდეს? ჩვენი ისტორიის, კულტურის ნაწილია – ძეგლის შეურაცხყოფა და ნაგავზე გადაგდება პატივისცემას ნიშნავს? გასაგებია, რომ ნაციონალურ საქართველოს კუთხეები ზედმეტ პარგად მიჩნიათ, მაგრამ ის მაინტერესებს, სათუნა ოჩაიურს მამამისის – მოქანდაკე გოგი ოჩაიურის შემოქმედება, პირმშინად რომ ალგავა მისმა თანაპარტიელებმა პირისაგან მიწისა, რატომ არ ენაღვლება? იქნებ, „მოკვლავ დღვას და დაეხარჩბო მამას, თუკი პარტია მოითხოვს ამას“? ამით რომ ჰკითხო, აყვავდა საქართველო. რა დღეში ვართ, ხედავთ?...

ირანდლა კალანდიაძე

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

sinaTl e ial buzis mverval ze da saiduml o omi saqarTvel os wi naaRmdeg

არა მხოლოდ გეოპოლიტიკურად — ბიბლიურადაც მნიშვნელოვანი. ეს ჩვენზე უკეთეს სწორედ იმ "სწორი ძეგლის" ბატონებმა იცნან, ვინც თავის დროზე "თავისუფლების ინტელექტის" შესაქმნელად და კათოლიკოს პატრიარქის გასანადგურებლად გიგა ბოკერია 16 მლნ. ევროთი დააფინანსეს. "საბჭოთა კავშირის" დაშლის ერთ-ერთი მთავარი მიზეზიც მართლმადიდებლურ სივრცეში განსაკუთრებით საკარგად, შემდგომში მისი განადგურების მიზნით "ამ ძალების" აქტიური შემოსვლა იყო და არა "რევიანისგან მილიონობით ადამიანისთვის თავისუფლების მინიჭება". სხვა შემთხვევაში, სააკაშვილი მისი ციტატებით არ დაგვიმხივრებდა და ამერიკის სხვა პრეზიდენტის, პრეზიდენტ ჯონ ფიჯერალდ კენედის გამოსვლის ამ სიტყვების ციტატებს მოახდენდა: "ქალბატონებო და ბატონებო, საიდუმლოების მნიშვნელობა, თავისუფალ და ღია საზოგადოებას თავისთავად ეწინააღმდეგება. ჩვენ ჩვენი ბუნებით და ისტორიით, საიდუმლო საზოგადოების, დახურული შეხვედრების, საიდუმლო არღენების მოწინააღმდეგე ხალხი ვართ. მიუხედავად იმისა რომ მონოლითური და დაუნდობელი შეთქმულება გვიპირისპირდება, რომელიც საიდუმლო სამუალებით თავის ვაგონს აფაროვებს. ამხობს ადგილობრივ არ-

ლად დავეცივებენ. პატრიარქისადმი სააკაშვილის უდიერ დამოკიდებულებაზე ეს ფოტოც მეტყველებს.

კავკასიონის ქედის თეოლოგიური ბიბლიურ მნიშვნელობაზე მეტყველებს ისიც, რომ ოკულტურ-მაგიური ორგანიზაციის "ანანერბეს" შექმნელმა და ოკულტურ ორგანიზაციებთან მჭიდროდ მოთანამშრომელ პილტერმა ვითომ ბაქოს ნაუთობზე გასვლის საბაბით კავკასიის დაპყრობა მოინდომა, რის საპირისპიროდაც სტალინმა, რომელსაც კავკასიონის მნიშვნელობის შესახებ სემინარიიდან უნდა სცოდნოდა, სასწრაფო წესით, მოამსვლელებსა და ალპინისტების ვაგზაუნა ბრძანა კავკასიონიდან ფაშისტური სვასტიკის მოსახსნელად.

მრავალრიცხოვანი მტრის შემოსევების დროს საქართველოს მიუღწეველ სიწმინდებსა და საგანძურს ქართველები მთაში, კერძოდ კი სვანეთში მალავდნენ. უფრო-უფრო მნიშვნელობის დაწვევა, სიწმინდების გამოტანა და სვანეთის პრაქტიკულად განადგურება, ძირითადად, საქართველოს სიწმინდების მფარველობისგან ჩამოცილებას ემსახურება. ფართოდ გავრცელებულ ლიტერატურაში გერმანელი ფაშისტების მიერ ემბლეად არჩეულ სვასტიკის ტიპიურ წარმომავლობაზე საუბარს. კერძოდ ის, რომ გიორგი გურჯიევმა ტიბეტში მოგზაურობის დროს ნანახი სვასტიკა, ოღონდ შებრუნებული სახით ტიბეტში მარადიულობის საიდუმლოს საძებრად ჩასულ პილტერის ოკულტურ მრჩეველ პაუსპოფერს შებრუნებული სახით შეასაღა. (პიტლერიც როტმილდის უკანონო შეიღმიშვილი რომაა, ამა-საც ინტერნეტში მოიძიებთ.) სინამდვილეში, გიორგი გურჯიევმა სვასტიკა სვანეთში მოსწავლეებთან ერთად მოგზაურობისას

ნახა. პიტლერს ორჯერ მოაპატივებიაზე, გურჯიევმა შეუთვალა: "გერმანიის თავზე წვედიდა და სინამდვილეში იალბუზის მწვერვალზე სჩანსო." (ისვე საქართველო) გურჯიევზე ვერსიას ძველ შემუშავებთან სვანეთის გასოცარი კავშირაც ამყარებს. საქართველო ჭეშმარიტი მართლმადიდებლობის ფაქტიურად "ბოლო კუნძულად" რომ დარჩა, ამას თითქმის მიუღმა მართლმადიდებლური სამყაროს ეკლესიები აღიარებენ. სერბეთის, რუმინეთის, პოლონეთის, ბულგარეთისა და სხვა მართლმადიდებლური ქვეყნების "დემოკრატიზაციის" პროცესის შედეგად, "ქრისტიანობის ძალის" დასამარცხებლად შემოსული "მასონური კონსოპოლიტოზმისთვის" "მთავარ წინააღმდეგ" საქართველო და მისი პატრიარქი რჩება. ამას რუსეთის ეკლესიაც აღიარებს, რომლის ერთ-ერთი უმთავრესი წმინდანიც, სერაფიმ საროველი საქართველოს მფარველ წმინდანადც ითვლება.

აქედან გამომდინარე, უფრო-უფრო მნიშვნელობით სვანეთის განადგურება არა მხოლოდ საქართველოს ეკოლოგიისა და ქართული მიწის დიდი ფართობის მოსახობას ემსახურება, არამედ "მართლმადიდებლობის კუნძულისა-საც". გლობალისტურ-მასონურ ძალებს მიყვანილი ხელისუფლება ამით, ანტიქრისტიანულ გაბატონებისთვისაც უნდა დაეხმოს. მათმა ბატონებმა იცნან ღვთისმშობლის წილხვედრი საქართველოს ბიბლიური დანიშნულებაც და ისიც, რომ ბიბლიაში დაწერილი წინასწარმეტყველების თანახმად, საქართველო უნდა გადარჩეს. თუმცა სატანა რისი სატანაა, თავისი რომ არ სცადოს? მით უფრო "მოციქულები", ნაციონალისტების სახით, სამწუხაროდ, უკვე აქაც ჰყავს.

პრეზიდენტობის დასაწყისის მსგავსად, რუსეთის "წამოსაკიდებლად", სააკაშვილმა რუსეთის მიმართ ბილწიტყვაობას მოუხშირა. ამიტომ კიდევ ერთი გრესია გამოიცივებოდა არაა, რითაც სააკაშვილი ახლა ვეღვაფერს კათოლიკოს-პატრიარქს აკიდებს. ამის მცდელობაზე მისი ბოლოდროინდელი ფრაზეზა ეკლესიისა და პატრიარქის განადგურებისა ბოკერიათან ერთად მასაც მიეცა. მიმა "მღვდელ-ღვთისმშობლის" დავალების შეუსრულებლობაში გამო კი პასუხს აგებინებენ. თუმცა მის შემდეგ ბოკერიას თავიანთ მსტორად საქართველოში აუცილებ-

მსოფლიო რევოლუციაში გადაზრდით სხვა მართლმადიდებელი ერების ჯერი უნდა დამდგარიყო. მაშინ თუ ეს ვერ მოახერხეს, ამის დრო 50 წლის შემდეგ 70-იანი წლებიდან დადგა ჯერ სერბეთის სახით. (საბერძნეთს, ასე თუ ისე, ბოლო მოუღეს.) ახლა რუსეთისა და საქართველოს ჯერია?!

რევოლუციების შემდგომ გლობალისტების მიერ ქვეყნების მარცხის ტიპური მაგალითი რუსეთში ძმები ჰამერების ჩამოსვლაა. ტროცკი მთ რუსეთში ამერიკული კაპიტალის ჩადების განუსაზღვრელ შესაძლებლობებში არწმუნებდა. ზუსტად ისე, როგორც "ნაციონალები" არწმუნებენ ზოლმე ინვესტირებს. ყოფიან ყველაფერს, რაც ჩვენმა წინაპრებმა სუკუნების განმავლობაში, ოფლით, სისხლითა და შრომით მოიპოვეს. მათ შორის ძირბველ ქართულ მიწებს. არამდ და ვიქტორ ჰამერებმა, 25-26 წლის ბიჭებმა, ურალში საჩუქრად მიიღეს კონცერნ აზბესტის საბადო. ტროცკის ბრძანებით, მათ გაუხსნეს ბეწვეულის საწვებები და ურალის ზურმუხტისა და პლატინის მარაგები. მამასთან, ჯულოუს ჰამერთან ნაცნობობას ტროცკი ყოველთვის მალავდა, თუმცა ამერიკაში ყოფნისას, 1919 წელს, სწორედ მისგან ფინანსდებოდა. ჰამერების მთავარ ინტერესს ხელოვნების უნიკალური ნიმუშები და რომანოვების საგვარეულო სიმდიდრე წარმოადგენდა. მოპოვებული გადაზიდვის მთავარი გზა ბალტიის ზღვა და ქალაქი ტალინი იყო. ჩვენი ხელოვნების მუზეუმდინაც, ათეისტური გუროვის დავალებით, (კაცმა დღემდე რომ არ იცის, სად გატანილი საგანძურია), გურამ შარაძის მკვლელობაც, რევოლუციების შემდგომ ქვეყნიდან სიმდიდრის გატანის ჩვეული მეთოდი! მუზეუმდინაც გაზიდული ქვეყნის საგანძურის ადგილმდებარეობის მოძიების გაკონტროლების არანაირი მექანიზმი არსებობს. საბერძნეთიდან სახლდახლოდ ჩამოყვანილი რესტავრატორების მიერ ოქროს დნობის ისეთი ტექნოლოგია იქნა ჩამოტანილი, რომ სპექტრული ანალიზის გარეშე ექსპონატების ორიგინალობის დადგენა შეუძლებელია. როგორც ამ-ბობენ, გაზიდულია ჩვენი წინაპრების მიერ ომით მოპოვებული აღმოსავლური ალაფიც: ხალიჩები, ძველი ნემშიზმატიკის ნიმუშები. (რომელიც მუზეუმების საცავებში ინახებოდა და მისი ალაფის ხასიათის გამო საექსპოზიციოდ არ იფინებოდა) გადაწერილი და გადანომრილია მუზეუმის კატალოგები. შეცვლილია სურათების ჩარჩოები. გაიხსენეთ მუზეუმდინა ფიროსმანის პარლამენტში გატანის და უკან დაბრუნების სკანდალი. სანამ ნაციონალები არ მოშორდებიან, მუზეუმის თანამშრომლებს ამაზე უნდა ვთხოვდეთ. მერე კი მილიარდერთა კოლექციებში მათი მოძიება შეუძლებელი იქნება.

1921 წლიდან საქართველოს მასონური ორგანიზაციების დაგვებით

პირველი ბოროტება-კომუნიზმი, (რომელიც მათივე შექმნილია — ბ.ა.) დაგვირგნა დასამარცხებელი მართლმადიდებლობა. "ვინც ფლობს ევრაზიის-ის ფლობს მსოფლიოს". ევრაზიის გასაყარი კი საქართველოა, ბატონებო და

პირველი ბოროტება-კომუნიზმი, (რომელიც მათივე შექმნილია — ბ.ა.) დაგვირგნა დასამარცხებელი მართლმადიდებლობა. "ვინც ფლობს ევრაზიის-ის ფლობს მსოფლიოს". ევრაზიის გასაყარი კი საქართველოა, ბატონებო და

პირველი ბოროტება-კომუნიზმი, (რომელიც მათივე შექმნილია — ბ.ა.) დაგვირგნა დასამარცხებელი მართლმადიდებლობა. "ვინც ფლობს ევრაზიის-ის ფლობს მსოფლიოს". ევრაზიის გასაყარი კი საქართველოა, ბატონებო და

ანტიმართლმადიდებლურ ლენინ-ტროცკისტულ იდეოლოგიასთან სრული თანხვედრა აქვთ. „ნეოტროცკისტ ნაციონალებს“ ეკლესიასთან მიმართებაშიც. ტროცკისტები მიაღწენ წმ. საფლავებს. გაძარცვეს სერგეი რადონევილის და ტიხონ ზადონელის საფლავიც. "ნაცებმა" სვანეთში საძვალეების და ტიხონ ზადონელის საფლავიც. "ნაცებმა" სვანეთში საძვალეების აოხრეს. ეკლესიები ანგრეს და ჯვრები მოთხარეს. "ბოლშევიკების საქმეთა შემსწავლელმა" კომისიამ, 19-18 წლის განმავლობაში, 1 მლნ. 700 000 მართლმადიდებელი ადამიანის გვამი დათვალა. ლენინის დროს პერმის არქივისკოპოსი ანდრონიკი აწამეს, მოაჭრეს ლოყები, ყურები და ცხვირი, ამოთხარეს თვალები. ხარკოვის მღვდელი დიმიტრი, ყინვაში სასაფლაოზე გაიყვანეს და გააშიშვლეს. პირველის გადაწერისას კი მარჯვენა მოკვეთეს. ამხანაგ მოლოტოვისადმი, პოლიტბიუროს წევრებისთვის წარსადგენი ლენინის დოკუმენტიდან: "რაც უფრო მეტი, რაქციული სასულიერო და ბურჟუაზიული ფენის დახვედრება მოვახერხებთ, მით უკეთესია. ტერორის მასიურ ხასიათს ხელი შეწყოს და წახალისდეს. ადგილზე დაიხვედრეს ათიდან ერთი. საეკვოები საკონცენტრაციო ბანაკებში გამოემწყვდეს. ლენინი." სააკაშვილის "სულოვანი ტოლერანტობის" ზუსტი ანალიზია არ არის? ყველაფერი ეს ლენინის დაწერილია. სტალინის ხელმოწერილი, არც ერთი მსგავსი დოკუმენტი ბუნებაში არ არსებობს. ლენინის ფრაზა: "დაე, რუსი ხალხის 90% დაიხვოს, ოღონდ მისი 10 %-ი, მსოფლიო რევოლუციას მოეწონოს." სააკაშვილს ეკუთვნის ფრაზა: "ავისტოს ომით მსოფლიო ვიხსენით რუსეთის აგრესიისგან". ხალხის დახვებას ესეც არად დაგვადებენ. "მსოფლიო რევოლუციის" — ახალი მსოფლიო წესრიგის მიხედვით იგივეა. მთიანობები და ტექნოლოგიები კი ახალი. "ნაციონალები" სასულიერო პირების დახვედრებზე ჯერ არ გადასულან. თუმცა გაიხსენეთ ზონდერების მიერ 26 მაისს სასულიერო პირებისადმი მათი მუქარები: "თქვენი დახვედრის დროც მოვაო"?!

საერთაშორისო უფლებათა დამცველი ორგანიზაციები, რომლებიც სწორედ მასონურ-გლობალისტური სტრუქტურის ნაწილს წარმოადგენენ, ხმას არ იღებენ არაფერზე. სწორედ ეს ორგანიზაციები რატომღაც რეაგირებენ მაინცდამაინც 37-იან წლებზე. რა მოხდა ასეთი 1917 და 1924 წლამდე — საუბარი არავის სურს. რევოლუციურ ხელისუფლების უმეტესობას, ყოველთვის გამოხატულად სადისტური გადახრების მქონე ადამიანები წარმოადგენდნენ და წარმოადგენენ. მაშინაც და ახლაც, მკვლევარებისა და სისხლისსწავლისადმი ასეთი ლტოლვა (თუ სტანისადმი, ქრისტიანი მართლმადიდებლების მსხვერპლად შეწირვის რიტუალად არ ჩავთვლით) აქედან მომდინარეობდა. ყველა რევოლუციონერი ფარისეველი გლობალისტ-მასონებისთვის მიღებული ინცესტის გამო ფსიქიკური გადახრების მქონე სოციალური იყვნენ და არიან. რევოლუციების, "მასონთა ორგანიზაციების" სახით, დღესაც იგივე "შემოქმედი" ჰყავს. "ამხანაგი ილიჩი", ტროცკი, საბულსკი, ურიცკი, საბელსონი, როზენფელდი, მერქინსკი, რუსეთის კონკრეტულ მაგალითზე მართლმადიდებელ ერს ანადგურებდნენ. "ნაციონალების" იდეოლოგიასთან სრული მსგავსებით ებრძოდნენ ყველაფერ ტრადიციულ და მართლმადიდებლურს. ტროცკისტების მიერ რუსეთის განადგურების შემდგომ, ბოლშევიკური რევოლუციის

პირველი ბოროტება-კომუნიზმი, (რომელიც მათივე შექმნილია — ბ.ა.) დაგვირგნა დასამარცხებელი მართლმადიდებლობა. "ვინც ფლობს ევრაზიის-ის ფლობს მსოფლიოს". ევრაზიის გასაყარი კი საქართველოა, ბატონებო და

გვესაუბრება „თავისუფალი დემოკრატების“ ერთ-ერთი ლიდერი მიხეილ დოლიძე:

– ბატონო ვიქტორ, „თავისუფალი დემოკრატები“, ბიძინა ივანიშვილი და „რესპუბლიკელები“ ერთ პოლიტიკურ სტრუქტურად ჩამოყალიბდით. იგეგმება 11 სამუშაო ჯგუფის შექმნა. გვითხარით რას ეფუძნება ეს ინიციატივა?

– ეს იყო წმინდა სამუშაო ხასიათის შეხვედრა, სადაც უფრო მჭიდრო თანამშრომლობის პერსპექტივებზე ვისაუბრეთ. კონკრეტულად გადაწყდა, რომ მთელ რიგ საკითხებთან დაკავშირებით, სამუშაო ჯგუფები შეიქმნება, მათ შორის, ეკონომიკის, ჯანდაცვის, სოციალური, სოფლის მეურნეობის სფეროების მომცველი. დაახლოებით 11-12 სამუშაო ჯგუფი შეიქმნება, სადაც სამივე პოლიტიკური გაერთიანების – ბიძინა ივანიშვილის გუნდის, „რესპუბლიკელების“ და „თავისუფალი დემოკრატების“ წარმომადგენლები შევლენ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია გამოძინარე იქედან, რომ ჩვენს შორის თანამშრომლობა უფრო მჭიდრო გახდება და დაისახება კონკრეტული გეგმები თუ რას ვაპირებთ, რისთვის მოვდივართ ხელისუფლებაში. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია, ჩვენ მხოლოდ მისთვის არ ვიბრძვი, რომ ხელისუფლება შევცვალოთ, არამედ უნდა ვიცოდეთ რითი მოვდივართ, რა კონკრეტულ პროგრამებს ვთავაზობთ საზოგადოებას. სწორედ ამ კონკრეტულ დეტალებთან დაკავშირებით აუცილებელია ამ ჯგუფების შექმნა, რის თაობაზეც გადაწყვეტილება სამივე პოლიტიკურმა ჯგუფმა ერთხმად მივიღეთ.

– რა ფორმატით იმუშავებს თითოეული ჯგუფი, რა კონკრეტულ მიზნებსა და ამოცანებს ისახავს იგი?

– ეს იქნება პროგრამები, რომლებზეც ერთობლივად იმუშავენ სამივე პოლიტიკური ორგანიზაციის წარმომადგენლები. სამუშაო ჯგუფებში ჩართვებიან, ასევე, საზოგადოების წარმომადგენლები, ექსპერტები, კომპენტურული ხალხი, რომლებიც ამა თუ იმ სფეროში მოღვაწეობენ და ღირებული რჩევების მოცემა შეუძლიათ. ამ დღეებში გაირკვევა ვინ რომელ ჯგუფში იმუშავებს, რომელ ექსპერტებს მივიწვევთ, კვირის ბოლომდე საბოლოო სახეს მიიღებს სამუშაო ჯგუფები და მომავალი კვირიდან უკვე სერიოზულ მუშაობას შევუდგებით. უფრო კონკრეტულად რომ ვითხროთ, სამუშაო ჯგუფები ძირითადი მიმართულებების მიხედვითაა შექმნილი, რომელმაც ქვეყნის თანამედროვე ინსტიტუციონალიზაცია უნდა შექმნას, შესაბამისი მექანიზმები, ეს ყველაფერი პროგრამული სახით უნდა იყოს გაწერილი. აქ, კარგი გაგებით, ნოვაცია ისაა, რომ გუნდი, რომელიც ხელისუფლებაში მოსვლის პრეტენზიას აცხადებს, ხელისუფლებაში მოსვლის მერე კი არ ფიქრობს რა უნდა გააკეთოს, არამედ მანამდე, მერე –

biZina ivaniSviI is, `Tavisufal i demokratebis~ da `respubl ikel ebis~ erTiani gundi pirvel nabij ebs dgams

მს არის ბიძინა ივანიშვილის, „თავისუფალი დემოკრატებისა“ და „რესპუბლიკელების“ ერთობა ხელისუფლების შეცვლას მხოლოდ არჩევნების გზით აპირებთ. ბოლო დროს გამოითქმის მოსაზრებები, რომ არჩევნები შესაძლოა შემოდგომის ნაცვლად გაზაფხულზე დაინიშნოს. თქვენ როგორ ფიქრობთ, როდის ჩატარდება საპარლამენტო არჩევნები?

– ჩვენ საკმაოდ არაპროგნოზირებადი ხელისუფლება გვყავს, ნამდვილად არ ვიცით, რას და

როგორ მოიმოქმედებენ. ჩვენ ამ პროცესს არ ვუყუარებთ, არამედ ჩვენ ვუყუარებთ ჩვენს თავს, საზოგადოებასთან ურთიერთობას. ყოველდღიურ რეჟიმში ვმუშაობთ როგორც დედაქალაქში, ისე რეგიონებში, სოფლებში. „თავისუფალი დემოკრატების“ ლიდერმა ირაკლი ალასანიამ უკვე, 200-ზე მეტი სოფელი მოიარა. გაძლიერებული და გაათამაგებული ენერგიით ვაპირებთ სამუშაოების გაგრძელებას, მიუხედავად ზამთრის სეზონისა. ამიტომ ჩვენ არ გვაინტერესებს ხელისუფლება რას

აკეთებს, ნაკლებად სერიოზულად ვუყუარებთ ამ საკითხს, განსაკუთრებით პრეზიდენტის ბოლო განცხადებიდან გამომდინარე. ჩვენ ჩვენს საქმეს ვაკეთებთ და ბოლომდე მივიყვანთ.

ჩვენი უმთავრესი მიზანია ის, რომ არ ამოვვარდეთ პოლიტიკური ჩარჩოებიდან იმიტომ, რომ ხელისუფლება სწორედ ამისკენ ისწრაფვის. სხვაგვარად სააკაშვილს ვერც წარმოუდგენია ხელისუფლების შენარჩუნება.

რო მომხიბვლელი გახდეს, პირველ რიგში აფხაზი და ოსი დებისა და მძებნისთვის. მათთან, რაც შეიძლება დროულად უნდა დავიწყოთ პირდაპირი დიალოგი. რა თქმა უნდა, ამავე დროს ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ რუსეთთან დიალოგი ყველა ვარიანტში უნდა დავიწყოთ. ქართველი ხალხი არ ვირჩევთ რუსეთის პრეზიდენტს, არამედ რუსეთის მოქალაქეებს. ვისაც რუსი ხალხი აირჩევს მასთან გვექცევა ურთიერთობა. სხვა რეალური გამოსავალი არ ვიცი. სააკაშვილის ილუზიებზე და პაარ-კამპანიაზე აწყობილი პროპაგანდა ჩვენთვის ვერ იქნება განმსაზღვრელი ფაქტორი. ამით ჩვენ ვერც მეზობელს შევიცვლით და ვერც გეოგრაფიულ ადგილმდებარეობას.

– გაზაფხულზე არჩევნების საკარგად დანიშნას მინდა დავუბრუნდე. ზომ არ არის ეს ჩვენი მეზობელი რუსეთის ფაქტორით განპირობებული?

– ვერანაირ პრაგმატულ მარცვალს ვერ ვხედავ არჩევნების გაზაფხულზე გადმოტანაში. ანალიზის დონეზე შეიძლება ვეცადოთ, რომ მძიმე ზამთარი გვეკლის, რუსეთის არჩევნებიც მოდის, თუმ-

რადლება და მისი სიტყვები ხელისუფლებამ უნდა გაითვალისწინოს, თუმცა თუ პირიქით მოხდა ტრადიციის ვერც ამაში ვხედავ. სააკაშვილი იმდენად არაადეკვატურია, არ გამოვრცხავ, ივანიშვილს მოქალაქეობა არ მისცეს, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ ბატონი ბიძინა ქართულ პოლიტიკურ ცხოვრებაში თავის მყარ სიტყვას არ იტყვის. თანაც, როგორც იცით 11 დეკემბერს საფუძველი ვერება საზოგადოებრივი მოძრაობა – „ქართული ოცნების“ დაფუძნებას, სადაც სამივე პოლიტიკური ძალა გავერთიანდებით აქ. ამ პროცესში საზოგადოების თანამონაწილეობის გარეშე არაფერი გამოვა. საზოგადოების დიდი იმედი მაქვს, მან შეიძლება ისეთი ნაბიჯი გადადგას, რომ აიძულოს სააკაშვილი ივანიშვილს მოქალაქეობა აღუდგინოს. დღეს საზოგადოება ბევრად უფრო მომწიფებულია, უფრო აქტიურია, და, რაც მთავარია შიში დაძლეულია.

– თუმცა ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენით გამოწვეული ეფორია, ხალხში თითქოს მინელდა. არჩევნებამდე კი დიდი გზაა გასასვლელი. რამდენად შენარჩუნდება ეს მუხტი? ზომ შეიძლება ხელისუფლე-

– ანუ თქვენ თვლით, რომ სააკაშვილს ხალხის ქუჩაში გამოსვლა აწყობს?

– იგი არჩევნებზე ნაკლებად ფიქრობს, არამედ იგი ფიქრობს თუ როგორ დარჩეს ხელისუფლებაში. მაგრამ ჩვენ ამის საშუალებას არ მივცევთ. ჩვენ არავითარ შემთხვევაში არ ამოვვარდებით პოლიტიკური ჩარჩოებიდან. ჩვენ უნდა მივიღოთ არჩევნებამდე – ესაა სწორედ მთავარი და არჩევნების გზით გადავიყვანოთ უმცირესობაში „ნაციონალური მოძრაობა“.

– გაზაფხულზე – 4 მარტს რუსეთის საპრეზიდენტო არჩევნება დანიშნული. დიდი ალბათობით რუსეთის მომავალი პრეზიდენტი პუტინი გახდება. რა გავლენას მოახდენს ეს საქართველოს პოლიტიკურ ცხოვრებაზე?

– მთავარია ჩვენ ჩვენი საქმე ვაკეთოთ. უნდა გააძლიეროთ დემოკრატია, ვაშენოთ ინსტიტუტები, სისტემატურად განვითარდეს ყველა სტრუქტურა – ეს უმნიშვნელოვანესი ფაქტორია, რათა უფ-

ცა არამხოლოდ რუსეთში, არამედ აშშ-იც ახლოვდება არჩევნები, რაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია, რადგან იგი ჩვენი სტრატეგიული პარტნიორია. მაგრამ მნიშვნელოვანია საით წავალთ ჩვენ, როგორ მივაწვდით საზოგადოებას ინფორმაციას, რომ თუნდაც რუსეთთან, აშშ-სთან, ნატოსკენ, ევროკავშირისკენ სვლაში, ჩვენი დემოკრატიის გაძლიერებისთვის, როგორ ვაპირებთ პრობლემების გადაწყვეტას. საზოგადოებას რომ უამრავი პრობლემა აქვს, ეს უცხო არავისთვისაა.

– რა ბარიერი შეიძლება შეუქმნას სამი ძალის პოლიტიკურ ერთობას ხელისუფლებამ, თუ იგი ივანიშვილს მოქალაქეობას არ დაუბრუნებს?

– დარწმუნებული ვარ საერთაშორისო ზეწოლა გაძლიერდება. დასავლელ პარტნიორებს არაერთხელ უთქვამთ ხელისუფლებისთვის, რომ მიმართულებით გაუგებარ ნაბიჯებს დგამენ. ყველაფერს თავი რომ დავანებოთ, ამ საკითხზე უწმინდესმა გაამაჰვილა ყუ-

ბამ კლანტები კვლავც გამოპყოს?

– აქტიურად დავდივართ რაიონებში. ვერ წარმოიდგინოთ როგორი განწყობაა ხალხში მოუხვედრად დეზინფორმაციისა ან ინფორმაციის არ არსებობისა. პირადად ვიყავი ჩოხატაურში, კახეთში – დიდი მუხტი არსებობს, ხალხი ძილბურანდთან იღვიძებს. ორი აზრი არაა, რომ ეს მუხტი ბატონმა ბიძინამ შემოტანა. მას ქვეყნისთვის დიდი საქმეები აქვს გაკეთებული და ეს ქართველმა საზოგადოებამ მშვენივრად იცის. ამიტომ რაც არ უნდა რუსეთის აგენტის იარღილი მიაკეროს მას ჩვენმა ხელისუფლებამ, ეს არ იმუშავებს და არც მუშაობს, დაიღალა ხალხი ამ შიონომანიით. ხელისუფლების მხრიდან კლანტების გამოჩენა ბევრადაა დამოკიდებული საზოგადოებაზე და საერთაშორისო პარტნიორებზე. ხელისუფლებას არაერთხელ გამოუჩენია კლანტები, მაგრამ ახლა ფრთხილობს, რადგან იცის, რომ ეს შეიძლება ძალიან ძვირად დაუჯდეს.

თამარ შვილიძე

ინტერნეტში „საერთო გაზეთი“

www.saertogazeti.net

შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე

საერთო გაზეთი

ჯანდაცვისა და სოციალურ სფეროში არსებულ პრობლემებზე კონსილიუმში სოციალური ეკონომიკის ექსპერტი **ოთარ ხუშენია**, ეკონომიკის ექსპერტი **ლევან კალანდაძე** და **ჯანმრთელობის დაცვის ექსპერტი მარინა ბერაძე**, გვესაუბრებიან:

ლევან კალანდაძე, ეკონომიკის ექსპერტი: საქართველოში ჯანდაცვის სფეროში არის ერთი მნიშვნელოვანი პრობლემა, რაც ჯანდაცვის სერვისების ხელმოწევა-დომელობაში გამოიხატება. ანუ რეალურად საზოგადოების მხოლოდ ძალიან შეზღუდულ კატეგორიას აქვს თავისუფალი წვდომა სამედი-

ცინო სერვისებზე. დღეს საქართველოში ასეთი სიტუაციაა – მხოლოდ ძალიან მცირე ნაწილს შეუძლია ამ სერვისების შეძენა. უფრო მეტიც, მათ არც უცხოეთში მკურნალობის პრობლემა აქვთ, მოსახლეობის საშუალო ფენასაც, ანუ დასაქმებულ მოსახლეობას ასევე არ აქვს ხელმისაწვდომობის პრობლემა – ეს ადამიანები, ძირითადად,

ero, gul i wagsvl ia da gagwyromia sul i wmi nda, gonebaze rom moxvi de asi al iyuri ginda!~

აქაც ვაწყდებით გარკვეულ პრობლემებს იმიტომ, რომ ეს პაკეტიც არ ითვალისწინებს მედიკამენტოზური მკურნალობის კომპონენტის სრულად დაფარვას. კონკრეტული საჭიროება სწორედ არაურგენტულ, პირველად სამედიცინო სერვისზე ხელმისაწვდომობაა. ეს მნიშვნელოვანია იმიტომ, რომ თუ პირველადი სამედიცინო სერვისები ადამიანს სრულფასოვნად ვერ მიიღო, ის უკვე საოპერაციო ხდება. ასე რომ ხელისუფლების პრიორიტეტია არასწორად ჩამოყალიბებული. ეს იცით რას ჰგავს? – ხელისუფლება ცდილობს გაიიზოლოს სიტუაცია, მარტივი რაღაც გაუკეთოს მოსახლეობას, დანარჩენზე თავი უკა გიხლიათო – ეს არ არის სწორი მიდგომა. მთავარია რა გვინდა ჩვენ – გვქონდეს პოლისები მოსახლეობის უმწიფო კატეგორიისთვის, თუ ამ პოლისებით მოსახლეობამ რეალური სერვისი მიიღოს.

მარინა ბერაძე, **ჯანმრთელობის დაცვის ექსპერტი**: როცა ჯანდაცვაში არსებული დაავადების სიმპტომებზე ვსაუბრობთ, უნდა ითქვას, რომ ჯანდაცვის სისტემის ავადობის ძირითადი სიმპტომი ისაა, რომ ჯანდაცვის პროგრამები გათვლილი არ არის მთელს მოსახლეობაზე, არამედ მხოლოდ მიზ-

პროგრამა, რომლის ხარჯზე დაფინანსდა უმწიფოები, დანარჩენი მოსახლეობა კი სახელმწიფო პროგრამით სარგებლობის შესაძლებლობას გამოეთიშა. სტატისტიკური მონაცემებით საქართველოში წელიწადში 47 ათასი ადამიანი კვდება, აქედან 26 პროცენტი სწორედ რეპროდუქციულ და შრომისუნარიან ადამიანებზე მოდის. სიკვდილის მიზეზებში წამყვანი ადგილი – გულსისხლძარღვთა, სიმსივნურ დაავადებებს, ტრავმით გამოწვეულ სიკვდილიანობას უჭირავს. სწორედ ამ პროგრამებში – ურგენტულ, ონკოლოგიურ, ბავშვთა ასაკში და კარდიო-ქირურგიაში იყო 2011 წელს შემოღებული ასაკობრივი ზღვარი 5-დან 60 წლამდე. წარმოიდგინეთ, 60 წელს გადაცილებულ ადამიანს ეკუთვნის სახელმწიფო პროგრამით დახმარება, 59 წლისას კი – არა. არცერთ ქვეყანაში მოსახლეობის ასაკობრივი დაყოფა ჯანდაცვის პროგრამების გამოყენების კუთხით, არ ხდება. ეს სრულიად წარმოუდგენელია, ეს არც ლიბერალური მიდგომაა, არც დემოკრატიული და არც ჰუმანური. თუ სახელმწიფო ბიუჯეტიდან გამოყოფს თანხებს, ყველათვის გასაგები უნდა იყოს რას ხმარდება ეს თანხები. ადამიანმა უნდა იცოდეს

ურჩენია თუნდაც დაბალხარისხიანი სერვისი მიიღოს, მაგრამ იფადა. ყველამ კარგად იცის, რომ ახალაშენებულ საავადმყოფოში უკეთეს სამედიცინო სერვისს მიიღებს, მაგრამ ამის საშუალება არ აქვს. ამ ფუფუნების საშუალება აქვთ მხოლოდ მათ, ვისაც სადაზღვევო პოლისი აქვს. ასეთი პოლისი კი მოსახლეობის 70 პროცენტს არ აქვს. შესაბამისად ამ 70 პროცენტისთვის მაღალხარისხიან სამედიცინო სერვისზე წვდომა პრაქტიკულად არ არსებობს. შეზღუდულობა გამოიხატება სწორედ იმაში, რომ რეალურად ამ ადამიანებს სადაზღვევო პოლისი არ აქვთ. მსოფლიოს ვერცერთ ქვეყანაში ვერ ნახავთ აფთიაქში შესულ ადამიანს, რომელიც ჯიბიდან იღებს ფულს და წამალს ყიდულობს. მსოფლიოში ვერსად ნახავთ ჰოსპიტალში შესულ მდიდარ თუ ღარიბ ადამიანს, რომელიც ჯიბიდან იხდის ფულს. იქ ყველაფერი სამედიცინო დაზღვევაზეა დაფუძნებული. დღეს რომ მოვინდეს ინდივიდუალური დაზღვევა, თუ რაღაც კოროპორატიულ

ლისმოძველი რგოლი. ეხება მოსახლეობის დიდ ნაწილს – 80 პროცენტზე მეტი მკურნალობას იწყებს და ათავებს სწორედ ამ რგოლში. საერთაშორისო გათვლებით ცნობილია – ჰოსპიტალური სერვისით სარგებლობს მოსახლეობის მხოლოდ 7-8 პროცენტი. ანუ, რა გამოდის, ჩვენ აქცენტს ვაკეთებთ მოსახლეობის 7-8 პროცენტზე, მთელს თანხებს ამ სექტორში ვყრით, ხოლო 80 პროცენტზე მეტი ბედის ანაბარა, უყურადღებოდაა მიტოვებული. ასეთია ქართული რეალობა. როდესაც, ჰოსპიტალურ სექტორზე ვსაუბრობთ, 100 ახალი საავადმყოფოს პროექტსაც უნდა შევხვდეთ, ამ პროგრამის ფარგლებში 100-ის მაგივრად არცერთი საავადმყოფო არ აშენებულა. 100 ახალი საავადმყოფოს პროექტის ჩავარდნის შემდეგ ჰოსპიტალური სექტორის მშენებლობა ვალდებულებაში კერძო სადაზღვევო კომპანიებს გადაეცათ. ახლავე შემოიღო განაცხადი, რომ ისინი ამ ვალდებულებას ვერ შეასრულებენ. უფრო მეტიც, ისინი აუცი-

qveyana avadaa saerTo gazeTi~ konsil i ums iwvevs

ნობრივი ჯგუფებისთვის. შედეგად 5-დან 60 წლამდე მოსახლეობა აბსოლუტურად დაუცველია, როგორც სტატისტიკური, ისე ამბულატორიული მომსახურების კუთხით. ამ თვალსაზრისით არაფერი შეცვლილა. პრეზიდენტის ახალი ვითომ ინოვაცია, უბრალოდ ხალხის შეცდომაში შეყვანაა. ერთ რამეზე უნდა დაფიქრდეთ – თუ სიღარიბის ზღვარს ქვემოთ მყოფი ადამიანების სადაზღვევო პაკეტი კარგად ვერ განკარგეს კომპანიებმა, რა გარანტია გვაქვს, რომ ახლა განკარგავენ კარგად 106 მილიონს? გამოდის, რომ ვერც მოსახლეობის ეს სეგმენტი – პენსიონერები ვერ მიიღებენ სათანადო მომსახურებას და კვლავ მოხდება თანხების არამიზნობრივი გახარჯვა. ნაცვლად იმისა, რომ 106 მილიონი პირველადი ჯანდაცვის სექტორში მთელი მოსახლეობისთვის გამოყოფილიყო, მივიღეთ უპასუხისმგებლო, არაჰუმანური და დისკრიმინაციული პიარი, იმიტომ, რომ ხდება ადამიანების დაყოფა ასაკის მიხედვით და კიდევ ერთი, ხდება მთელი 7 წლის „შეტყაპუნება“ იმიტომ, რომ აქამდე თუ 60 წელს ზემოთ იყო სახელმწიფო პროგრამები, ახლა 67 წელს ზემოთ იქნება. ეს სიტუაციის გაუარესებაა. რა გამოიწვია ამ სიმპტომმა – თავის დროზე მოსახლეობას შეუწყდა ხუთი ძირითადი სახელმწიფო

რა ეკუთვნის. **ლევან კალანდაძე**: 100 საავადმყოფოს პროექტსაც მინდა შევხებო, რომელიც მეტ-ნაკლები წარმატებით მიმდინარეობს. თავდაპირველი ბენდუქიძის პროექტი ჩავარდა იმიტომ, რომ ამ გუნდს ბოლომდე გააზრებული არ ჰქონდა რას აკეთებდა. პრინციპი – ბაზარი ყველაფერს დაარეგულირებს, არ აღმოჩნდა სწორი და შედეგადად. ეს იყო ძალიან კომერციული პროექტი, რომელსაც, სამწუხაროდ სოციალური ასპექტები და სახელმწიფოებრივი ხელვა არ ჰქონდა და ჩაფლავდა, ჩამოიშალა ეს პროექტი. ხელისუფლება იძულებული იყო დამატებითი საშუალებები – ჩეხური ბანკის გარანტია მოეძებნა, რომელმაც ვერ იმუშავა. ხელისუფლებამ იპოვა გამოსავალი და ეს პროექტი სადაზღვევო კომპანიებს აჰკიდა სახელმწიფო სადაზღვევო პროგრამაში მონაწილეობის სანაცვლოდ და მათ დააკისრა 100 საავადმყოფოს მშენებლობის ვალდებულება. საავადმყოფოები მაღალტექნოლოგიური აპარატურითაა აღჭურვილი, მაგრამ მთორე საკითხია ეს პროექტი რამდენად ხელმისაწვდომია მოსახლეობისთვის. დღევანდელი სიტუაცია ასეთია – ძველი და ახალი საავადმყოფო ორივე ფუნქციონირებს, მაგრამ მომხმარებელი ძველ საავადმყოფოს აკითხავს იმიტომ, რომ დამატრალურად განსხვავებული ფასებია, სამწუხაროდ, დღეს მოსახლეობა ხარისხზე კი არა, არამედ ფასზე ორიენტირებული. მას

ქსელში ჩართული არ ხარ, ვერ დაეზღვევი. **მარინა ბერაძე**: ჯანდაცვის ბიუჯეტი წლიდან წლამდე იზრდება, მაგრამ მოსახლეობამ ვერ იგრძნო უპირატესობები, რაც, წესით გაზრდილ ბიუჯეტს უნდა მოეტანა. საქმე ის გახლავთ, რომ სწორად

ქსელში ჩართული არ ხარ, ვერ დაეზღვევი. **მარინა ბერაძე**: ჯანდაცვის ბიუჯეტი წლიდან წლამდე იზრდება, მაგრამ მოსახლეობამ ვერ იგრძნო უპირატესობები, რაც, წესით გაზრდილ ბიუჯეტს უნდა მოეტანა. საქმე ის გახლავთ, რომ სწორად

არ გამოიკვეთა პრიორიტეტები. მთელი თანხები გადაისროლეს ჰოსპიტალური სექტორის განვითარებაზე და პირველადი ჯანდაცვა ყურადღების მიღმა დარჩა, რომელიც ყველა ქვეყანაში ჯანდაცვის სისტემის ხერხემალია. პრიორიტეტი პირველადი ჯანდაცვა უნდა იყოს, იმიტომ რომ ეს არის ყო-

ლებლად გაკოტრდებიან და ეს პროცესი უკვე დაწყებულია, რითაც კვლავ მოსახლეობა იზარალებს. სწორედ ამიტომ აქვს სადაზღვევო კომპანიებს მოგების მაღალი მარჟა, რათა ეს ვალდებულება როგორმე შეასრულონ. რაც შეეხება საკადრო რესურსს, – 36 ათასი სერთიფიცირებული ექიმიდან, მხოლოდ 20 ათასია დასაქმებული, დანარჩენი უშუშეგარია. ამიტომ ჰოსპიტალური სექტორის პრობლემის დადებითად ვერ განვიხილავთ. ერთ-ერთმა სადაზღვევო კომპანია – „ვესტმა“ თავი უკვე გაკოტრებულად გამოაცხადა. ეს პროცესი შეუქცევადი იქნება, რითაც ძალიან ზარალიდება მოსახლეობა.

ოთარ ხუშენია, **სოციალური ეკონომიკის ექსპერტი**: – ჯანდაცვის სფეროშიც უკვე იკვეთება მონოპოლიზებული ეკონომიკის ერთი ნიშან-თვისება, როდესაც წვრილი და საშუალო ბიზნესი განიღვენება ბაზრიდან და ხდება მონოპოლისის გამსხვილება. ამის მაგალითია სწორედ სადაზღვევო კომპანია „ვესტის“ გაკოტრება. ჩემი პროგნოზით, დღეს ჯანდაცვის სადაზღვევო ბაზარზე მოქმედი 12 კომპანიიდან, მომავალ წელს მინიმუმ 3-4

კომპანია გაკორტდება და ეს ბაზარი სხვა მონოპოლიურ კომპანიებზე გადასწორდება. ხაზგასმით ვამბობ, როდესაც მთელი სადაზღვევო ბაზარი კერძო მონოპოლისტების ხელშია და მას დამბალანსებლად სახელმწიფო სამედიცინო დაზღვევა არ აქვს, რაც ყველა ქვეყანაშია, ვლებულობთ იმ მასხვს ფორმებს, რაც სახეზეა. „ვესტის“ შემთხვევა პირველი მერცხალია.

ლევან კალანდიაძე: ჯანმრთელობის დაცვის თვალსაზრისით 2012 წელს ბიუჯეტი გაიზარდა, მაგრამ მეორე მომენტი რამდენად ეფექტურად ვიყენებთ ბიუჯეტში გაწერილ თანხებს ანუ ხარჯებით პოლიტიკა რამდენად სწორადია ქვეყანაში განხორციელებული. მაგალითად, 2012 წლის ბიუჯეტში გაწერილი ხარჯების დაახლოებით 14 პროცენტი არაკლასიფიცირებული თანხებია. ანუ ეს არის თანხები, რომლებიც არ ვიცით რაში დაიხარჯება. ბიუჯეტში, პირობითად, 6 მილიარდი 200 მილიონია და აქედან 840 მილიონი ლარი რაში უნდა დაიხარჯოს, არ ვიცით. ამ დროს ვიძახებ, რომ ბიუჯეტი პროგრამულია. პროგრამული ბიუჯეტი რეალურად ნიშნავს, რომ თითოეული თეთრი კონკრეტულ პროგრამაზე უნდა იყოს გაწერილი. მაგალითად, ჯანდაცვაში ხარჯების 42 პროცენტი არაკლასიფიცირებული, ანუ არაგაწერილია, ე.წ. სხვა ხარჯებია. ანუ ჯანდაცვის სამინისტრო ამ ხარჯებს გაწერს, მაგრამ ჩვენ წინასწარ არ გვეცოდინება რაში დაიხარჯება. როცა ჯანდაცვის ბიუჯეტის 42 პროცენტი არაკლასიფიცირებულია, ანუ წინასწარ არ არის განსაზღვრული რაში დაიხარჯება, ეს ძალიან დიდ კითხვის ნიშანს აჩენს ხელისუფლების მხრიდან ეფექტური ჯანდაცვის პოლიტიკაზე საუბრისას. ეს არ არის შედეგზე ორიენტირებული. ეს ნიშნავს რომ ჯანდაცვის სამინისტრომ, უბრალოდ ვერ დაგვმა ის აქტივობები, რაც 2012 წლის განმავლობაში უნდა განხორციელდეს. გასაგებია, რომ 2012 წელი საარჩევნო, პოლიტიკურად ცხელი წელია, ხელი-სუფლებას სჭირდება სხვა პარაკომპანიების დაგვემა და განხორციელება, ხარჯების გადანაწილება სხვადასხვა მუხლიდან სხვადასხვა მუხლში, მაგრამ ჯანდაცვაზე ეს არ უნდა ხდებოდეს, არამედ იგი ქვეყნის ნომერ პირველი პრიორიტეტი უნდა იყოს.

ოთარ ზუფენია: საქართველოში კლასიკური სქემა ჩამოყალიბდა კანონით, კორუფციის გათვალისწინებით დააკვირდებით, კონტროლის პალატის ყველა აქტივობა არამიზნობრივი ხარჯების ცნება ფიქსირდება. ეს დასჯადია, მაგრამ არის კიდევ მეორე საკითხი – თავად ბიუჯეტში არაკლასიფიცირებული ხარჯები. ამ ხარჯების ქურდაცვაზე ყოველთვის აქვთ საშუალება თქვან – ზოგადი ციფრი ხომ იყო ბიუჯეტში გაწერილი, ამის ფარგლებში ჩაკეტილი და რა მოხდა მუხლიდან მუხლზე თუ გადავიტანეთ ხარჯები. ამ ყველაფერს ვეძახებ სწორედ კანონით კორუფციის გათვალისწინებას. რამეთუ თვითონ კანონია კორუფციული. „ნაც. მოძრაობა“ ხშირად ამბობს 2001 წელს მსოფლიო ბანკის რეკომენდაციით შემუშავდა ბი-

უჯეტის კლასიფიკატორი. 2001 წელი ის პერიოდი, როდესაც ბიუჯეტის შედგენა ვერ კიდევ კლასიფიცირებით, სანთლის შუქზე ხდებოდა, ამიტომ ამის შედარება არ შეიძლება. მეორეც, განა მსოფლიო ბანკმა ურჩია საქართველოს ხელისუფლებას, რომ ყველა ხარჯი არ გაწერილიყო?! ვერ კიდევ 30-იან წლებში ამერიკის ბიუჯეტი კანონმდებელმა იმიტომ დაიწუნა, რომ პარლამენტის დავისთვის

ციცხის ხარჯები არ იყო გაწერილი. როცა დედაქალაქის ბიუჯეტში 33 პროცენტი ე.წ. არაკლასიფიცირებული ხარჯია, რაღაზე ვლაპარაკობთ, აქ მოვიშველით 2001 წლის მსოფლიო ბანკის რეკომენდაციას? მსოფლიო ბანკს მოუწოდებთ გააკონტროლოს იცავს თუ არა ხელისუფლება მათ მითითებებს. ერთხელ და სამუდამოდ დავანებოთ თავი სისულელეების ლაპარაკს, თითქოს რეფორმატორი ქვეყანა ვართ. თურმე ბიზნესის რეგისტრირება ერთ დღეში რომ შეიძლება, ეს ყოფილა რეფორმატორობა. მაჩვენებთ დედამისის ზურგზე ერთი ინვესტორი, რომელიც სახელმწიფოში ინვესტიციის ჩადების გადაწყვეტილებას იღებს და მისთვის მნიშვნელოვან აქვს ფირმის ერთ დღეში დაარეგისტრირება თუ ერთ თვეში. ქვეყანა ავადია, მოსახლეობა დაუცველია, ფთქებადსაშიში სოციალური ფონია და სწორედ ამის გამო, რომ ინვესტიციები საქართველოში არ შემოდის. ცრუ პაირო უნდა დასრულდეს. თუ გვინდა ინვესტიციები შემოვიდეს, ინ-

ვესტორს ჯანმრთელი საზოგადოება უნდა დაავაზვედროთ.

მარინა ბერაძე: პრეზიდენტი გამოვიდა ინიციატივით საყოველთაო დაზღვევის შესახებ 0-5 წლამდე და 67 წლიდან ზემოთ. გილაურმა განმარტა – არსებობს საფინანსო რესურსი, რათა 2012 წლის 1 სექტემბრიდან სოციალურ სფეროში ცვლილებები შევიდეს, მათ შორისაა 67 წელს გადაცილებული პენსიონერები, რომლებიც სადაზღვევო პაკეტს მიიღებენ. ჩვენი მოსახლეობა უკვე აღარ ჭამს ამ ტყუილებს. იგი მშვენივრად ერკვევა, რომ 140 ლარიათი განხორციელდება, რასაც დაზღვევის 15 ლარი აკლდება, რეალურად მხოლოდ პირის ელემენტია. საქმე ის გახლავთ, რომ ეს არ არის სახელმწიფო, რომ სწორედ ამ ასაკის მოსახლეობის დაფინანსება უკვე ისედაც ხდებოდა, ოღონდ სახელმწიფო პროგრამების სახით. განა აქვს მნიშვნელობა რა სახელმწიფო პროგრამა თუ სადაზღვევო პაკეტი? – რა თქმა უნდა ამას არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს. თუ კიდევ მესამედ შეუცვლიან სახელს, ეს ხომ

სადაზღვევო კომპანიები როგორ განკარგავენ, მომავალი გეგმებებს. იმედი არ უნდა გექონდეს, რომ ამ კუთხით ყველაფერი კარგად იქნება. რატომ? – კონტროლის პალატამ დაადგინა, რომ თითქმის ყველა სადაზღვევო კომპანიას აქვს ძალიან მაღალი მოგების მარჟა – 60 პროცენტზე მეტი და თანხების არამიზნობრივი განკარგვა ხდება. რის ხარჯზე უნდა ჰქონდეს კერძო სადაზღვევო კომპანიას მოგება? – ჩვენ უნდა ვიცოდეთ როგორია კერძო სადაზღვევო კომპანიის ბუნება, ეს არის მოგებაზე ორიენტირებული ფინანსური ინსტიტუცია, რომელიც ყოველთვის ეცდება გაზარდოს მოგება და შეამციროს ზარალი. ესვამ კითხვას – ვინ არის სადაზღვევო კომპანიისთვის ზარალი? – რა თქმა უნდა პაციენტი. ისინი ეცდებიან სამედიცინო დახმარება არ გაუწიონ პაციენტს, რათა მეტი მოგება მიიღონ. მოგება სხვადასხვა ხარჯებისთვის სჭირდებათ, მათ შორის იმისთვისაც, რომ მათი მოგების დიდი ნაწილი ჰოსპიტალური სექტორის მშენებლობაში გადადის.

ლევან კალანდიაძე: სინგაპურიც კი, რომლის ადვანტიდაც იქცნენ ხელისუფლება და მთავრობა, იქაც კი ყველაფერი სამედიცინო სადაზღვევო პრინციპზეა დაფუძნებული.

ლი. სინგაპურში ყველა ადამიანს ულარბესსაც კი აქვს სამედიცინო დაზღვევის პოლისი. ნორმალურ ქვეყანაში ადამიანი არასდროს მოკვდება იმიტომ, რომ მან ელემენტარულად ესენციური (ანუ პირველადი) მედიკამენტი ვერ იყიდა. საქართველოში ამ საფრთხის წინაშე ვართ, მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობა ესენციურ მედიკამენტებს ვერ ყიდულობს, ეს მნიშვნელოვანი საფრთხეა. რაც უფრო გადავდებთ ჯანდაცვის სისტემის გაჯანსაღების, რეორგანიზაციის საკითხს, მით უფრო დამძიმდება ზოგადი ფონი, მით უფრო მომძატებს ურგენტული შემთხვევები. ხელი-სუფლებამ თქვა – გარკვეულ კატეგორიას ვუზრუნველყოფ პოლისებით, დანარჩენებს საკუთარ თავებს თვითონ მიხედეთ. ეს არასწორი პოლიტიკაა. ადრე ქვეყანაში ყოველთვის იყო სახელმწიფო პროგრამები. არ შეიძლება ღვთის ანაბარა დატოვო საკუთარი მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი მაშინ, როცა ვიცით, რომ მისი აბსოლუტური უმრავლესობა სიღარიბის ზღვარს მიღმაა. ამორალურია ამ ადამიანების სასიკვდილოდ გაწირვა.

ოთარ ზუფენია: თუ ხელისუფლება გააძლიერებს სადაზღვევო პოლისების „ბითუმად“ შესყიდვის მექანიზმს, რაც ფედერალური ბიუჯეტის საქმეა, სრულიად გაუგებარია, რატომ ყიდულობს მომავალ წელს დედაქალაქის ბიუჯეტი 16 მილიონი ლარის ჯანმრთელობის დაზღვევის პოლისს. მიმჩნია, რომ ეს კორუფციული ჭაობია. ჩნდება კითხვა – ამ კორუფციულ ჭაობში დედაქალაქის ბიუჯეტიდან დამატებით 16 მილიონი ლარი რომ ჩაიყრება, ხომ არ გააჩნია დედაქალაქის მერიას ანკეხები, რომლითაც ამ ჭაობიდან მილიონობით ლარს ამოიღებს და საკუთარ ჯიბეში ჩაიდებს. ეს ავადობის ერთ-ერთი ნიშანია და ასევე ისიც, რომ საზოგადოებას ამ ყველაფერზე რეაქცია არ აქვს. რაც შეეხება კონტროლის პალატის აქტს, დღეს გაჩუმებულია ყველა ამ ბინძურ თამაშში მონაწილე მხარე – სადაზღვევო კომპანიები, ჯანდაცვის სამინისტრო, კონტროლის პალატა, პარლამენტი. დამატებით პოლისებისთვის გამოყოფილი 106 მილიონი ლარიც, ასევე, ამ კორუფციულ ჭაობში იჭყუპდება.

ამას უკვე შეცდომას ვეღარ ვუწოდებთ, არამედ ესაა გამიზნული ქმედება, საარჩევნო ფულის მოძიების ძეგლი, მაგრამ კარგად აპრობირებული წყარო.

ავადობის ნიშანი თუ არა სხვა რა უნდა უწოდო შედეგ ფაქტს – მას შემდეგ, რაც კონტროლის პალატა ღრმა ძილიდან გამოვიდა, ყველა საბიუჯეტო ორგანიზაციაში, სადაც კი შევიდა, მრავალნაწილიანი არამიზნობრივი ხარჯები აღმოაჩინა. ავიდეთ ბოლო ფაქტი, ტუბერკულოზის პროგრამა, რომელიც მცირე თანხიანია. ტუბერკულოზი,

რომელიც წინა საუკუნის 30-იან წლებში, როგორც დაავადება დამარცხდა, მან თავი იჩინა ჩვენს საზოგადოებაში, განსაკუთრებით მძიმე მდგომარეობა ამ მხრივ სასჯელ-დასჯის სისტემაშია. ამ მცირე პროგრამაშიც კი 2 მილიონ 400 ათასი ლარია მოპარული. ამიტომ, როდესაც ქვეყნის ინსტიტუციონალური მოწყობის აუცილებლობაზე ვსაუბრობთ, ეს ხომ ჩვენი კაბრიზი არ არის.

ლევან კალანდიაძე: კონტროლის პალატამ პოლიტიკური აქტივობები დასვა. კერძოდ, რეალურად ბიუჯეტის ფული არაფერად დაიხარჯა, რაც ბიუჯეტიდან ფულის გადაყრას ნიშნავს. მაშინ გამიჩნდა მოლოდინები, რომ ამ თვალსაზრისით რაღაც შეიცვლიდა – ჩატარდებოდა ახალი ტენდერი, გადაიხედებოდა სახელმწიფო მდგომარეობის სახელმწიფო სამედიცინო სადაზღვევო პროგრამების მიმართებაში. დღეს ბაზარზე რეალურად გარკვეული მონოპოლისტური მდგომარეობა შეიქმნა, ანუ კომპანია არ არის მოტივირებული სრულფასოვანი სერვისის შესთავაზოს მომხმარებელს, მათ აქვთ გარანტირებული შემოსავალი კონკრეტულ რეგიონში და ვერაფერს შეეცდილებიან. ჯანდაცვის სამინისტრომ, მთავრობამ ამ საკითხს წაუყრუა, პრაქტიკულად არაფერი შეცვლილა. ეჭვი მაქვს, ახალი ტენდერი, რომელიც ზაფხულში გამოცხადდება იგივე შეცდომებს გაიმეორებს. დღესაც რომ შევიდეს კონტროლის პალატა იგივე დარღვევები და იგივე დასკვნა იქნება. ვერ ვხვდები რა ხდება – კონტროლის პალატამ დასკვნა დალო და სიტუაციის გამოსასწორებლად, რეალურად არაფერი გაკეთებულა. გამოდის, რომ დღესაც არამიზნობრივად, არაფერად ხდება იხარჯება ფული. აქედან გამომდინარე პოზიტიური მოლოდინები არ მაქვს.

გეტყვით კონკრეტულ დაავადებას რა სჭირს ეკონომიკას, სოციალურ სფეროს და მათ შორის ჯანდაცვასაც. ამ დაავადებას ოლიგოფრენია ჰქვია – როცა სხეული იზრდება, მაგრამ ვერ ვითარდება. ჯანდაცვის პოლიტიკას სწორედ ეს დაავადება სჭირს – აშენდა ათობით ახალი საავადმყოფო, მაგრამ წვდომა საზოგადოების რეალურად არ არის. ანუ ჩვენ ვგაქვს ოლიგოფრენიული ჯანდაცვა.

ოთარ ზუფენია: ოლიგოფრენია ძალიან სწორად მორგებული ნიშანია. 70 პროცენტი მოსახლეობის დაზღვეული არ არის, არ მიუწვდება ხელი მედიკამენტებზე, პენსია მიახლოებული არ არის საარსებო მინიმუმთან. ჩვენ ვცხოვრობთ ქვეყანაში, რომელსაც არ გააჩნია დეკლარირებული სოციალური პოლიტიკა. ამის კარგი მაგალითია, ის, რომ საქონლო რეფორმის პრეზიდენტი ფინანსთა სამინისტროს ავადებს. მას ელემენტარულად არ ესმის, რომ ყველა ქვეყანაში ფინანსთა სამინისტრო დამფინანსებელია, ხოლო მომხმარებელი და პო-

ლიტიკის განმსაზღვრელი ჯანდაცვის სამინისტროა. როცა ხელი-სუფლება მღერის – ჩვენ ერთი უნდა ვართ, არ ესმით, რომ ობიექტურად წინააღმდეგობა ორ ეკონომიკურ და მხარჯველ ბლოკს შორისაა, ეს ოპონირება ნებისმიერ ქვეყანაში ჯანსაღია და ასე მიიღწევა კონსენსუსი. გამოდინარე აქედან იკვეთება კიდევ ერთი დაავადება, რასაც სოციალური აშენია ჰქვია, რაც ჩვენს ხელისუფლებას სჭირს.

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

Facebook

facebook

xal xis azriT

f ერთი სიტყვით, იმ ტერიტორიაზე, რომელსაც საქართველოს იურისდიქცია ვრცელდება გაცილებით უფრო პროუსული ხელისუფლებაა, ვიდრე "რუსეთის მიერ ოკუპირებულ რეგიონებში"

f უფალო მოგვაშორე ეს გიჟი! და მანახე ციხეში „უპერდაჩო“ თან იმ „მამლებთან“, დასჯელებად, რომ ყყავთ!!!

f რა ქვეყანაში ვცხოვრობთ?! ...ვიდაც ნაშენი აფასებს პატრიარქის ვიზიტის შედეგებს...თანაც უჭირს კიდევ....."პაპორნი" ქვეყანა და ასეთივე საზოგადოება!

f ჩვენ უნდა ვიყოთ ძალა, ხალხი უნდა იქცეს საზოგადოებად, მაგრამ ჭიანჭურვები ძალიან ეს პროცესი-მედროვეობის(ვიგორიზაციის) უფრო უხდება და ყველა ჯურის კონფორმისტების ხელში, სხვადასხვა სფეროში, სადაც გინდა-ურნალობს, პოლიტოლოგია, ტელევიზია, პრესა, იურისპრუდენცია, პოლიტიკა, ...რომელი ერთი და რამდენი ჩამოვთვალო?!... და ასეთი საზოგადოება, რომელიც ვიგორიზაციის საფეხურზე სიტყვები ეკუთვნის?! ... და დანარჩენი შედარებით დალაგებული და წესიერი ხალხის უდიდესი ნაწილი კი შაშინებულ-ჩაკეული ზის სახლში და ხმის ამოღებას ვინ ჩივის, აზრის გამოთქმის ეშინია...?! კარგი რა...

f მასხარაშვილმა შეიძლება კვლევა გააძროს — "ივანიშვილის როლი მრეცხავი ვარდოს სამსახურიდან გათავისუფლებაში და მისი ბაღნების შიმშილი დახოცვაში". საარქივო მასალებზე მუშაობსო — დოკუმენტაციის მუშაობაში იცით რა მაინტერესებს??? ვინ ან სად არიან ამ პოლიტიკური ექსპერტის სტატუსს??? ერთი მინდა ვნახო და გავიგო—ამდენ ღებღას რომ ექსპერტს არქივ ექსპერტობისთვის სიღებზე აუცილებელი რამაა??? ნიკა ჩიტიძე და ეს ვინმე თავხელიძე—როცა შეხვდავ და წაიკითხე, რომ ეს ორი ერთი რედაქციის გაუნათლებელი არსება ექსპერტია მაშინვე დაგებადებს სურვილი, რომ საერთოდ უარი თქვა ყველანაირ ექსპერტზე. როგორც გავიგე არსებობს ერთგვარი კლანი, სადაც რმდენიმე სუბიექტია

f ჩვენ უნდა ვიყოთ ძალა, ხალხი უნდა იქცეს საზოგადოებად, მაგრამ ჭიანჭურვები ძალიან ეს პროცესი-მედროვეობის(ვიგორიზაციის) უფრო უხდება და ყველა ჯურის კონფორმისტების ხელში, სხვადასხვა სფეროში, სადაც გინდა-ურნალობს, პოლიტოლოგია, ტელევიზია, პრესა, იურისპრუდენცია, პოლიტიკა, ...რომელი ერთი და რამდენი ჩამოვთვალო?!... და ასეთი საზოგადოება, რომელიც ვიგორიზაციის საფეხურზე სიტყვები ეკუთვნის?! ... და დანარჩენი შედარებით დალაგებული და წესიერი ხალხის უდიდესი ნაწილი კი შაშინებულ-ჩაკეული ზის სახლში და ხმის ამოღებას ვინ ჩივის, აზრის გამოთქმის ეშინია...?! კარგი რა...

f მისხარაშვილმა შეიძლება კვლევა გააძროს — "ივანიშვილის როლი მრეცხავი ვარდოს სამსახურიდან გათავისუფლებაში და მისი ბაღნების შიმშილი დახოცვაში". საარქივო მასალებზე მუშაობსო — დოკუმენტაციის მუშაობაში იცით რა მაინტერესებს??? ვინ ან სად არიან ამ პოლიტიკური ექსპერტის სტატუსს??? ერთი მინდა ვნახო და გავიგო—ამდენ ღებღას რომ ექსპერტს არქივ ექსპერტობისთვის სიღებზე აუცილებელი რამაა??? ნიკა ჩიტიძე და ეს ვინმე თავხელიძე—როცა შეხვდავ და წაიკითხე, რომ ეს ორი ერთი რედაქციის გაუნათლებელი არსება ექსპერტია მაშინვე დაგებადებს სურვილი, რომ საერთოდ უარი თქვა ყველანაირ ექსპერტზე. როგორც გავიგე არსებობს ერთგვარი კლანი, სადაც რმდენიმე სუბიექტია

f შერეული და როგორც ბრეჟნევი არიგებდა მედლებს, ასევე არიგებენ ექსპერტობის სტატუსს. ამიტომ შემომავსებს წინადადება, რომ ამ ცალკეინა ექსპერტებს ექსპერტიზა ჩაუტაროს კომპეტენტურმა უწყებამ და მეტი მიაღწიოს ექსპერტის სტატუსს

f ვანო მე მაპატიე, მაგრამ... სამწუხაროდ დღეს, საპატრულო თანამშრომლების მინიმუმ 11%-მა ელემენტარული საზოგადოებაში მოქცევის წესები არ იციან. აღარაფერს ვამბობ კანონებზე. ასე ჯარბრძოლის ქეთარს ჩემი მეზობელი ვანაც შეავსებს, დანიშნული პატრულის თანამშრომლად

f თბილისის მერია და ობიექტურობის მამხალა ერორი-2 გულდა-დაგულები და სახელახოილები იწყებენ რომ: "ზაზა ხუხუა ბიძინა ივანიშვილის ერთ-ერთ სამშენებლო კომპანიაში მღვსავად მუშაობდა და ეს ფაქტი ჩვენთვის მხოლოდ სამაუწყებლო კომპანია "რუსთავი2"-ის ეთერში გასული სიუჟეტის შემდეგ გახდა ცნობილი.

f თბილისის მერი წუხილს გამოთქვამს, რომ ზაზა ხუხუას სამსახურიდან გათავისუფლება ამ ოჯახში მის ვიზიტს მოჰყვა. გიგი უგულავა ესაუბრა დაზარალებულს, გაამხნევა, მხარდაჭერა და მორალური თანადგომა აღუთქვა მას.

f მიგვანია, რომ ადამიანის სამსახურიდან გათავისუფლების ამგვარი ფორმა სცილდება ადამიანურ სტანდარტებს, რაც ძალიან დასანანია. ჩვენი აზრით, სამსახურში აყვანა და გათავისუფლება პოლიტიკური ნიშნით არ უნდა ხდებოდეს.

f ჩვენთვის ნებისმიერი სამუშაო ადგილი ძვირფასია და დაუშვებლად მიგვანია რომ ადამიანს, რომელსაც ოჯახი და შეილები ჰყავს ამგვარად მოექცენ. იმედი გვაქვს, რომ მომავალში მსგავსი ფაქტები აღარ განხორციელდება, ხოლო ზაზა ხუხუას მხარდაჭერა და თანადგომას ვუცხადებთ", — აღნიშნულია თბილისის მერიის განცხადებაში. მოფიქრება არ გინდოდა? ბიძინა პოლიტიკური ნიშნით დენის მღვსავებს????? :))))))))) გიგის გალობიციონერება უფრო რეალური მეგონა ;)

თბილისის საპატრიო მოქალაქე, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის ორდენის კავალერი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი და პრიზიორი ხელბურთში, სპორტის საპატრიო ოსტატი, სსრკ დამსახურებული მწვრთნელი. ეს მხოლოდ მცირე ჩამონათვალია იმ ჯილდოების სიისა, რომელიც აქვს საკუთარ კოლექციაში ჰანრიკ ბაგრატაძის. მას ქართველი საზოგადოების წინაშე განსაკუთრებული წარდგენა ნამდვილად არ სჭირდება.

— ბატონო ჯანო, ბევრი ჩვენი თანამოქალაქე უკმაყოფილოა დღევანდელი ქართული სპორტის მდგომარეობით. მართალია იგი დღეს ჩვენი ქვეყნის მიუღწევი რაიონის პირველი ვიცე-პრეზიდენტია, მაგრამ პრაქტიკოსი მწვრთნელი, რომელსაც უკავშირდება ქართული მიუღწევი წარმატება, რატომ უნდა იყოს უმოქმედო? იგი გაანთავისუფლეს და ავსტრიელი ჩამოიყვანეს.

მომავალში რისი იმედი გვაქვს?
— ვინც სპორტის აკადემიის გაუქმებას დაუჭირა მხარი, ვინც წამოაყენა ეს იდეა და შეასრულა, ვინც არ უნდა იყოს, მომავალში ყველას მოეთხოვება პასუხი.
— ბატონო ჯანო, როგორც ცნობილია, სპორტში წარმატების მისაღწევად სპორტული ბაზე-

Jano Bagrationi: `aRzevebul i mdabio~ Tvi Tonaa, vinc amis Tqmas kadrul obs biZina ivaniSvi l is mimarT

სპორტის აკადემიას, რომელსაც ჩემპიონების სამჭედლოსაც უწოდებდნენ... სამწუხაროდ, დღეს გაუქმებულია.
— ახლაც ვერ გამოვია, როგორ შეიძლება სპორტის აკადემიის დაუქმება! მართალია ის ილიას უნივერსიტეტს შეუერთეს, მაგრამ მეცადინეობების ჩატარების სპორტკომპლექს „ქარიშხალას“ სახმარებლად და გასახლებაში სთავაზობენ, როგორ შეიძლება იქ ჩატარებული ლექციებით აღვზარდოთ

ბი და დაფინანსება ერთ-ერთი მთავარი კომპონენტი. თქვენი მოღვაწეობის დროსაც სპორტის დაფინანსება ჭირდა, ახლა რა ვითარებაა დაფინანსებისა და ბაზების კუთხით?
— როგორც ყოფილი ხელბურთელი იქედან დავიწყებ. ფედერაციის ვეტერანი ხელბურთელი ზაზა დოლიძე ხელმძღვანელობდა, სპორტის ამ ლამაზი სახეობის დაფინანსებლობის გამო იმულებული გახდა გადამდგარიყო. სწო-

ლოში ვინ წაიყვანს ბავშვს? შეიძლება კორტების ასე დანერგვა? სასიამოვნოა, რომ ვეტერანმა წყალბურთელებმა ითავეს და დახურული საცურაო აუზის, ჯერ კიდევ კომუნისტების დროს დაწყებული და დაკონსერვებული მშენებლობა დაასრულეს. ამით დიდი საჩუქარი გაუკეთეს როგორც

ინილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
 შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

სპეციალისტები, რომლებიც თავის მხრივ აღზრდიან ოლიმპიურ და მსოფლიო ჩემპიონებს? არაფერს ვამბობ იმაზე, სკოლებში ვინ უნდა ასწავლოს ბავშვებს ფიზიკულტურა. ფაქტობრივად, ვრჩებით სპეციალისტების გარეშე. განა თავად დღევანდელ პარლამენტარ გიორგი ასანიძეს, კახი კახიაშვილს, მწვრთნელ ვანო გრიჭოს ეს სასწავლებელი არა აქვს დამთავრებული? რომელი ერთი ჩამოვთვალო. შესაბამისი შენობა მაინც მიეცათ სპორტის აკადემიისთვის, სრულფასოვანი მეცადინეობა რომ წარმოებულყო. მაგრამ, ჩვენდა საუბედუროდ, პროფესიონალი კადრები საქართველოში დღეს არავის სჭირდება. ოლიმპიურ თამაშებზე მხოლოდ ლიცენზიების მოპოვება საქართველოს როდია, შედეგით უნდა გვქონდეს.

— **წლებადელი მსოფლიოს ჩემპიონატები მოჭიდებდნენ და მიუღწეველობა არაფრად ჩააგდეს.**

რედ უსახსრობა აკნინებს სპორტს. კარგია, როდესაც რომელიმე სახეობა იწყებს აღმასვლას, მაგრამ მის ხარჯზე მიუღებელია სხვა სახეობების დისკრიმინაცია. ახლა სპორტის აკადემიაც ვსაუბრობდით, იქ არსებული სპორტული კომპლექსები თითქმის მთლიანად გასხვისებულია. ზოგი დარბაზის ადგილზე საცხოვრებელი სახლი ააშენეს. საინტერესოა ვინ ცხოვრობს იქ? მძლეოსნობის კომპლექსში სპორტის თითქმის ყველა სახეობის წარმომადგენელი საერთო ფიზიკურ მომზადებას გადიოდა. ხომ ნახეთ, სანაპიროზე „დინამოს“ კორტებს რა დღე დააწიეს? ახლა ამბობენ ახალი კორტების სპორტკომპლექს „ოლიმპთან“ გავსსნითო. იმის გარდა, რომ თბილისის ყველა კუთხიდან დადიოდნენ კორტებზე სავარჯიშოდ, იქაური გამწვანება ქალაქს სუნთქვის საშუალებასაც აძლევდა. ახლა ქალაქის თავიდან მეორე ბო-

სპორტსმენებს, ასევე იქაურ მაცხოვრებლებს.
— და ბოლოს, როგორ უყურებთ ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენას ქართულ პოლიტიკურ ჰორიზონტზე, ამას იმიტომ გეკითხებით, რომ თბილისის ომის შემდეგ დაფუნდა მოძრაობა „თბილისელი“, თქვენ ერთ-ერთი პირველთაგანი იყავით, ვინც სტაბილიზაციაზე ზრუნავდა, ახლაც არანაკლებ რთული ვითარებაა.
— კაცო, როგორ შეიძლება ამდენი სიკეთის გამკეთებელს ასე მოექცე? როგორ შეიძლება ქვეყნის მოქალაქეობა მოუხსნა ადამიანს, რომელმაც უამრავი ეკლესია-მონასტრები ალაგინა, ეხმარებოდა მეცნიერებს, ხელოვანებს, თითქმის მთელ საქართველოს. ნეტავ ვინ მოიფიქრა მსგავსი ნაბიჯის გადადგმა? მისი ღვაწლის დასაფასებლად თუნდაც სამების საკათედრო ტაძრის აშენებაც კმარა. თუ პოლიტიკაში გადაწყვიტა მოსვლა რა არის აქ ცუდი? მას ხომ არ დაუსახლება კონკრეტული თანამდებობა, ადამიანს უნდა ქვეყანას გამოადგეს. კახა ბენდუქიძემ რომელ ქვეყანაში იშოვა ფული და ვინ დაეხმარა? ასეთი ქველმოქმედი კაცის გამოყენებლობა შეიძლება? წიკლაურის იდეები არც ქვეყანას და არც სპორტს არ გამოადგება. აღზევებული მდაბიო სწორედ ის არის, ვინც ამის თქმას კადრულობს, თუ აცალეს და არჩვენებში მიიღო მონაწილეობა, აუცილებლად გაიმარჯვებს, რადგან საქართველოს მოსახლეობა ენდობა და მისი მადლიერია, ყველა კარგად ხედავს ქვეყნისთვის გაწეულ მის ღვაწლს. კაცო ადამიანს ამდენი სიკეთე აქვს გაკეთებული თუნდაც იგივე მთავრობისთვის, მაგრამ მადლობა არავის უთქვია. მართალია, მას არ უყვარს ქება-დიდება, მაგრამ ზრდილობის გამო უთხარი, ეს ხომ შენი დიდსულოვნების გამოხატულება იქნება.

შემოგვიერთდით facebook-ზე „საერთო გაზეთი“

ადვოკატები ხშირად აცხადებენ, რომ სააკაშვილის რეჟიმს ქართველი ხალხის გენოციდი აქვს გადაწყვეტილი, რის არგუმენტადაც სააკაშვილის ცნობილი განცხადება „ყველანი ციხეში“ და ქართულ ციხეებში არსებული უმძიმესი მდგომარეობა მოყვება.

მამუკა ნოზაძე, ადვოკატი:
„ზამთრის მოახლოების პარალელურად პატიმრების მდგომარეობა გაცილებით რთულდება. ამას დაემატა სასჯელადსრულების დეპარტამენტის უფროსის დავით ჭკავას მიმდინარე წლის ნოემბერში გამოცემული ბრძანებულება, რომელმაც პატიმრების ყოფა კიდევ უფრო დაამძიმა. აქამდე პატიმრებს ხილი გაწეული არაქონდა, რადგან მათ არ ჰქონდათ საჭირო საკვები. ახლა კი მათ უნდა მიეწოდებინათ საკვები. ამასთანავე, პატიმრების მდგომარეობა უფრო რთული გახდა იმის გამო, რომ პატიმრების მდგომარეობა უფრო რთული გახდა იმის გამო, რომ პატიმრების მდგომარეობა უფრო რთული გახდა...“

გარდა ამისა, იკრძალება გარკვეული სახის ქურთუკების შეგზავნა, მაგალითად ე.წ. ღუბი ქურთუკის, შეიძლება ქურთუკი ჩვეულებრივი ქსოვილის იყოს, მაგრამ თუ კაპიშონი აქვს მის შეგზავნას კრძალავენ. არადა საერთაშორისო კანონმდებლობით დადგენილია, რომ პატიმარი სეზონური ტანსაცმლით უზრუნველყოფილი უნდა იყოს და ამ ელემენტარული უფლებების კიდევ უფრო დაზარალება არ უნდა მოხდეს. კონკრეტულ მაგალითს გეტყვით, სასჯელადსრულების №17 დაწესებულების (ყოფილი რუსთავის №2 კოლონია) ავადმყოფი პატიმარი დენის ყვარულაშვილი, რომლის სარჩელსაც ევროსასამართლომ უკვე განიხილა, ამ აკრძალვის გამო თბილისი ტანსაცმლის გარეშე დატოვებს.

მისი საჩივრის განხილვაც დამთავრდა და გადაწყვეტილებას ველოდებით. ბალუაშვილს ხსენებული საპრობოლის დირექტორმა დავით მარგებაძემ ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაცხადა, რადგან სარჩელის გამოტანაზე ვერ დაიყოლია. სახალხო დამცველის აპარატმაც დაადგინა, რომ იგი ნაცემია. ცხადია, ამ ფაქტის შესახებაც ვაცნობთ ევროსასამართლოს, რომელმაც გასული წლის აგვისტოში საქართველოს მთავრობას დაავალა ეს საქმე გამოეძიებინა და პასუხისმგებლობა მიე-

qarTuli ciხე nel i sikvdi l is saamgro

ცა დავით მარგებაძე. ბალუაშვილი დღემდე არ დაუკითხავთ, მარგებაძე კი მხოლოდ მოწმედ დაკითხეს. ეს პატიმარი ციხის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში იწვა და რამდენიმე დღის წინ ისევ №6 საპრობოლეში დააბრუნეს. მარგებაძეს იგივე თანამდებობა უკავია და დღეა ალბათობა, რომ ბალუაშვილი კვლავ გახდეს ფიზიკური ანგარიშსწორების მსხვერპლი. საპრობოლეში დაბრუნებამდე კი ეს ავადმყოფი ადამიანი ორი კვირის განმავლობაში ბეტონის შიშველ იატაკზე იწვა, რადგან მას ლოგინი წაართვეს.

ანალოგიურ მდგომარეობაშია სიმსივნით დაავადებული ნიკოლოზ მირზაშვილიც, საავადმყოფოში მასაც იატაკზე ეძინა და წელზე ტუალეტის ქაღალდი ჰქონდა შემოხვეული თირკმელები რომ არ გასცილებოდა. მას სალოცაო ზატები და ნაკურთხი წყალიც ჩამოართვეს, რაც ევროკონვენციის თანახმად, რელიგიური უფლების შეზღუდვაა. ამ ფაქტზეც მიემართე მთავარ პროკურატურას, მაგრამ დღემდე არ მომხდარა რეაგირება. ევროსასამართლოსაც შევატყობინე, თუმცა განხილვას საკმაოდ დრო სჭირდება. კი მიეცემა ამ ყველაფერს სათანადო შეფასება, მაგრამ თუ ეს ადამიანი მანამდე გარდაიცვალა, რაღა აზრი აქვს. ასე გარდაიცვალა ნიკოლოზ მჭედლიშვილი. მისი ოჯახისთვის მორალური ზიანის ანაზღაურების საკითხს სასამართლო კი იხილავს, მაგრამ ოჯახმა რომც მიიღოს ეს თანხა, ამ ადამიანს ხომ ვეღარ გავაცოცხლებთ?

კალმახელიძის უწყებამ ახლა ადვოკატების მოხელური ტელეფონების ნომრების დაბლოკვაც დაიწყო. იგივე დენის ყვარულაშვილი ვერ მიკავშირდება. მებრძოლი ადვოკატების ტელეფონის ნომრებს ბლოკავენ, ინფორმაცია რომ არ გავრცელდეს.

თაფლის შეტანას რატომ კრძალავენ, მართლა შესაძლებელია ამ პროდუქტის მეშვეობით ნარკოტიკის შეტანა?

ეს არის სრულიად აბსურდული მიზეზი. უბრალოდ, ამ პროდუქტის არ მიღება სახელმწიფოს მხრიდან მიზანმიმართული მიდგომაა, სხვა ახსნას ვერ მოუძებნი. იმიტომაცაა რომ იფიტებიან პატიმრები და იმუნოდეფიციენციის გამო ორგანიზმი ვეღარ უმკლავდება ისეთ დაავადებებს, როგორცაა ტუბერკულოზი, „ც“ ჰეპატიტი და ა.შ. ყოველდღიურად ხდება პატიმრის გარდაცვალება. რამდენიმე დღის წინ ე.წ. რეზბალნიცაში 30 წლის დავით ბოლოთაშვილი გარდაიცვალა. მისმა ოჯახმა ეს ინფორმაცია არ გაახსურა. ასეთი უამრავი ფაქტი ხდება, მაგრამ

უდიდესი ნაწილი არ ხმაურდება. ხელისუფლებამ პატიმრობის კოდექსში შესატანი ცვლილებების ისეთი პროექტი მოამზადა, რომელიც სასჯელადსრულების სისტემის წარმომადგენლებს კიდევ უფრო მეტ თავისუფლებას მისცემს. აქამდე „რეზბალნიცაში“ ადმინისტრაცია ყოველგვარი კანონიერი საფუძვლის გარეშე, სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადაშეშების გზით უზღუდავდა პატიმრებს ოჯახში დარეკვას, სუფთა ჰაერზე გასეირნებას, ამანათის მიღებას და

იცავს იმ კომპონენტებს, რაც ადამიანის ჯანმრთელობისთვის აუცილებელია და მორეც, იგი ძალზე ცუდი ცხიმით, ე.წ. კომბიურიტ მზადდება, რომლის წლების განმავლობაში მიღება ორგანიზმს ისე მძიმედ აავადებს, რომ შეიძლება სიკვდილიც გამოიწვიოს. მართალია სახელმწიფო კვებისთვის შესაბამის სახსრებს გამოყოფს, მაგრამ საპატიმროების ადმინისტრაცია იაფიან და უხარისხო პროდუქტებს ყიდულობს. ვის ჯიბეში მიღის დარჩენილი თანხა ეს გამოძიების საქმეა.

მე ფსიქიატრი არ ვარ, ამიტომ ჩემი პასუხი ამ კუთხით ამომწურავი და ობიექტური ვერ იქნება, მაგრამ ზოგადად, როგორც ექიმმა შემიძლია ვითხრა, რომ ფსიქიკურად სრულიად ჯანმრთელი პიროვნებაც კი, როცა იზოლაციაში ხვდება, არ არის გამოირიცხული დაავადდეს. გააჩნია იგი რომელ საკანშია, რა ხალხთან აქვს კონტაქტი. ისიც მნიშვნელოვანია როგორი ფსიქო-ემოციური მდგომარეობა ჰქონდა მას საპრობოლეში მოხვედრამდე, ხომ არ ჰქონდა არამდე-

როგორც ვითხარით არაადექვატური კვება იმუნოდეფიციენციის დაქვეითებას იწვევს, ტუბერკულოზისა და ჰეპატიტების გარდა პატიმრები სხვა სენითაც ავადდებიან. ამჟამად ძალზე გავრცელებული ვარიცოვლე, ეს სათესლე ჯირკვლების დაავადებაა. ხშირია ოპერაციის ფაქტები. ეს რთული დაავადებაა, რომელიც ძირითადად ახალგაზრდა მამაკაცებში გავრცელებულია. არ არის გამოირიცხებული მამაკაცურ პოტენციალზე მოქმედებებს.

ალექსანდრე ბე-ჯაძე, ექიმი:

„ეპიდემიოლოგიური, ფსიქიატრიული და იგივე მალაღიწვევებით დაავადების მრავალი მიზეზი არსებობს, მათ შორის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანია უარყოფითი ფსიქო-ემოციური ფაქტორი, თუნდაც საპრობოლის პირობებში ყოფნა. ჩაკეტილი სივრცე თავისთავად უარყოფითი ემოციური დატვირთვაა, რაც განსაკუთრებით ხანში შესულ ადამიანებში საკმაოდ გართულებებს იწვევს, თუმცა ახალგაზრდებშიც არცთუ იშვიათად ავადდებიან. ამ დროს მათ კარდევლოგისა და ნევროპათოლოგის მუდმივი მეთვალყურეობა სჭირდება.“

მალაღიწვევით დაავადებული წინასწარ და გულის პრობლემებისკენ მიდრეკილ ადამიანებს დაავადება რომ არ გაუმწვავდეთ, ნერვული სისტემა დაწესდებული უნდა ჰქონდეთ, რაც შეიძლება ხშირად უნდა ჩაისუნთქონ სუფთა ჰაერი (პატიმრებს ერთი საათით სუფთა ჰაერზე გასეირნება ყოველდღიურად ეკუთვნის, თუმცა სასჯელადსრულების სისტემის ხელმძღვანელობა ამ უფლებას „რეზბალნიცის“ ბინადრებსაც კი უზღუდავს და კვირობით არ გაყავთ სუფთა ჰაერზე – მ.ს.), არსებითი მნიშვნელობა აქვს.

გრაფი ნერვული სისტემა. ემოციური პიროვნებას საპრობოლის პირობებში წლების განმავლობაში ყოფნის შემდეგ შეიძლება ისეთი ნევროზი და დეპრესია განუვითარდეს, რომ თვითმკვლელობამდეც კი მივიდეს. ფსიქიატრებმა უნდა გადაწყვიტონ ასეთ პაციენტს სტაციონალური მკურნალობა სჭირდება თუ ამბულატორიული, მაგრამ ორი აზრი არ არსებობს, რომ ასეთი ადამიანი საკანში გამოკეტული, ფსიქიატრისა და ფსიქოლოგის კონტროლის გარეშე არ უნდა იყოს.

საპატიმრობაში მასიურად არის გავრცელებული ტუბერკულოზი და „ც“ ჰეპატიტი, რის გამოც პატიმრების სიკვდილიანობა კატასტროფულად იმატა. რა იწვევს ამ დაავადებებსა და მათ ასეთ გავრცელებას?

ტუბერკულოზის ასეთი მასიური გავრცელების მთავარი მიზეზი ისაა, რომ არ ხდება ამ დაავადებით დაინფიცირებული პატიმრების სხეულისგან იზოლაცია. მართალია მოქმედებს ტუბერკულოზის სამკურნალო სახელმწიფო პროგრამა ე.წ. დოცო, რომლის ფარგლებშიც პატიმრებს უფასოდ უტარდებათ ინტენსიური ანტიბიოტიკური მკურნალობა, მაგრამ მანაც ხშირია გართულებები სისხლდენების სახით, რასაც საბედისწერო შედეგამდე მივყავართ. ამიტომ უნდა გამოვიყენოთ ტუბერკულოზის პირველადი შემთხვევები და პატიმარი მამსივე უნდა ჩაერთოს დოცოს პროგრამაში. რაც უფრო ჩქარა მოხდება ამ დაავადების გამოვლენა, მით უფრო ეფექტური იქნება მკურნალობა.

რაც შეეხება „ც“ ჰეპატიტს, ეს მთელი მსოფლიოსთვისაა აქტუალური პრობლემა. ამ დაავადებით დაინფიცირება სისხლის მეშვეობით ხდება. პიროვნება შეიძლება ამ ვირუსით არასტერილური სტომატოლოგიური ან სხვა ქირურგიული ინსტრუმენტების გამოყენების შემთხვევაში დაინფიცირდეს. ამ დაავადებით განსაკუთრებით ნარკოტიკის მომხმარებლები ავადდებიან, რადგან ისინი ხშირ შემთხვევაში ერთ შპრიცს იყენებენ. ყველაზე ცუდი ისაა რომ, ეს დაავადება წლების განმავლობაში ყოველგვარი კრიტიკული გამოვლინების გარეშე მიმდინარეობს, ანუ ადამიანმა არც იცის რომ დაავადებულია. შემთხვევით შეიძლება გაივოს სისხლის ანალიზის აღებისას ან როცა უკვე მძიმედ დაავადებულია. ეს ძალზე ვერავი დაავადებაა და მას მედიკოსები „ეთერ სიკვდილსაც“ ეძახიან.

მანანა სუხიაშვილი

bi znesmenebi gadamal eT, saqarTvel oSi arCevnebi modis anu vis rogor da ramdeni Seawera xel isufI ebam bol o Tveebis ganmavI obaSi

პრეზიდენტი შარვა, თანაც ძალიან დიდ შარვზე. ვის აუშარდება, დროისა და სიტუაციის საკითხია. ასაშარებლის მეტი რა არის, ვერსად გადაყვება თუ, რა? დადის, დადის, დადის, უვლის ქვეყანას. წიწკანით მაგდანასავით, კი იძახის, ბევრი ლაპარაკი ჩემი კი არა, სხვისიც მეფაყვება, მაგრამ იმდენს ლაპარაკობს, თუ მოუხმინე, გული წაგივა. რამე ჭკვიანურს რომ ამბობდეს, კიდევ აიტანდა კაცი. პლენარზე გრანდიოზული გამოსვლის შემდეგ, ყველაზე გრანდიოზული გასვლა გორის აჭყაპებულ მაგისტრალზე ჰქონდა. ისე, მასწავლებლებთან შეხვედრასაც არა უშავდა, თქვენი დირექტორი ვინები, რომ დაპირდა. იქნება კიდევ, რა დაუშლის? ახლანდ უცხოურმა პრესამ ახალი ქართველი არქიტექტორი უწოდა, მთავარი ფანდარმის სტატუსი უკვე აქვს. ჰოდა, ცოტა ხანში, დირექტორის სახელსაც გამოჰკრავს ხელს.

ოფიციალური ინფორმაციით, ორშაბათს საქართველოს პრეზიდენტმა გორთან ცენტრალურ

ლურ მაგისტრალზე, 800-მეტრიანი საავტომობილო გვირაბი გახსნა, რომელიც თურმე ჩქაროსნული გზატკეცილის, სვენი-რუისის 15-კილომეტრიანი მონაკვეთზე მდებარეობს. პატრიციაშვილი პრეზიდენტი ისეთი მოცლილია, რომ ყოველი 800 მეტრის გახსნას სათითაოდ ესწრება. ისეთი, ისეთი მოცლილია, რომ იმავე დღეს ცენტრალური მაგისტრალის გორის მონაკვეთზე კომპანიების „ვისოლისა“ და „სოკარის“ მულტიფუნქციური კომპლექსების გახსნასაც დაესწრო. თურმე ნუ იტყვი და, ეს ხელთუქმნელი ძეგლები არც მეტი, არც ნაკლები, გერმანელმა არქიტექტორმა იურგენ მეიერმა დააპროექტა. ესეც ჩვენი პრეზიდენტის კიდევ ერთი თანამდებობა: არაქსენოფობიური მიდრეკილების კადრების განყოფილების გამგე.

არსაკიმის დაბრუნება – რატომ პარტი აპირებს

რაკი შარვა ჩამოვაგდეთ სიტყვა, ისევ პლენარზე უნდა გავისხეთ. ვარდების რევოლუციის ობიექტზე ერთი კვირით ადრე, პრეზიდენტმა ბრძანა, თუ 23 ნოემბრისთვის ქუჩას დასრულებულს არ ჩამაბარებთ, მომუშავეთაგან ხელფასს ვერაფერს მიიღებთ. შეგვიძლია, ჩვენის მხრივ დაეამყარებინა იქ მომუშავე საზოგადოება, რომ პრეზიდენტი არ ხუმრობს და ხელფასს მართლაც ვერ მიიღებთ. სადაური წესია და აქაური. ვიდრე რომელიმე თქვენს შუფს ციხეში არ უკრავენ თავს და მერე საპროცესო გარიგებას არ გაუფორმებენ, იმედი არ გქონდეთ, რომ ხელფასს მიიღებთ. ეს საქართველოს ხელისუფლების ახალი კონცეფცია თემაზე – როგორ შევავსოთ ბიუჯეტი.

მკითხველისთვის უფრო ნათელი რომ იყოს, რაზე ვსაუბრობთ, კონკრეტულ მაგალითებს მოვიშველიებთ. ზაფხულში თბილისის მერამ თავი გამოიღო და ქალაქის ცენტრში, თაბუკაშვილის ქუჩაზე რამდენიმე ეზოში ას-

ფალტი დააგო. სამუშაო ერთმა ფირმამ შეასრულა, რომელმაც თავის დროზე აღჭურვილობა გერმანიიდან ჩამოიტანა და ბოლო დრომდე მერიის სამსახურებთან გამართულად და კვალიფიციურად თანამშრომლობდა. ზუსტად ორი თვის თავზე, ფირმის ხელმძღვანელი და დამფუძნებელი დააკავეს. როგორც ჩვენთვის გახდა ცნობილი, ეს ამბავი პრესაში არ გახსურებულა. ორი კვირის შემდეგ, დაკავებული გაათავისუფლეს და რამდენი მიატანინეს გირაოს სანცვლოდ, უცნობია. დღეს კომპანია ჩვეულ რეჟიმში ავრბობს მუშაობას. როგორც მუშები ხუმრობენ, ჩვენთვის გადასახდელი ფული მერამ ადვილად იშოვაო.

ცოტა ხნის წინ ცნობილი გახდა, რომ ქრთამის ალების ბრალდებით, დააკავეს ბათუმის გამწვანების სამსახურის უფროსი. სოსო თოფურაძის მტკიცებით, მან მეწარმეს ტენდერში გამარჯვების სანაცვლოდ 25 ათასი დოლარი

გამოსძალა. დააკვირდით, რამდენი ფული უნდა მოეტეხა ამ მეწარმეს ტენდერით, რომ ის 25 ათასი ანაზღაურებინა და მოგებაც დარჩენოდა?! ამაზე უცნაური ის არის, რომ ყველა ტენდერი ყველა მერამში ამ პრინციპით ტარდება და რაღა ბათუმის სამსახურის უფროსს ეცნენ? მიზეზი მარტივია – ბათუმს გამწვანებაში ამ ზაფხულს გადახრჯვა მოუვიდა და ვინმემ ხომ უნდა ანაზღაურის დანაკლისი?! ჰოდა, მიატანინებენ ამ კაცს რაც უშოვია და გასწორდება ანგარიშები. ასე რომ, ტყუილად ჰგონია სოსო თოფურაძის, რომ 15 წლამდე თავისუფლების აღკვეთა ემუქრება დაპატიმრებულს.

ასევე დააპატიმრეს იმ სამშენებლო კომპანიის დამფუძნებელი, რომელიც ქობულეთში მიწისქვეშა სისტემების რეაბილიტაციის სამუშაოებს აწარმოებდა. ბიუჯეტმა რამდენიმე თვის განმავლობაში კომპანიას ფული ვერ გადაუხადა და შესაბამისად, უხელფასოდ მუშაობდა მთელი კოლექტივი. კუთვნილი ანაზღაურება მხოლოდ მას შემდეგ მიიღეს, რაც ფირმის მენეჯერებმა დიდძალი თანხა მიიტანა იქ, სადაც მიაქვთ და უკან აღარვინ უბრუნებთ. ფ

იმას, რაზეც ზევით ვილაპარაკეთ, სხვა არაფერი ჰქვია, თუ არა შარვაგის ყაჩაღობა. ახლა ამ ხელისუფლებამ რამდენიც უნდა იძახოს, ქურდული მენტალიტეტი მოვსპოთ, მარტო გაგვეცინება (რა თქმა უნდა, სიმწრის სიცილით), რადგან კი არ მოსპეს, არამედ, საკუთარ თავზე მოახდინეს ქურდული უფლებების დელევირება. რაც მთავარია, პასუხის გამცემი კაცი არ არის და ბუნებრივია, ყველაფერი ისე კარგად გამოსდით, გულს უხარია.

არსენას ახალი პარტიანიტი – მილიარს ართმევს და შინ მიჰაქვს

ნაცხელისუფლებას ჩინიაც უნდა და ბაბაც. ფულიც უნდა და ბიზნესის თავისუფლებაც

ბაზე საუბარიც. ორივე ერთად არ გამოდის, მაგრამ ესენი მინც ყველაფერს ახერხებენ. მთავარია, არ შეგვრცხვეს, თორემ გამოსვლით ყველაფერი გამოვა.

როგორც „საერთო გაზეთისთვის“ გახდა ცნობილი, დაყარალებულ ბიზნესმენთა რიგებს კომპანია „ბელაჯ“ შეუერთდა. საკონსტრუქციო მაღაზიათა ეს ქსელი თბილისში განთქმულია გემრიელი და იაფი ტორტებითა და ტკბილეულით. ტელევიზიების და ხმაურის გარეშე, მისი მეპატრონეები „იქ“ მიიყვანეს და მიატანინეს იმდენი, რამდენის მიტანაც შეეძლოთ. ანალოგიურ ჩხლართში აღმოჩნდნენ საქართველოს ცნობილი ექიმებიც. ასე ყველაზე კვალიფიციური და პოპულარული ექიმი ერთი დღით დააკავეს მოდულის შენობაში და მერე 20 ათას-20 ათასი მიატანინეს. ამით რიცხვს ახლანდ კიდევ რამდენიმე დაემატა. ამჯერად გაზრდილი მისტაბანთი, რადგან ცხოვრება ძვირდება და ინფლაცია თავისას შვრება.

ამავე კატეგორიას უნდა მივაკუთვნოთ კოლეგების ოჯახიც, რომელზეც გული ჯერ ვა-

ნო მერაბიშვილმა აიყარა, შემდეგ როგორც ჩანს, ძვირფასმა პრეზიდენტმაც. როგორც „საერთო გაზეთი“ წერდა, ირაკლი კოლუას სამშენებლო ბიზნესის გარდა, თითქმის ყველა აქტივი ჩამოართვეს. მაგალითად, სასტუმრო „საქართველოს“ შენობაში მდებარე კაზინო და გასართობი ცენტრი მარტო იმითომ დაახურინეს, რომ მეზობლად მცხოვრებ მოსახლეობას აწუხებდა ღამის ხმაური. ესეც კიდევ ერთი სახუმარო თემა: ხმაური კი არა, თავზე გვივლიან და თუ გინდა, ყირაზე დადგე, შენი პროტესტის მომსმენი ამ ხელისუფლებაში არავინ იქნება.

უფროს კოლუას ახლანდ შუათანაც მიაყოლეს და ავიანიზაციაში დიდი პრობლემები შეუქმნეს. ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ 1 ნოემბრიდან „სქპი ჯორჯიას“ ნატო-ს წევრ ქვეყნებში სამხედრო გადაზიდვების განხორციელება აუკრძალა. ამის მიზეზად, საქართველო-საქართველო-საქართველო გიორგი კარბელაშვილმა საპაერო ხომალდების სიძველე დაასახელა. კოლუა ამტკიცებს, რომ ილ-76 ტიპის თვითმფრინავებს ევროპულ სივრცეში ფრენის უფლება 2015 წლამდე აქვს. შარშან თუ ამ კაცმა ტენდერი მოიგო, წელს ეს თვითმფრინავები რაღამ დააძველა?! პასუხი მარტივია: პოლიტიკურმა სიტუაციამ. ნატო-ს წევრ ქვეყნებში სამხედრო გადაზიდვების განხორციელების უფლება რომ ჩვეულებრივი ბიზნესმენი ვერ მიიღებდა, ჩვენს ქვეყანაში ელემენტარული ჭეშმარიტებაა. რაკი მიიღო, იმას ნიშნავს, რომ მაშინ კოლუებს მოწყალე თვალით უყურებდა ხელისუფლება. ახლა გიორგი კოლუა ღიად წუწუნებს:

– ჩემი პარტნიორი, გერმანელი ინვესტორია, რომელმაც ამ პროგრამაში ფული ჩაღო.

იგი მთავრობის წარმომადგენლებთან შეხვედრას ითხოვს, მაგრამ შეხვედრის ორგანიზება ვერ შეეძლო. ერთი კვირაა, ქვეყნის ეკონომიკურ გუნდს ვურეკავ და ვცდილობ, შეხვედრა მოვახერხო, მაგრამ ჯერ მოუცვლელია მომიზნებეს, ეხლა კი ჩემს ზარებს საერთოდ არ პასუხობენ. არადა, ადრე ამის პრობლემა არ მქონდა. მთავრობა ბიზნესს ეძლევა, მაგრამ ყოველთვის ხომ ვერ დაიმალება?! – განუცხადა სააგენტო „პირველს“ კოლუამ.

როგორია? აქამდე ვილაურთან შედიგამოდოდა და ახლა ყურადღებას აღარ აქცევენ. ან ის როგორ მოგწონთ, რომ პოლიციის მაღალჩინოსან ირაკლი კოლუას საკუთარი ბიზნესები აქვს და ამას არც მალავენ? ამ ყველაფრის მიუხედავად, ხელისუფლება მანც ბარბაროსულად იქცევა და ისედაც კანტიკუნტად შემორჩენილ ინვესტორებს მათრახით მიერეკება, საიდანაც მოსულან, ისევ იქ.

ბახსნილი ბიზნეს-სივრცე პართულად

ამას წინათ, გაზეთის „ბანკები დაფინანსები“ გამოცემულმა ბატონმა ვაჟა ბერიძემ ჩვენთან საუბარში განაცხადა: – ჩვენი ბანკები, არის არა ფინანსური ინსტიტუტები, არამედ, ქილები, ბანკები. ეს არის პრობლემის სათავე. როგორ გვინათ, რამდენი ბანკია საქართველოში? ოფიციალურად, ცხრაშეტი. რეკი მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ საქართველოში ერთი ბანკია. ჩვენს ქვეყანაში ერთი ჯგუფი აკონტროლებს მთლიან საფინანსო ნაკადებს და არის მათი გამგებელი. ეს არის არა ფინანსური ინსტიტუტები, არამედ, სალაროები.

ვაჟა ბერიძე რომ მართალია, სულ ახლანდ დაერწმუნდით. როგორც „საერთო გაზეთის“ სანდო წყარომ აცნობა, „პროკრედიტ ბანკმა“ გადაწყვიტა, ახალი წლიდან კრედიტი გაეიფუგინა და პროცენტები მკვეთრად დაეწია. ამისათვის მოსამზადებელი სამუშაოებიც დამფუძნებელთან ერთად სატელეფონო ზარმა, ბანკის გერმანელ მეპატრონეს უთხრეს, რომ არც ეოცნება ამაზე და იმ ჩარჩოებში ემოქმედა, რასაც სხვა ბანკები აკეთებდნენ.

წინააღმდეგ შემთხვევაში, ბევრ კანონიერ პრობლემას შეუქმნდნენ. მართალია, მეპატრონე გერმანელია და ასე ადვილად თავში ვერ უთაქუნებენ, მაგრამ ის გერმანელი კარგა ხანია საქართველოში ცხოვრობს და იცის, ესენი რისი მკადრებლებიც არიან. ამიტომ ბანკმა ახალი საკრედიტო რეჟიმის რეკლამირებაზე უარი თქვა და სამზადისი შეაჩერა.

ანალოგიური მონოპოლიური სიტუაცია ყველა სფეროში. მაგალითად, ახლანდ 31-ე ქარხნის საავადმყოფომ შეიძინა ძვირადღირებული აპარატურა და გადაწყვიტა, რომ თავის ქალის სხვადასხვა სახის გადაღებები მინიმალურ ფასად მიეწოდებინა პაციენტებისათვის. ის, რაც თოლუას ცენტრში ღირს 200 ლარი, იქ 70 ლარად გაკეთდებოდა. ამ სახლეს საავადმყოფოს დირექტორთან პარლამენტთან ფრიდონ თოლუას ზარი მიჰყვა. დეპუტატმა კოლეგები გააფრთხილა, რომ შეეწყვიტათ ამ გვარი კონკურენცია, თორემ საავადმყოფო გადარცხვების ნაწილში დიდი პრობლემები შეექმნებოდა, რაზეც ადგილობრივები სამართლებრივად აგებდნენ პასუხს. ბუნებრივია, მომსახურების ფასმა აიწია, მაგრამ საქმე ის არის, რომ რაც ვაგზის მოედანზე, თოლუას ცენტრში ღირს 200 ლარი, იმის საყიდლად 31-ე ქარხნის საავადმყოფოში აღარ წახვალ და თავს არ გაიწვალავ. სიმწრით ნაყიდი აპარატურა დარჩა უფუნქციოდ, მის პატრონებს კი ხელში შერჩათ მსხვილი ვალები.

ბიზნესმენები გადაამალეთ, საქართველოში არჩევნები მოდის და სახელმწიფო ტერიორი ერთიორად გამაფრდება.

ლია წერილი ბატონ ბიძინა ივანიშვილს

ბატონ ბიძინა,

მიუხედავად იმისა, რომ დღევანდელი საქართველო გავერანებად პოლიტიკურად, ეკონომიკურად, მორალურად და ზნეობრივად, კატასტროფა ყველა სოციალური ვექტორის მიმართულებით, ამჟამად გვემუქრება საშიშროება (რასაც თქვენ ნათლად აცნობებთ) არაუკუქცევადი სოციალური პროცესების დაწყებისა, რაზეც, მოქალაქეობრივი მოვალეობიდან გამომდინარე, ვალდებულია ჩავთვალოთ თავი გავკადნიერებულნი და რიგ აქტუალურ საკითხებთან დაკავშირებით მომემართა თქვენთვის ღია წერილით.

ყველაფრის გადაწყვეტა ერთ ადამიანს ხომ არ შეუძლია? რაზე თუ თქვენც მოგემართეთ, რომ ჩვენისთანა ჩვეულებრივი ადამიანი ბრძანდებით და არავინაა შეცდომებისგან დაზღვეული. თქვენ ასევე ბრძანდებით, რომ: “შე ვაპირებ ძალების გაერთიანებას, შემოკრებას... და მე მგონი, რომ ამას მოვასწავებ” - ერთად დავდგეთ”. ყველაფერი ბრწყინვალე და მისაღებია, მაგრამ ამ რეჟიმის მიერ საგანგებოდ მოხდენილი ადმინისტრაციული რეესტრისა და მათი მხრიდან ყველა თამაშის პრინციპების უხეშად დარღვევის პირობებში იბადება საფუძვლიანი კითხვა: როგორ უნდა მოხდეს ამ სამთავრობო მანქანის დაპირისპირება და ამ მოვალეობის წრის გარღვევა? მინიმალური დანაკარგებით, როგორ უნდა განხორციელდეს საზოგადოების აქტიური და სამართლიანი ჩართვა საქართველოს გადარჩენის სოციალურ-პოლიტიკური პროცესში? როგორ, რა მექანიზმებით უნდა მოხდეს (განხორციელდეს) საქართველოს მასშტაბით ღირსეულ და პროფესიონალ სახეთა წარმოჩენა ისეთი სამართლიანი პრინციპით, რომ საზოგადოების გულისწყრომა არ დაიმსახუროს?

ამდენი პრემიუმის შემდეგ (რაზეც დიდ ბოდიშს ვიხდით) მოგახსენებთ ამ წერილის მთავარ შინაარსს: ბატონ ბიძინა! ბუნებრივია, რომ ნებისმიერ ახალ საზოგადოებრივ წამოწყებას (მითუმეტეს დიდ პოლიტი-

კაში მოსვლას) უამრავი თანმდევი და დაგროვილი პრობლემისა თუ საკითხის მოგვარება ახლავს თან, მაგრამ მთავარი სტრატეგიული ხაზის და დასახული მიზნის გადასაწყვეტად ერთ-ერთ უმთავრეს ამოცანას წარმოადგენს სანდო, ღირსეული და, ამავდროულად, საზოგადოებისთვის მისაღები ადამიანების მოძიება. იმისათვის, რომ საქართველოს ყველა რეგიონი იყოს წარმოდგენილი საორგანიზაციო და სამომავლო (სამთავრობო, საკანონმდებლო, ადგილობრივი თვითმმართველობისა და სხვა საჯარო ინსტიტუტების დასაკომპლექტებლად) თანამოაზრეთა გუნდში და იქ მინიმალური ოდენობით წარმოჩენდნენ უღირსნი, ავანტიურისტები და გადაბირებული პირები, ამ “ფილტრაციისთვის” არანაირი მეთოდიკა და თეორია არ არსებობს გარდა ერთისა, - არსებულ სიტუაციაში ერთადერთი სამართლიანი პრინციპით ხელმძღვანელობისა, რომელიც ასევე თვითდამცავ რეფლექსიის ფუნქციას შეიძენს როგორც პოლიტიკური ლიდერისთვის ასევე მისი საჯაროდ გუნდის წევრებისთვის და საბოლოო მიზნის მიღწევას დადებითად შეუწყობს ხელს.

ამ სამართლიან და გამჭვირვალე პოლიტიკოლოგიურ საკითხს წარმოადგენს ადგილობრივი თვითმმართველობის

პრინციპზე დამყარებული იდეის განხორციელება. სახელდობრ, საქართველოს ყველა რეგიონში, მის ყველა ქალაქში, რაიონში, დაბაში, თემსა თუ სოფელში თითქმის ყველა იცნობს ერთმანეთს, კარგად არჩევენ ღირსეულებსა და უღირსებს. აი, მიეცით საქართველოს მოსახლეობას თავისუფალი არჩევანის უფლება. უპირანი იქნებოდა თქვენი მხრიდან თუ მათ თხოვნით მიმართავდით, რომ ყველა თემში, სოფელში, რაიონში, ქალაქში ადგილობრივმა მოსახლეობამ წამოაყენოს თავისი სახე (ნდობით აღჭურვილი პირი, ვინც ისინი ენდობიან და პასუხსაც მოთხოვენ. როდესაც ყველა საარჩევნო უბანი წარმოადგენს თავის რჩეულს საზოგადოების სამსახურისთვის, ერთ რაიონში უკვე შეიქმნება რაიონის (მისი თემების, სოფლებისა თუ დაბების) ლიდერთა ნაკრები, ხოლო რეგიონში კი - რეგიონალური ლიდერთა ნაკრები, რომლის რიგებიდან რეგიონის საზოგადოების წინაშე (როდესაც ყველა რეგიონში მოეწყობა რეგიონალური სახალხო საკოორდინაციო საბჭოს თავიჯიგობა) წარდგენილს აირჩევიან უკეთესნი, როგორც საკანონმდებლო ორგანოში, ასევე სამთავრობო პოსტებზე წარსადგენი კანდიდატები და ამავდროულად შეიქმნება (გაჩნდება) რეგიონის

რჩეულ წარმომადგენელთა საინფორმაციო ბანკი, ხოლო საქართველოს მასშტაბით კი წარმონდობა საქართველოს რეგიონების ლიდერთა ნაკრები. საზოგადოებისადმი ასეთი მიმართვა უდიდეს შედეგს გამოიღებს. თანაც ისიცაა გასათვალისწინებელი, რომ დღეს მასშედიის ძირითადი ნაწილი ბლოკირებულია ხელისუფლების მიერ. მხოლოდ ასეთ შემთხვევაში დაფუძნდება ნამდვილი დემოკრატიული პრინციპები ბატონ ბიძინა და გაჩნდება საზოგადოებაში უდიდესი ნდობა და იმედი მომავლისადმი. სინამდვილეში, თუ საქართველოს ისტორიას გავიხსენებთ, ქართველი ერისთვის ნამდვილი დემოკრატიული პრინციპები უცხო ხილს არასოდეს წარმოადგენდა, ვინაიდან ჩვენს ერს დიდი ხნის ისტორია გააჩნია ხევისხერის ინსტიტუტისა... აი, ამ შემთხვევაში, ჯერ კიდევ არმოსული ხელისუფლებაში, თქვენ ერთდროულად შეძლებთ რამდენიმე პრობლემის მოგვარებას: საზოგადოების მხრიდან უდიდესი მხარდაჭერის მოპოვებას, თვითმმართველობის ამ პრინციპების გამოყენებით 60 ათასი დამკვირვებლის მომზადებასთან დაკავშირებულ საკითხსაც გააიოლებთ მინიმუმ ოცჯერ (მეტჯერ თუ არა), საზოგადოებრივი მოძრაობის (შემდგომ პარტიის) ღირსეული ადამიანებით

დაკომპლექტებას, საარჩევნო კამპანიის გაიოლებას დროსა და სივრცეში, ქართულ პოლიტიკურ სივრცეში ახალი პოლიტიკური ტალღისა და ახალი პოლიტიკური ერის დაწყებას, სამართლიანი საზოგადოებრივი ცნობიერების ჩამოყალიბებასა და ამ რეჟიმის მეოხებით მოვალეობული, შეუვალი პოლიტიკური წრის გარღვევას. ამავდროულად ვერც ერთი ამომრჩეველი ვერ დაგაყვედრებთ მათი ნებისა თუ არჩევანის გაუთვალისწინებლობას.

იმედია, რომ ამ მეთოდზე დაყრდნობით გამჭვირვალეს გახდით საქართველოს საკადრო პოლიტიკას, საფუძველს ჩაუყრით ნამდვილ თვითმმართველობას და უცხოეთში მოღვაწე ქართველების ჩათვლით თავს მოუყრიეთ ყველა ღირსეულ მამულიშვილს საქართველოს მომავლის გადასარჩენად.

სამოქალაქო მოძრაობა - “სამშობლოს მამიებლების” ლიდერებსა და კერძოდ, სამეგრელო-ზემო სვანეთის რეგიონის სამოქალაქო სექტორის საინიციატივო ჯგუფს ჩამოყალიბებული აქვს მთელი რიგი თეორიული დოკტრინა (მაგალითად, რეგიონის განვითარების სოციალურ-პოლიტიკური პროგრამა, სოფლის მეურნეობის დარგობრივი მიმართულებების განვითარების პროგრამა და სხვ.) ამ და სხვა საკითხებთან მიმართებაში და მზად არიან ამ რეგიონში ზემოაღნიშნული საკითხების პრაქტიკულად განხორციელებისთვის.

იმედია, რომ ეს წერილი არ დარჩება თქვენი ყურადღების მიღმა და ვკვებ, რომ მისი შინაარსი გარკვეულ სამსახურს გაუწევს თქვენს მიერ წამოწყებულ სამშობლივო საქმეს.

ძალზედ საინტერესო იქნება თქვენი დამოკიდებულება ამ საკითხისადმი.

ვისურვებთ ჯანმრთელობას, გამძლეობასა და წარმატებებს ქართველ ერთან ერთად საქართველოს საღარაჯოზე!

პატივისცემით, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი, ვახუშტი ფარცვაანი 25.11.2011წელი

ვააბა ზაქარაიშვილი: რუსეთის ინტერესები შიდა, ცხინვალში სისხლი დაიღვაროს

ბის შედეგების გაუქმება პირდაპირი მინიშნებაა, რომ რუსეთის ინტერესებში შედის ცხინვალში სისხლი დაიღვაროს.

კონფლიქტოლოგ ვააბა ზაქარაიშვილის განცხადებით, რუსეთის თანხმობის გარეშე, კოკოთის მართონტული მთავრობა ე.წ. საპრეზიდენტო არჩევნების შედეგების გაუქმებას ვერ გაბედავდა. როგორც „მედიანიუსთან“ საუბრისას ზაქარაიშვილმა აღნიშნა, არჩევნების შედეგების გაუქმება პირდაპირი მინიშნებაა, რომ რუსეთის ინტერესებში შედის ცხინვალში სისხლი დაიღვაროს. მისი თქმით, ის რომ გამარჯვებულ კანდიდატს

ალა ჯიოევას ხელხალ არჩევნებში მონაწილეობა აუკრძალეს, ბევრს არაფერს არ ნიშნავს, რადგან ჯიოევას ჯამბულათ თედეგვის მიერ მართული კანდიდატი იყო და როგორც პოლიტიკური ფიგურა, არაფერს წარმოადგენდა. „25 მარტისთვის დანიშნულ არჩევნებში თედეგვი სხვა კანდიდატს წარადგენს. მნიშვნელობა არ აქვს, არჩევნებში ვინ მიიღებს მონაწილეობას, მთავარია, რომ მათ უკან თადეგვი იქნება და ხალხი მას დაუჭერს მხარს. მესამე ტური უფრო პრინციპული იქნება და ცხინვალის მოსახლეობა საკუთარ პოზიციას უფრო პრინციპულად დაფიქსირებს. ჩემი ვარაუდით, ისევ თედეგვის კანდიდატი გაიმარჯვებს. კოკოთის ხელისუფლებას გაყალბება რომ შეძლებოდა, აქამდე გააყალბებდა და ჯიოევას არ გაამარჯვებინებდა. ეს ალბთ იმიტომ, რომ ძალიან ცოტა მოსახლეობა და ზუსტი სივრცეა. ასეთი მცირე რაოდენობის ამომრჩეველში გაყალბება ძალზედ რთულია. სიტუაცია მეტად მძიმეა, რუსეთი კი ამ სიტუაცი-

ით კარგად სარგებლობს.“-აღნიშნა „მედიანიუსთან“ საუბრისას კონფლიქტოლოგმა. შეგახსენებთ, რომ ე. წ. საპრეზიდენტო არჩევნების მეორე ტურის შედეგები „სამხრეთ ოსეთის“ უმაღლესმა სასამართლომ გაუქმა და გამარჯვებულ თპოზიციონერ კანდიდატს ალა ჯიოევას ხელხალ არჩევნებში მონაწილეობა აუკრძალა.ამან ჯიოევას მხარდამჭერების პროტესტი გამოიწვია. ცნობისთვის: ალა ჯიოევას ჯამბულათ თედეგვის მხარდაჭერით სარგებლობდა, რადგან თავად თედეგვის ცხინვალის დე ფაქტო ცესკო-მ პრეზიდენტობის კანდიდატად დარეგისტრირებაზე უარი განუცხადა, რასაც ცხინვალში არეულობა მოჰყვა. მაშინ კოკოთის მთავრობამ თედეგვის ათეულობით მხარდამჭერი დააპატიმრა. აღსანიშნავია, რომ ჯიოევას გამარჯვების შემთხვევაში ექსპერტები ცხინვალში რეპრესიების დაწყებას და კოკოთის ხელისუფლების მაღალჩინოსანთა დაპატიმრებებსაც ვარაუდობდნენ.

„saerTo gazeTis~ iuridiul i konsul tacia

„საერთო გაზეთის“ მკითხველთა შეკითხვებს პასუხობს გაზეთის იურიდიული კონსულტანტი, ადვოკატი

მთვარისა კავლიშვილი.

ტელ.: 2 79 63 91;
8 790 60 64 69;
5 93 78 64 69

– გთხოვთ განვიმარტოთ, რა სახის სასჯელი შეიძლება დაელოს იურიდიული პირს?

– იურიდიული პირის სასჯელის სახეები:

- ა) ლიკვიდაცია;
 - ბ) საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა;
 - გ) ჯარიმა;
 - დ) ქონების ჩამორთმევა.
- ლიკვიდაცია და საქმიანობის უფლების ჩამორთმევა შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ ძირითად სასჯელად.

ჯარიმა შეიძლება დაინიშნოს როგორც ძირითად, ისე დამატებით სასჯელად.

ქონების ჩამორთმევა შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ დამატებით სასჯელად.

– ცემა, როგორც კერძო ბრალდების საქმე, როგორ ისჯება?

– 2010 წლის 1 ოქტომბრიდან ამოქმედებული სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მიხედვით, ცემა აღარ არის კერძო ბრალდების საქმე.

– ცემა ისჯება ჯარიმით ან საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომით ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე ან-და გამასწორებელი სამუშაოთი ვადით თხუთმეტ თვემდე.

იგივე ქმედება, ჩადენილი წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, – ისჯება ჯარიმით ან გამასწორებელ სამუშაოთი ვადით თხუთმეტიდან ოცდაოთხ თვემდე ან-და თავისუფლების აღკვეთით, ვადით ერთ წლამდე.

– მეუღლეს დაეუბა დედა. მეუღლის დედა არ იბღუვს ჩემი დედაბილის ბინას იმ მოტივით, თითქოს ამ უკანასკნელმა ბინა მას არუქა. გვეკუთვნის თუ არა ბინა ჩვენ?

– პირველ რიგში, გასარკვევია, არუქა თუ არა ნამდვილად თქვენმა დედაბილისმა ბინა თავის დას, ანუ არსებობს თუ არა დადგენილი წესით გაფორმებული ჩუქების ხელშეკრულება. თუ ასეთი არსებობს, ბინა დედას არსებობს მამკვიდრების ანდერძი ქონების გარკვეულ პირზე დატოვების შესახებ.

სამოქალაქო კოდექსის 1371-ე მუხლის მიხედვით, მამკვიდრების შეილება, მშობლებსა და მეუღლეს (ანუ I რიგის მემკვიდრებს), ანდერძის შინაარსის მიუხედავად, ეკუთვნის სავალდებულო წილი, რომელიც უნდა იყოს იმ წილის ნახევარი, რაც თითოეულ მათგანს კანონით მემკვიდრეობის დროს ერგებოდა.

ეს ნორმა განსაზღვრული ზომით ზღუდავს ანდერძით მემკვიდრეთა

პრობლემა ქონების მიღებასთან დაკავშირებით.

– ვცხოვრობ რაიონში. მამარქმამ დედაჩემის გარდაცვალების შემდეგ ცოლად შეირთო თბილისში მცხოვრები ქალი. ეს ქალი, ანუ ჩემი დედინაცვალი გარდაიცვალა. მათ სამოქალაქო ქორწინება გაფორმებული არ ჰქონდა. დედინაცვალს დარჩა ბინა. მიიღებს თუ არა მამარქმამ ბინას?

– მამათქვენი მის ბინას ვერ მიიღებს, რადგან არ ჰქონიათ ოფიციალურად გაფორმებული სამოქალაქო ქორწინება. მხოლოდ რეგისტრირებული ქორწინება წარმოშობს მეუღლის, როგორც მემკვიდრის უფლებას სამკვიდროს მიღებასთან დაკავშირებით.

– დედაჩემმა ბინა არუქა ჩემს ძმას. დედა გარდაიცვალა. ძმამ ამ ბინიდან თავისი ნებთ მომცა მცირე წილი, მაგრამ მისი გაყიდვის უფლებას არ მაძლევს. მაქვს თუ არა უფლება მოვითხოვო დედაჩემის ქონებიდან სავალდებულო წილი? რა არის სავალდებულო წილი?

– სავალდებულო წილის განმარტება არაერთხელ დაიბეჭდა ჩვენი გაზეთის ფურცლებზე. მოქალაქეები ხშირად მოგემართავენ ამგვარი შეკითხვით.

განვიმარტავთ: სავალდებულო წილის საკითხი დღის წესრიგში დგება მაშინ, როცა არსებობს მამკვიდრების ანდერძი ქონების გარკვეულ პირზე დატოვების შესახებ.

სამოქალაქო კოდექსის 1371-ე მუხლის მიხედვით, მამკვიდრების შეილება, მშობლებსა და მეუღლეს (ანუ I რიგის მემკვიდრებს), ანდერძის შინაარსის მიუხედავად, ეკუთვნის სავალდებულო წილი, რომელიც უნდა იყოს იმ წილის ნახევარი, რაც თითოეულ მათგანს კანონით მემკვიდრეობის დროს ერგებოდა.

ეს ნორმა განსაზღვრული ზომით ზღუდავს ანდერძით მემკვიდრეთა

ამორჩევის თავისუფლებას. მასში ჩამოთვლილ მემკვიდრეებს აქვთ სამკვიდროდან სავალდებულო წილის მიღების უფლება, მიუხედავად იმისა, გაითვალისწინა თუ არა ისინი მონაწილეობა ანდერძით. ეს ის მემკვიდრეებია, რომლებსაც არ შეიძლება მილიანად ჩამორთვათ მემკვიდრეობის უფლება, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა ისინი უღირს მემკვიდრედ არიან ცნობილი.

ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, თქვენ სავალდებულო წილს ვერ მიიღებთ, რადგან დედათქვენმა სიცოცხლეშივე ანუქა ბინა თქვენს ძმას. ამჟამად ეს ბინა თქვენი ძმის საკუთრებას წარმოადგენს, ანუ იგი უფლებას აქვს, რომ დედათქვენს სამკვიდრო და, შესაბამისად, ანდერძი არ დაუტოვებია, რის შემდეგაც გექნებოდათ სავალდებულო წილის მიღების უფლება. რაც შეეხება იმას, რომ თქვენი ძმა მოცემული წილის გაყიდვის უფლებას არ გაძლევთ, განვიმარტავთ:

თუ თქვენ ეს ქონება მიღებული გაქვთ კანონით დადგენილი წესით და, საჯარო რეესტრის მონაცემების მიხედვით, ირიცხება თქვენს საკუთრებაში, თქვენ სრული უფლება გაქვთ, განკარგოთ თქვენს საკუთრებაში არსებული ქონების იურიდიული ბედი (გაცვლა, გაყიდვა, გაწუქება და ა.შ.).

– ჩემი შვილი გაასამართლეს სსკ-ის 177-ე მუხლის III ნაწილით. მიესაჯა 7 წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით – 4.000 ლარით გადასხდა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ. უკვე 4 წელი გავიდა. ჯარიმა არ გადავიხდის. ვართ სოციალურად დაუცველი ოჯახი. შეიძლება თუ არა ამ ჯარიმის გაუქმება?

– მე არ ვიცი, თქვენ თავის დროზე გაასაჩივრეთ თუ სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენი საპუბლიკო და საკასაციო წესით დამატებითი სასჯელის მოხსნის მოთხოვნით. ამჟამად გასაჩივრების ვადები გასულია.

დამატებითი სასჯელი ავტომატურად, თუნდაც იმიტომ, რომ სოციალურად დაუცველი ოჯახი ბრძანდებით, არ მოიხსნება.

თქვენ შეგიძლიათ მიმართოთ საქართველოს პრეზიდენტს შეწყველების შესახებ სასჯელის შემსუბუქების მოთხოვნით. განცხადებას აუცილებლად დაურთეთ ცნობა იმის შესახებ, რომ ირიცხებით სოციალურად დაუცველთა მონაცემთა ბაზაში. შესაძლებელია, თქვენი თხოვნა გათვალისწინებულ იქნას. შეგიძლიათ, ძირითადი სასჯელის – 7 წლის – შემცირებაც მოითხოვოთ.

– ვინ ითვლება უღირს მემკვიდრედ?

– სამოქალაქო კოდექსის 1310-ე მუხლის მიხედვით, არც კანონით და არც ანდერძით მემკვიდრე არ შეიძლება იყოს პირი, რომელიც განზრახ ხელს უშლიდა მამკვიდრებელს მისი უკანასკნელი ნების განხორციელებაში და ამით ხელს უწყობდა თავისი ან მისი ახლობელი პირების მოწყვას მემკვიდრეობად, ან სამკვიდროში მათი წილის გაზრდას, ანა ჩაიღწა განზრახი დანაშაული ან სხვა ამორალური საქციელი მონაწილეობის მიერ ანდერძით გამოთქმული უკანასკნელი ნება-სურვილის საწინააღმდეგოდ, თუ ეს გარემოებანი დადასტურებული იქნება სასამართლოს მიერ. ვაკონკრეტებ: პირი უღირს მემკვიდრედ უნდა ცნოს აუცილებლად სასამართლომ.

f ჩემს მეგობარ მიმის-ტებს, ვისაც გინდათ საჯაროდ დაგენიდავებით, ოღონდ თუ გადაგება არ იქნება, რომ თუ მიმა დარჩება ხელისუფლებაში 2013 წლის მერვე, ნელ-ნელა ისე ჩაგახუტებთ მოსკოვს, რომ ვერც კი გაიგებთ! :)) აქამდე 2-ჯერ დავდე პოლიტიკური სანაძილო სავალდებულო წილის მიღების უფლება. რაც შეეხება იმას, რომ თქვენი ძმა მოცემული წილის გაყიდვის უფლებას არ გაძლევთ, განვიმარტავთ:

f ჩვენმა პრეზიდენტმა გავაღრსა და გახსნა გვირაბი...რამდენი ხანი იქნება ნეტავ გახსნილი? დაკეტავენ მალე და მომავალ გიორგობას კიდევ გახსნიან, გული მიგრძობს: ეგვიპტეში სააკაშვილზე) ხალხის გახალისებაზე აძენენ არცერთ პრეზიდენტს არ უხრუნია...

f მაგარი საინტერესოა – 10 წლის შემდეგ როგორ გაიხსენებთ პერიოდს, როცა ქვეყანას გივით მართავდა...

f სამწუხაროა, რომ განახლებული პლენარის ვის გამზირით ვერ ხარობს გარკვეული უმაღური ხალხის ნაწილი. ვისი ოჯახის წევრიც პოლიტიკური შეხედულების გამო ციხეში ზის, ვინც პოლიტიკური გემოვნების გამო სამსახურიდან დაითხოვეს (ან ოჯახის წევრი გაუთავისუფლეს), ვისაც მიწა, ბიზნესი წაართვეს, ვისაც საგადასახლო ტერიორი დაუწესეს, ვისაც ტელეფონზე უსმენენ და უთვალთვალენ, ვისაც სდევნიან ვინ რეპრესიებს გაექცა და ახლა საბერძნეთში, თურქეთში და ამერიკაში მონურად შრომობს რომ თავი იჩინოს, ვისაც ოჯახის წევრი „შემთხვევით“ მოუკლეს, ვისაც 7 ნოემბერს, 9 აპრილს, 14 ივნისს, 26 მაისს ჯანმრთელობა და სიცოცხლე წაართვეს... ამ ხალხს რამეს შეაგნებინებ? უმაღურები მაგენი...

f შესაშური მონაცემები აქვს... კვირაში ორჯერ ძველს დგამს... ერთხელ შადრევანს... ყოველ დღე ავებს ასფალტს... აშენებს ცაოამბეგუნებს... ყოველ ფეხის ნაბიჯზე რესტორნებია... კაფეები... ბარები... მწვადის და პიცის სუნითაა გაუღენთილი მთელი ქვეყანა... რა ბოროტი უნდა იყო ადამიანი ეს ვერ დაინახო... მანდამინც მწვანე ჩაი უნდა დაგაღვინოთ არა რომ დარჩეთ კმაყოფილები... ვერ ეღირსებითიით...

f მე კი, ერთ „მიმის-ტურ“ მუხუშუს გავაკეთებდი და მოელ კვერცხებს, ქანდაკებებს და შუშებს იქ დავდგამდი. ერთი კარგი გამოფენა შეიძლება გაკეთდეს, რა ხდებოდა საქართველოში მიმას დროს. მომავალმა თაობებმა უნდა ნახონ, თუ რა გავიარეთ და რა აბსურდი გვეჭირდა ამ პერიოდში. ჩვენ კიდევ კარგად ვერ ადვიტებთ სიტუაციის კომპიურობას და აბსურდულობას, რაც სააკაშვილის მმართველობამ მოიტანა. ეს, წლების მერე, საშინელ კომმარად მოგვეჩვენება, ამაღლოულად, სასაცილოდ, საოცრად უგემოვნოდ, პროვინციალური სულისკვეთების მქონედ და, მეორეს მხრივ, საშიშად იმიტომ, რომ ეს ყველაფერი სერიოზულად კეთდებოდა და ამის უკან იდგა რეპრესიული აპარატი. ჭინჭყლი ბავშვის ფსიქიკის ნაყოფია თითქოს ეს ყველაფერი.

f ბოროტი ხმები გაზაფხულზე ვადამდე საპარლამენტო & საპრეზიდენტო არჩევნებზე დალაღებენ

f გასოცარია პირდაპირ, ეს უცხოელი დიპლომატები კანონის უზენაესობას მაღალფიქით და ამავე დროს სასამართლო არ გივარგათო. სასამართლოს გარეშე განა შესაძლებელია კანონის უზენოების მიღწევა? ან, თუ დანაშაული აღარ ხდება საქართველოში და კრიმინალი აღმოფხვრა ნაც-მოდრობამ, ამ ხალხს რატომღა იჭერენ, აძენენ პატიმარი საიდან?

f მე მგონი ერთადერთი ქვეყანა ვართ მსოფლიოში, რომლის ხელი-სუფლებასაც საკუთარი წარმატების არგუმენტად ძირითადად უცხოელთა ციტატები მოჰყავს.

„საერთო გაზეთის“ რედაქცია დაბადების დღეს ულოცავს ქალბატონ მთვარისა კავლიშვილს და უსურვებს ყოველივე საუკეთესოს თავის ოჯახთან ერთად.

5 წლის ბიჭს რა გადუნებდა

ჯორჯ აშმანი შუბლზე წითელი ლაქით დაიბადა. ახალშობილის დედა ძალიან წუხდა, რომ მთელი ცხოვრება ბიჭი დაინაგრობდა ამ თანდაყოლილი დეფექტის გამო და თამამი ნაბიჯი გადადგა – გადაწყვიტა ქირურგიული ჩარევა.

ექიმებმა განაცხადეს, რომ ოპერაციისთვის უნდა შემზადებულიყვნენ დედაც და შვილიც, რადგან შუბლზე კანის ქვეშ იმპლანტანტი უნდა ჩაესვათ, რის შემდეგაც ოპერაცია შედეგიანი იქნებოდა.

– როცა მე ჩემი პატარა ჯორჯი დავინახე, მეტყველების უნარი წამერთვა, შუბლზე რქები ჰქონდა იმაზე დიდი, ვიდრე წარმოვიდგენდი, – ჰყვება 33 წლის კარენი.

იმპლანტანტები მის პაწაწინა შუბლზე უზარმაზარი ჩანდა. ჩემი შვილი ნამდვილ სატანას ჰგავდა.

4 თვის შემდეგ ჯორჯს წარმატებული ოპერაცია გაუკეთეს და მოაცილეს, როგორც რქები, ასევე ლაქაც.

მსოფლიოს ყველაზე მსუქანი ადამიანი

იგი მექსიკაში ცხოვრობს და მანუელ ურიბე ჰქვია. მანუელი მსოფლიოში ყველზე მძიმეწონიან ადამიანად ითვლება. სწორედ ამის გამო მოხვდა მანუელ ურიბე გინესის რეკორდების წიგნში. ამ რეკორდის შემდეგ ურიბემ გადაწყვიტა კიდევ ერთი რეკორდი დაემყარებინა.

ბინა. იგი გახდა გინესის რეკორდსმენი იმ ჭარბწონიან ადამიანებს შორის, რომლებმაც ერთდროულად დიდი წონა მოიშორა. ურიბემ მოახერხა და ერთბაშად 200 კილო დაიკლო.

ბუბანჯამონის აპკანსიური ნარეკობა საოლოოდ აღიარეს

ციურიხელმა მეცნიერებმა სენსაციური განცხადება გააკეთეს. ისინი დიდხანს იკვლევდნენ ფარაონი ტუტანჰამონის მუმის დნმ-ს.

ავიღეთ ახალგაზრდა ფარაონის უჯრედების სკრუპულოზური ანალიზი, ის არ დაგვიზიანებია, – განაცხადა არაბეთის რესპუბლიკის გენერალურმა მდივანმა ზახი ხავასმა. ამ ანალიზებით ბევრ საიღუმლოს აეხადა ფარდა.

მის ორგანიზმში 60-70 პროცენტი დიდი ბრიტანელების, ესპანელებისა და ფრანგების აღმოჩნდა.

კვლევითი ცენტრის დირექტორი რომან შოლცი კი

აცხადებს, რომ ტუტანჰამონი, როგორც აქამდე ვგონათ, არ არის წმინდა ეგვიპტელი.

შოლცის მტკიცებით, ეგვიპტის მეფეთა საერთო წინაპრები კავკასიაში ცხოვრობდნენ, დაახლოებით 9500 წლის წინათ, 7000 წლის წინათ ისინი ევროპაში გადმოსახლდნენ. ამთგან ნაწილმა ეგვიპტეს მიაღწია. საუბარია ტუტანჰამონის ბაბუის ბაბუის ბაბუაზე. შეიძლება ისინი ქართველები იყვნენ ან დაღესტნელები, შეიძლება ჩენებიც, არ გამოვიცხავ ამას, – აცხადებს შოლცი.

მაგრამ რატომ აქვთ ფარაონებს კავკასიური წარმომავლობის გარეგნობაც და დასავლეთ-ევროპულიც? ამაზე პასუხები ჯერ არ არსებობს.

საკითხი კი დღეს ასე დგას. რითი გარდაიცვალა ახალგაზრდა ფარაონი? მას დაავადებათა წყება სტანჯავდა. ყმაწვილს ადვილად მსხვერველი ძვლები ჰქონდა, იყო ბრტყელტერფიანი, კოჭლობდა მარცხენა ფეხით და დადიოდა ჯოხით. მის სამარხში 300 ცალი ყავარჯენი აღმოაჩინეს.

ფარაონის გარეგნობაზე დაკვირვებით ცხადი გახდა, რომ ყმაწვილი ტუტანჰამონი მომხიბვლელი ახალგაზრდა ყოფილა. ის თუმცა მზეჭაბუკი არ იყო, მაგრამ მახინჯიც არ ერქვა, როგორც აქამდე მედიკოსები ირწმუნებოდნენ. ისინი ამბობდნენ, რომ მძიმე დაავადებამ ტუტანჰამონი ქალს დაამსგავსა, თუბოები გაუფართოვდა და სარძევე ჯირკვლები დაებერაო. ფარაონი წარმოადგინეს, როგორც ობობასავით გრძელხელებიანი არსება. ამ განცხადების შემდეგ ზოგიერთმა გამოთქვა მოსაზრება, ტუტანჰამონი უცხოპლანეტელთა ექსპერიმენტის მსხვერპლი შეიქმნაო.

ეგვიპტელმა მეცნიერებმა 16 მუმის დნმ-ი შეისწავლეს, რომლებიც ახალგაზრდა ფარაონის ნათესავებად ითვლებოდნენ. გამოიკვლიეს ბებია-ტიუუ, ფარაონი ეხნატონის დედა. თვითონ ეხნატონი ტუტანჰამონის მამად აღიარეს, დედა ჯერ არ არის ცნობილი. ეხნატონის და შესაძლოა, თავად ნეფერტიტი ყოფილიყო, რომელიც მამის პირველი ცოლი იყო.

კვლევის პროცესში ორი ახალშობილის მუმაც იპოვეს, რომელიც ასევე ტუტანჰამონის სამარხში აღმოაჩინეს 1922 წელს, პოვარდ კარტერისა და ლორდ კარვარონის კვლევების დროს. ისინი დღეს ინახება კაიროს უნივერსიტეტში და ჯერ არც ერთ ჩვენებაზე არ უჩვენებიათ.

ორივე მუმია ემბრიონია, ჯერ დაუბადებელი გოგონები. ერთის ზომა 30 სანტიმეტრია, მეორესი – 38,5. თუ ზომების შედეგებით ვიმსჯელებთ, ერთი – 5 თვის უნდა ყოფილიყო, მეორე – შვიდის.

ემბრიონების სისხლის ჯგუფის შესწავლის შემდეგ აღმოჩნდა, რომ ორივეს სისხლის ჯგუფი ფარაონისას დაემთხვა.

მეცნიერები თითქმის 100 პროცენტით არიან დარწმუნებულნი, რომ ტუტანჰამონი ერთ-ერთ გოგონას მამა იყო, შესაძლოა, ორივესი. ვარაუდობენ, რომ გოგონები ტყუპები იყვნენ. პატარების დედად ითვლება ფარაონის მეუღლე. 13 წლის ანხესუნამუნი – ნეფერტიტისა და ეხნატონის გოგონა 12 წლის ფარაონზე დაქორწინდა.

დღეს ვარაუდობენ, რომ ტუტანჰამონის მამა უცხოპლანეტელი იყო.

მაგრამ, რაოდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, შვეიცარიელი მეცნიერები ფარაონების დნმ კავკასიურ წარმომავლობას მაინც პირველ პლანზე აყენებენ. საქართველო ამ ჰიპოთეზაში პირველ ადგილზეა, რადგან სწორედ ქართველები ითვლებიან პირველი ევროპული ცივილიზაციის აკნის დამრწველებად.

პირველი ადამიანების ნაშთები დმანისის მახლობლად მთებში იქნა აღმოჩენილი 1999-2001 წლებში. ძვლები, რომლებიც იპოვეს 1,8 მილიონი წლის წინანდელი ადამიანისაა. იმ აღმოჩენის დროს 6 თავის ქალა და ჩონჩხი იპოვეს. ადამიანის-მაგვარი არსებები მეტრონა-

დაბადების დღეს ვულოცავთ „საერთო გაზეთის“ ყველაზე ახალგაზრდა ჟურნალისტს **ლელა არაბულს** და ვუსურვებთ დიდ ბედნიერებას პირად ცხოვრებაში და წარმატებებს შემოქმედებით საქმიანობაში. „საერთო გაზეთის“ რედაქცია

ხვერის სიმაღლისაა, იწონინდენ, სავარაუდოდ, 50 კგ-ს თავის ტვინი 600 კუბური სანტიმეტრი, ანუ ნორმალურზე ორჯერ პატარა ჰქონდათ. თუმცა შეეძლოთ შრომის იარაღების დამზადება, ნადირობდნენ, დამუშავების გარეშე არ მიერთმევდნენ ხორცს, არჩევდნენ საკვებად ვარგის მცენარეებს.

მეცნიერები დღეს არ გამოვიცხავენ, რომ ევროპული ცივილიზაცია საქართველოდან წამოვიდა. ადამიანის მსგავსი არსებები საქართველოდან ტალისისებურად მიიწვედნენ შორს და აფრიკამდე მიაღწიეს.

ბარაქანების თავში ანტიბიოტიკები აღმოაჩინეს

ნოტინგჰემის უნივერსიტეტის მეცნიერები ირწმუნებიან, რომ ზოგიერთი მწერის ორგანიზმში და მათ შორის ტარაკანებშიც აღმოჩნდა ანტიბიოტიკების დიდძალი რაოდენობა. მეცნიერთა ვარაუდით, ყოველივე ეს შეიძლება გამოყენებული იქნას, როგორც სტაფილოკოკებისა და ნაწლავური ჩხირების (ე-კოლი) საწინააღმდეგო საშუალება.

ტარაკანების ტვინში აღმოჩენილ ანტიბიოტიკებს შეუძლია დაამარცხოს სტაფილოკოკისა და ე-კოლის ჩხირის 90 პოპულაცია.

ცნობილია, რომ სწორედ სტაფილოკოკი არის ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებული ინფექცია, რომელიც ყველაზე ხშირად სუსტი იმუნიტეტის მქონე ადამიანებს ემართება. ეს მიკრობები იწვევენ პნევმონიას, ასცესს და თვით სეფსისსაც.

ნამდვილი ჰამპირი დაიჭირეს

ჰალვესტონის, ტეხასის შტატის პოლიციამ ახალგაზრდა ყმაწვილი დაიჭირა, რომელიც უცნობ ქალბატონს პირდაპირ ველში ეტაკა და დაკბინა.

19 წლის ლაილ მონრო ბენსიმ აღიარა, რომ ის ვამპირია.

ადრე დილით ენსი უცნობი ქალბატონის სამზარეულოში შეიპარა და დაიძალა. ქალბატონს თავის საძინებელში მშვიდად ეძინა. ბენსი მიეპარა ქალს და უკბინა ყელში. შემდეგ გამოათრია სახლიდან და ახლომდებარე ბაღისკენ დაუპირა წყევანა. ქალი ბენსის ხელიდან მეზობელმა იხსნა, რომელიც უთენია სამსახურში მიდიოდა და მანქანის ძრავის ასაშუშავებლად რამდენიმე წუთს მანქანაში დაჰყო.

მოამზადა ანა ვადაჭკორიამ

სათავმო ოფისი

ჭავჭავაძის გამზ. №39ა
0162, თბილისი
ტელ.: (+995 32) 292 55 92/91/90
(+995 95) 92 55 92
ფაქსი: (+995 32) 291 22 79
ელ.ფოსტა: info@cartubank.ge

ვაკის სერვისცენტრი

ი. აბაშიძის ქ. №24
0179, თბილისი
ტელ.: (+995 32) 225 06 14/15
ფაქსი: (+995 32) 225 06 15
ელ.ფოსტა: vake@cartubank.ge

საბურთალოს სერვისცენტრი

პეკინის ქ. №14ბ
0171, თბილისი
ტელ.: (+995 32) 292 55 92
ფაქსი: (+995 32) 292 55 93
ელ.ფოსტა: saburtalo@cartubank.ge

ბანკი ქართუ CARTU BANK

მთაწმინდის ფილიალი

ვეკუას ქ. №1, 0105, თბილისი
ტელ.: (+995 32) 292 55 92/91/90
ფაქსი: (+995 32) 292 19 38
ელ.ფოსტა: mtatsminda@cartubank.ge

ინის სერვისცენტრი

ქეთევან დედოფლის ქ. №50
0198, თბილისი
ტელ.: (+995 32) 292 55 92
ფაქსი: (+995 32) 224 11 34
ელ.ფოსტა: lilo@cartubank.ge

ქუთაისის ფილიალი

ფალიაშვილის ქ. №4
4600, ქუთაისი
ტელ.: (+995 431) 25 65 65
ფაქსი: (+995 431) 25 65 60
ელ.ფოსტა: kutaisi@cartubank.ge

ბათუმის ფილიალი

გრიბოედოვის ქ. №2
6000, ბათუმი
ტელ.: (+995 422) 27 59 00
ფაქსი: (+995 422) 27 65 04
ელ.ფოსტა: batumi@cartubank.ge

გორის სერვისცენტრი

სტალინის გამზ. №10/14
1400, გორი
ტელ.: (995 470) 27 76 71
ფაქსი: (995 470) 27 76 71
ელ.ფოსტა: gori@cartubank.ge

თელავის სერვისცენტრი

ჭავჭავაძის მოედანი
0022, თელავი
ტელ.: (995 450) 27 09 00
ფაქსი: (995 450) 27 09 01
ელ.ფოსტა: telavi@cartubank.ge

საკონია უნიკალ „სოსანი“ კი-10 ნოქიანი

„ასი ლექსი, რომელიც ზეპირად უნდა იცოდეს ქართველმა“ – ამ რუბრიკით გარეკანის მე-2 გვერდზე მოთავსებულია არჩილის ლექსი „ასე სჭირს საქართველოსას, დიდებულთ განა მცირეთა“...

რუბრიკით „უფრაში ჩაკეტილი ლექსები“ იბეჭდება რაფდენ გვეტაძის ლექსი „მარო მაცაშვილს“.

„პოეტის თორმეტი რჩეული ლექსი“ – ამ რუბრიკაში წაიკითხავთ თემურ ჩალაბაშვილისა და მარიამ წიკლაურის ლექსებს „ახალი ლექსების“ რუბრიკით გამოქვეყნებულია ელგუჯა მარდიას და გენრი დოლიძის ლექსები.

„გახსოვდეს აფხაზეთი“ – ამ რუბრიკაში იბეჭდება ირმა მებურიშვილის ლექსები.

რუბრიკაში „ინტერვიუ“ გაეცნობით საუბარს სტატისტიკის დეპარტამენტის თავმჯდომარესთან ირაკლი ღვებლაძესთან – „ავტორებმა უნდა გააცნობიერონ საკუთარი უფლებები“.

„ლიტერატურული მესხეთის“ რუბრიკაში წაიკითხავთ ავთან-

დილ ბერიძის, ვახტანგ ინაურის, მერაბ ბერიძის, ალიოზ ოკოშვილის, ბექა ოთანაძის, კობა მოდებაძის, შალვა კელოშვილის, თამარ ლომიძის, მარიტა ჯიქიას ლექსებს და წერილებს, აგრეთვე ახალციხის უნივერსიტეტის სტუდენტების მაია ბლიაძის, ნინო ჯიქურაშვილის, ნინო გვირგვინის და ნინო კაჭკაჭიშვილის ლექსებს.

„თეატრი“, „კრიტიკა“ – ამ რუბრიკით წარმოდგენილია გოგი დოლიძის წერილს „გლახა ჭრიაშვილის არღანი ანუ...“ „პროზა“ – ამ რუბრიკაში მოთავსებულია მიხეილ ანთაძის მოთხრობა „უფრაში ჩაკეტილი რომანი“ – ამ რუბრიკით გრძელდება ავთანდილ კვასცხაძის რომანი „სიკვიდი-სიცოცხლის როკვა“.

„მემუარების“ რუბრიკაში გრძელდება ჩეკას პირველი თავმჯდომარის კოტე ცინცაძის მოგონებები.

„ასი სამარცხვინო ლექსის“ რუბრიკით წაიკითხავთ გიორგი მაისურაძის ლექსს „დამკვრელის სიტყვა“, რომელიც ჟურნალ „პროლეტარულ მწერლობაში“ გამოქვეყნდა 1931 წელს.